

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ

BAŞTA CİNSEL İSTİSMAR OLMAK

ÜZERE ÇOCUKLARA YÖNELİK HER

TÜRLÜ İSTİSMAR OLAYLARINI

ARAŞTIRMA KOMİSYONU

TUTANAK DERGİSİ

3'üncü Toplantı

4 Mayıs 2016 Çarşamba

(TBMM Tutanak Hizmetleri Başkanlığı tarafından hazırlanan bu Tutanak Dergisi'nde okunmuş bulunan her tür belge ile konuşmacılar tarafından ifade edilmiş ve tırnak içinde belirtilmiş alıntı sözler aslına uygun olarak yazılmıştır.)

İÇİNDEKİLER

I.- GÖRÜŞÜLEN KONULAR

II.- ARAŞTIRMA KOMİSYONLARI

A) GÖRÜŞMELER

1.- Komisyonun çalışma usulleri ile davet edilecek kişi ve kurumlara ilişkin görüşmeler

III.- SUNUMLAR

1.- Acıbadem Üniversitesi Adli Tıp Anabilim Dalı Başkanı Profesör Doktor Mehmet Oğuz Polat'ın teorik ve sosyal boyutuyla çocuk istismarı hakkında sunumu

2.- İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Dahili Tıp Bilimleri Bölümü Adli Tıp Anabilim Dalı Öğretim Üyesi Profesör Doktor Gökhan Oral'ın teorik ve sosyal boyutuyla çocuk istismarı hakkında sunumu

3.- Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları ABD Öğretim Üyesi Profesör Doktor Orhan Derman'ın teorik ve sosyal boyutuyla çocuk istismarı hakkında sunumu

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Komisyon: (10/123)

Tarih: 04/05/2015

Saat:

Kayıt: AraştırmaAile Stenograf:

Uzman: Sayfa: 3

4 Mayıs 2016 Çarşamba

BİRİNCİ OTURUM

Açılma Saati: 10.40

BAŞKAN: Yılmaz TUNÇ (Bartın)

BAŞKAN VEKİLİ: Fatma BENLİ (İstanbul)

SÖZCÜ: Erkan KANDEMİR (İstanbul)

KÂTİP: Jülide SARİEROĞLU (Ankara)

BAŞKAN – Değerli üyelerimiz, kıymetli milletvekillerimiz, Komisyona davet ettiğimiz değerli hocalarımız, değerli uzmanlarımız; toplantımızı açıyorum.

Görsel basın yeterli çekimi yaptı, onlara çok teşekkür ediyoruz. Yazılı basın zaten kalabiliyor.

Toplantımızın hayırlı olmasını diliyorum.

II. – ARAŞTIRMA KOMİSYONLARI

A) GÖRÜŞMELER

1.- Komisyonun çalışma usulleri ile davet edilecek kişi ve kurumlara ilişkin görüşmeler

BAŞKAN – Geçen haftaki toplantımızda, çalışma usulleriyle alakalı görüşlerinizi almıştık. Verimli bir toplantı olmuştu, Komisyonumuzun çalışma takviminin belirlenmesi açısından çok değerli görüşlerinizden Başkanlık Divanı olarak istifade ettik. Ayrıca, Komisyona davet edeceğimiz uzmanların belirlenmesi, Komisyonda dinleyeceğimiz akademisyenlerin tespiti ve ardından, kamu kuruluş ve kurumları ile sivil toplum kuruluşlarından davet edeceğimizle ilgili, sizlerden öneriler almıştık, listeler almıştık ve bunları değerlendirdik. Bu değerlendirmeler ışığında bir planlama yaptık. Tabii, ilerleyen süreçte, yine sizlerin görüşleri önemli. Önerdiğiniz uzmanlar, dinlenecek kişi ve kuruluşlar noktasında, yine ilerleyen toplantılarda da mutlaka gelişen süreç içerisinde önerileriniz olabilir, tabii ki bunları da dikkate almakta fayda var. Komisyonumuzun çalışma alanı gerçekten çok önemli ve hassas bir konu. Hepimiz Komisyon üyeleri olarak, hangi partiden olursak olalım, bu konuda çok hassasız ve üç aylık süre yetmezse dört aylık süre içerisinde çok önemli bir çalışmayı ortaya koyacağımızı söyledik, hepimiz bunu söyledik. İnşallah o anlamda verimli bir çalışma olur.

Bugünkü toplantımız, sizlerden gelen öneriler ışığında belirlenen akademisyenlerimizin bir kısmının dinleneceği bir toplantı. Bu anlamda davet ettiğimiz hocalarımız var aramızda şu anda. Acıbadem Üniversitesi Adli Tıp Ana Bilim Dalı Başkanı Profesör Doktor Mehmet Oğuz Polat; Hocamız -hoş geldiniz Hocam- aynı zamanda Suç ve Şiddetle Mücadele Uygulama Merkezi Müdürü, Şiddetli Önleme ve Rehabilitasyon Derneği Başkanı. Diğer öğretim üyemiz, İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Dahilî Tıp Bilimleri Bölümü Adli Tıp Ana Bilim Dalı Öğretim Üyesi Profesör Doktor Gökhan Oral; Hocamızın aynı zamanda Sokak Çocukları Vakfında da Yönetim Kurulu Üyeliği var. 3'üncü hocamız, Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Ana Bilim Dalı Öğretim Üyesi Profesör Doktor Orhan Derman; Hocamızın da ergen sağlığı bilim dalında ve Çocuk İstismarını ve İhmalini Önleme Derneğinde görevleri var, o dernekte de Yönetim Kurulu Üyesi olarak görev yapıyor.

Bugün 3 akademisyenimizi dinleyeceğiz. Tabii, konunun adli tıp boyutu var, bir de konunun hukuki boyutu var. Hukuk fakültelerinden de hocalarımız önerilmişti. Onları da ilerleyen toplantılarda davet edeceğiz, konunun hukuki boyutunu, cezai boyutunu da inşallah hocalarımızdan dinleyeceğiz.

Tabii, öncelikle sizin talebiniz, milletvekillerimizin önerisi şuydu: Konunun teorik boyutunu, akademik boyutunu ortaya bir koyalım ve daha sonra da sivil toplum kuruluşu, en son da kamu kurum ve kuruluşlarını dinleyelim. Tabii, öncelikle detaylı bir şekilde işin teorik kısmını Komisyon üyelerimizin bilmesinde fayda vardı. Bu usulü de izleyerek bugün dinlemelerimize başlamış oluyoruz. Ben tekrar hepinize teşekkür ediyorum.

MEHMET BEKAROĞLU (İstanbul) – Geçmeden önce söz alabilir miyim?

BAŞKAN – Usulle ilgili mi?

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (İstanbul) – Ben de kısa bir söz almak istiyorum.

MEHMET BEKAROĞLU (İstanbul) – Hayır, bu konuyla ilgili.

BAŞKAN – Buyurun.

MEHMET BEKAROĞLU (İstanbul) – Sayın Başkan, şimdi, 3 hocayı davet ettiniz, dinleyeceğiz. Hocalardan biri bizim de önerdiğimiz hoca ama geçen toplantımızda çalışmanın bundan sonraki yöntemiyle ilgili, “Nasıl, kimleri çağıracağız, hangi sırayı izleyeceğiz?” diye istişare etmiştik ama sadece burada konuştuk, kaldı, herhangi bir karar alınmamıştı. Şimdi, önerdiğimiz kişi ve kurumların hangileri hangi sırayla çağırılacak, nereler ziyaret edilecek? Komisyona bu konuyu getirip tartışmak ve bir karar almak gerekmez mi? Tamam, Başkanlık Divanısınız, dolayısıyla biz öneriyoruz, bir karar veriliyor ama herhâlde Başkanlık Divanı da üyelerle istişare ederek bu kararı veriyor. Dolayısıyla bundan sonra kimlerin hangi sırayla çağırılacağını, hangi kurumların çağırılacağını da bilmek isteriz ve hakkımız olduğunu düşünüyorum Sayın Başkan.

BAŞKAN – Evet, teşekkür ederiz.

Şöyle cevap verebiliriz: Verdiğiniz isimlerle alakalı, tabii, bir araştırma yaptık, akademisyenlerimizin CV'lerine baktık, üniversitelerin sayfalarına girdik, kendilerini aradık. Bir kısmının sadece bir makalesi var, yani o konuda bir tek makale yazmış ama

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Komisyona: (10/123)

Tarih: 04/05/2015

Saat:

Kayıt: AraştırmaAile Stenograf:

Uzman: Sayfa: 4

derinlemesine bir araştırması yok. Bunlarla ilgili bir kenara koyduk ama gerçekten bu konuyla alakalı araştırmaları yoğun olan akademisyenlerimizi de belirledik. Bu anlamda, mesela, MHP'den arkadaşımızın vermiş olduğu listede Muğla Üniversitesinden bir akademisyenimiz vardı, baktık gerçekten araştırmaları bu konuda derin, onu da davet ettik. İşte, bir kısmı "Şu tarihten sonra gelebilirim." diyor, bir kısmı "Şu anda önümüzdeki toplantıya ben gelemem." diyor. Tabii, bunların görüşmelerini uzman arkadaşlarımız da yapıyor. Bunlarla ilgili bir kısmı mesela "Rahatsızım, iyileşirsem gelebilirim." diyor, öyle hocalarımız da var. Netleştirdiklerimizi bugün için çağırdık. Haftaya da planladığımız hukukçu hocalarımız var. Onların da isimleri: Gazi Üniversitesinden Figen Şahin. Ayşe Rezan Çeçen Eroğul, o da Deniz Hanım'ın tavsiye ettiğiydi, o da "11 Mayıs'tan sonra gelebilirim." dedi, ona da "Tamam." dedik. Hacettepe'den Ferhunde Öktem var. Hukuk Fakültesinden kim vardı? Ufuk Üniversitesinden Emine Akyüz, o da hukukçu.

MEHMET BEKAROĞLU (İstanbul) – Sayın Başkan, biz zaten 2 kişi önermiştik, biri gelmiş yani. Kurumlardan söz ettik, uzman kuruluşlar; Türkiye Barolar Birliği, işte, İstanbul Barosu, Psikiyatri Derneği. Bu uzman kuruluşlar ne zaman...

BAŞKAN – Mehmet Bey, bakın, şöyle yapalım: Biz, tabii, burada tek tek "Şu uzmanın getirilmesine karar verilmiştir." şeklinde bir oylama yapmayacağız. Burada önemli olan, bu konunun en detaylı şekilde araştırılması. Eğer bizim kaçırdığımız bir nokta varsa, "Ya, ben size şu ismi vermiştim ama bu ismin dinlenmesinde büyük yarar var." dediğiniz zaman biz ondan hiç kaçınmayız. Bakın, bugün davet ettiğimiz isimlerden birkaçı sizin listenizde olanlar. Yani bu anlamda bizim siyasi olarak hiçbir ön yargımız olamaz.

MUSTAFA HÜSNÜ BOZKURT (Konya) – Tam bununla ilgili bir şey söylemek istiyorum izin verirseniz.

Sorun siyasi bakmamız değil, yani "Niye onu çağırdın, bunu çağırmadın?" değil. Biz kimlerin gelebileceğini bilebilirsek önceden, örneğin bir sonraki toplantıda, o noktada biz de belki İnternet'e girip gelecek arkadaşlarımızın müktesebatı hakkında bir bilgi sahibi olup...

BAŞKAN – Önümüzdeki toplantı için planlananlar bunlar. Bunları bir not alırsanız...

MUSTAFA HÜSNÜ BOZKURT (Konya) – Onları o zaman bir daha bir söyleyin de bize.

BAŞKAN – Tabii, bizim üç aylık süre içerisinde, ilk bir ayda da akademik camiayı bitirmemiz lazım.

NURHAYAT ALTACA KAYIŞOĞLU (Bursa) – Hepimize mail atsanız, yani sonraki toplantıda...

BAŞKAN – Bugünkünü gönderdik.

NURHAYAT ALTACA KAYIŞOĞLU (Bursa) – Yani bir sonraki toplantının...

BAŞKAN – Haftaya yapacağımız toplantının taslağını da şimdi söylemiş oldum. Buna ilaveten, bakın, "Geç kalmayalım, şunu da dinleyelim." diyeceğiniz varsa hemen onu da not alırsız.

MEHMET BEKAROĞLU (İstanbul) – Başkanım, kişilerden söz etmiyorum ben.

BURCU KÖKSAL (Afyonkarahisar) – Başkanım, şimdi şöyle...

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (İstanbul) – Şimdi, şöyle mi söz alacağız, ben de çünkü söz aldım, eğer öyle değilse ben de...

BAŞKAN – Şimdi, şöyle: Akademisyenlerle alakalı dinleyeceğimiz, dinleteceğiniz, dinlenmesini istediğiniz isim önerisi olursa...

MUSTAFA HÜSNÜ BOZKURT (Konya) – İsim değil efendim, kurumları önermiştik; onu söylüyor.

BAŞKAN – Kurumlarla alakalı... Daha gelmedik ona. Önce bir akademisyenleri bitireceğiz dedik.

MEHMET BEKAROĞLU (İstanbul) – Bir şey arz edebilir miyim Sayın Başkan yöntemle ilgili?

BAŞKAN – Evet.

MEHMET BEKAROĞLU (İstanbul) – Akademisyenler gelsin, "Özelliklerine, CV'lerine de bakıyoruz." falan diyorsunuz, tamam ama ben başka bir şey söylüyorum. Bizim önerdiğimiz kurumlar bu konularda araştırma yapmış, raporlar tutmuş, izleme kurulları bulunan, örneğin baro, örneğin, işte, Bilkent Üniversitesinin Çocuk...

BAŞKAN – Ha, o tamam. O, o zaman yanlış anlaşıldı, şöyle yapacağız...

MEHMET BEKAROĞLU (İstanbul) – Bunların dinlenmesi öncelikle... Yani akademisyen bir şeyini anlatabiliyor, olayı bütün şekilde ortaya koyabilir bizim önümüze ve çalışmamıza...

BAŞKAN – Şöyle dedik ama biz: "Önce akademisyenleri, sonra sivil toplum, daha sonra kamu kurumlarını dinleyeceğiz." dedik ve o plan dâhilinde biz şimdi yürüyoruz. Akademisyenleri dinledikten sonra zaten Komisyon olarak bir değerlendirme yaparız, o değerlendirmenin ardından hangi sivil toplum kuruluşları gelecek, hangi kamu kurumları gelecek, bunları yeniden sizinle bir istişare yaparız.

Teşekkür ederim.

MEHMET BEKAROĞLU (İstanbul) – Ben Başkanım, bir cümle daha söyleyebilir miyim? Özür diliyorum, akademisyenlerle filan bir şeyimiz yok. konuyla ilgili uzman kuruluşlar var, STK filan değil.

BAŞKAN – Tamam.

MEHMET BEKAROĞLU (İstanbul) – Örneğin Bilkent Üniversitesi Uluslararası Çocuk Merkezi bu konuda Türkiye'de bakanlıklarla da çalışan, UNICEF'le de çalışan son derece önemli, yetkin bir kurum. Akademisyenler var bunun içinde de yani. İsim vermedik biz onların arasından. Bu kurumu muhatap alırsak.

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Komisyon: (10/123)

Tarih: 04/05/2015

Saat:

Kayıt: AraştırmaAile Stenograf:

Uzman: Sayfa: 5

BAŞKAN – Bakın, Hocam, sizin o öneriniz ışığında biz Bilkent’ ten daimî uzman, yani o merkezden daimî uzman buldurmak istedik, bununla ilgili görüşmelerimiz de var, devam ediyor. Yani o merkezden burada daimî uzman olsun istiyoruz, yani eğer aynı merkezden bahsediyorsak.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (İstanbul) – Yılmaz Bey, şimdi, çok kısa olarak hani tutanaklara geçmesi açısından söylüyorum, ben 2 toplantıda da yurt dışındaydım, maalesef önceden haberim olmadığı için programlarımızı ona göre yapamadık. Avrupa Konseyi Parlamentosunda da üye olduğum için ona katılmak zorundaydım, katılamadım fakat özellikle bu yöntemle ilgili bir şey ifade etmek isterim kendi deneyimlerime de dayanarak: Bu Komisyonun sadece dinleyen bir Komisyon olduğu intibasını hiçbir şekilde vermemesi gerektiğini düşünüyorum, yani en başından itibaren. Akademiye hiçbir karşıtlığım yok, uzmanlara hiçbir karşıtlığım yok, Baroda Kadın Hakları Merkezi kurucusuyum ve bu alanda pratik olarak çalıştım fakat pratik olarak bir şeyler yapmanın çok önemli olduğu kanaatindeyim. O nedenle, bir yandan bilgilerimizi alırken, bir yandan değerlendirmelerimizi yaparken aynı zamanda bu alanda bizim her an her yeri denetleyebileceğimiz intibasını da vermemiz gerekiyor ve bence buna da bir an önce başlamamız gerekiyor. Yani önemli olan gerçekten çocuklara istismarı önlemekse, bununla ilgili şu anda hâlâ, şu saniyede istismara uğrayan çocuğun da istismarını önleyebileceğimiz ve böyle etkili bir Komisyon olduğumuzun intibasını bizim uyandırmamız lazım. Çünkü burada kadın hakları merkezinde bunu gördük. “Biz yirmi dört saat şiddet gören kadının başında nöbet mi tutacağız?” diyen emniyet görevlilerine biz bir ekip olarak kalkıp gittiğimiz zaman başında nöbet tutmaları gerektiğini gayet iyi öğreniyorlardı. Yani ne zaman ki pratik bir şey yaparsak o zaman hakikaten bu Komisyon etkin bir Komisyon hâline gelir. Yoksa, tabii ki dinleyelim, tabii ki bilgileneelim ama hepimiz anladığımız kadarıyla belli deneyimlere de sahibiz, bunları da birleştirerek bir yandan da bir an önce harekete de geçelim diye öneriyorum ben.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ederiz.

Burcu Hanım...

BURCU KÖKSAL (Afyonkarahisar) – Komisyonunda dinlenmesi uygun olabilecek 2 kişi var: Çocuk İstismarı Derneğinden Avukat Türkay Asma –ki özellikle istismara uğramış çocukların davaları konusunda uzman olmuş birisi- ve Bahar Gökler, çocuk ve ergen psikiyatristi, özellikle de istismar konusunda çalışmış bir uzman. Biz bunların da mutlaka Komisyonunda dinlenmesi gerektiğini düşünüyoruz.

BAŞKAN – Teşekkür ederiz.

O listede var herhâlde vermiş olduğunuz.

BURCU KÖKSAL (Afyonkarahisar) – Listede yoktu, listeye ilave etmek istiyoruz: Avukat Türkay Asma Ankara Barosundan, Çocuk İstismarı Derneğinden. Bahar Gökler de aynı dernekten, çocuk ve ergen psikiyatristi, profesör aynı zamanda.

BAŞKAN – Teşekkür ederiz.

Şimdi, Acıbadem Üniversitesi Adli Tıp Anabilim Dalı Başkanı Profesör Doktor Mehmet Oğuz Polat Hocamızı sunumunu yapmak üzere mikrofona davet ediyorum.

Buyurun Hocam.

III. – SUNUMLAR

1.- Acıbadem Üniversitesi Adli Tıp Anabilim Dalı Başkanı Profesör Doktor Mehmet Oğuz Polat’ın teorik ve sosyal boyutuyla çocuk istismarı hakkında sunumu

ACIBADEM ÜNİVERSİTESİ ADLİ TIP ANA BİLİM DALI BAŞKANI PROF. DR. MEHMET OĞUZ POLAT – Teşekkür ederim.

Komisyonun çok önemli olduğunu düşünüyorum, her ne kadar başlangıçta -anladığım kadarıyla- biraz uyum sorunu yaşıyor gibi gözükseniz de, beni bağışlayın. Akademisyen olarak şimdi Gökhan’ la onu konuşuyorduk. Görüşlerimizi hafif yansıtmakta fayda var.

BAŞKAN – Hocam, uyum sorunumuz yok, nereden çıkardınız onu?

ACIBADEM ÜNİVERSİTESİ ADLİ TIP ANA BİLİM DALI BAŞKANI PROF. DR. MEHMET OĞUZ POLAT – Bir öğretim üyesi anlamında sanki bir çelişki yaşıyor gibi bir duygu verildi bize. Ama şunu söylemek istiyorum, otuz yıldır bu konuyu çalışan birisi olarak, öncelikle çocuk istismarının politika üstü değerlendirilmesi gerektiğinin çok önemli olduğunu düşünüyorum.

Sabah milletvekili üyelerimizin önüne hazırladığımız birer dosyayı koydum. Bu çalışma son bir ay içerisinde üniversitedeki Şiddet Önleme Merkeziyle İMDAT Derneğinin ortaklaşa çıkarttığı bir rapor. Bu rapor özellikle öncelikli konular olarak düşündüğümüz pedofili, ensest ve çocuk yaşta evlendirilen kız çocukları konularını ön plana alıyor ve yanında da son dönemde çok yaşandığı için kurum için cinsel istismarları da değerlendiriyor. Raporun içeriğini baktığınız zaman, orada konuyu yansıtan tipik bir olguyu, Türkiye’deki vakaların sayısal analizini... Ki parantez açarak şunu söylemek zorundayım, bu konuda yeterince rakamsal veriye sahip değiliz. Çok somut bir örnek vereyim: Biraz sonra anlatacağım pedofili konusunun çok iç içe geçen bir başka boyutu, çocuk pornografisi de ve çocuk pornografisinin son üç yıl içerisindeki yakalanmış vakalar, olgular ve veriler anlamındaki datasına hâlâ ulaşamadık. İçişleri Bakanlığıyla yazışıyoruz ama çok zorlanıyoruz o konuda da. Datanın olmadığı yerde de belli bir şeyi ortaya koyabilmek çok kolay olmuyor.

Şimdi, çocuk istismarı konusundaki çalışmalara baktığımız zaman, eskiden başlayarak bir problem olduğunu görüyoruz. Bu farkındalık anlamında son dönemde bir artış var ama bu olayların artış nedeni değildir diye düşünüyorum. Biraz yumuşatarak söylüyorum ama çok daha keskinim aşında akademisyen olarak bu konuda. Bu, farkındalığın da artmasından dolayı vakaların artması

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Komisyon: (10/123)

Tarih: 04/05/2015

Saat:

Kayıt: AraştırmaAile Stenograf:

Uzman: Sayfa: 6

değil, gerçekte vakaların artmasından kaynaklanan bir durum gibi gözüküyor. Birçok farklı nedeni var çünkü dünya trendinde de şu anda çocuk istismarı vakalarında ve cinsel istismarda artış var. Görüşlerimi medyayla paylaştığım için burada da çok açık ve net söyleyebilirim: Yani "Bunun temelinde ne yatıyor?" dediklerinde, bu, biraz daha bireyselleşmeden kaynaklanan ve şiddetin daha prim yapan bir zaman içerisinde olmamızdan kaynaklanıyor gözüküyor. Bu çok genel bir yaklaşım ama daha alt başlıkta kültürel boyutlarına indiğiniz zaman Türkiye adına başka şeyler belki söylenebilir ama ben özellikle pedofili konusuna dikkat çekmek istiyorum çünkü pedofili doğası gereği ortaya çok çıkmayan, bilinmeyen, sinsi kalan ve o yüzden de vakalar yaşandıktan ancak çok sonra ortaya çıkarılabildiği olgular ve bu olgular konusunda Türkiye'nin çok büyük sorunları var. Çünkü, çok kısa bir tanımlama yapacak olursak, pedofilide biz çocuğa karşı önüne engelleyemediği bir dürtüyle yaklaşan, ondan cinsel haz alan ve bu amaçla da adım adım çocuğa yaklaşmaya çalışan birinden bahsediyoruz. Ve sadece bu amaçla çocuğa yakın olabileceği bir meslek grubunu seçmesinin çok sık görüldüğü bir durumdan bahsediyoruz. Tenzih ediyorum herkesi ama öğretmenler, öğretim üyeleri, ve benzeri, antrenörler gibi, servis şoförleri gibi çocukla daha yakın beraber olabilecekleri meslek gruplarının tercih edildiği ama buna karşın bizim kriminal dediğimiz, işte bu suçludur dediğimiz tipolojisinin çok dışında, toplumda yeri olan, saygın, bilinen kişilerin arasından çıkan çok sinsi bir durumdan bahsediyoruz. Yakın örneği var, herkes biliyor, Konya Karaman çok tipik bir örneği bunun, hiç şaşırtıcı değil, çok tipik bir profil örneği gösteriyor pedofilik açıdan; bir öğretmen işte çocuklarıyla çok beraber.

Ve burada şu konunun mutlaka tartışılması gerekiyor çünkü çocuk istismarına baktığımız zaman sosyal problemlerin hepsinde olduğu gibi, 3 katman var. Bunların bir tanesi erken önlemler, "early interventions" dediğimiz erken önlemler boyutu, birisi kriz müdahalesi, birisi de rehabilitasyon süreci. Biz şu anda kriz müdahalesine kilitlenmiş vaziyetteyiz. Devletin biraz bu konuda bocaladığını ve kafasının karışık olduğunu görüyorum ben. Çünkü, böyle bir durum söz konusu olduğu zaman, şunu hemen söylemek zorundayım: Bu problem çözülecekse bunu devlet çözer, sivil toplum kuruluşları model oluşturabilirler, akademisyenler görüş verebilirler ama ancak çözecek yer devlettir ve devletin de böyle bir niyeti, isteği olduğu çok belli, açık gözüküyor; Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığının çok çabası var ama benim buradan gözlediğim şey, biraz bir kafa karışıklığı yaşanıyor şu anda. Çünkü neden? Çok bilinen olgudan hareket edelim: Konya Karaman örneğindeki yaklaşımda bizim en büyük derdimiz ne, bu konuda olan herkes biliyor. Biz 1989'da Çocuk Hakları Sözleşmesi'ni imzalamışız ve bu Çocuk Hakları Sözleşmesi'ni imzalamış bir ülke olarak demişiz ki: "Biz çocuğu koruyacağız, yaşatacağız, geliştireceğiz ve düşüncelerini alacağız." Ama, temel felsefesi olarak da şunu göz ardı etmemek zorundayız: Ne yapıyorsak yapıyoruz, çocuğun yüksek yararı için yapmak zorundayız ve çocuğun yüksek yararı için yaptığınız anda o Karaman'da olayı yaşamış çocuğu ailesiyle beraber alıp başka bir yere götürüp yeni bir hayata başlatmak zorundayız. Ve şu anda işin içinde olanlar biliyor, o yüzden çok da olayın detayına girmek istemiyorum medya olduğu için ama bu ailelerin kaç başka yere gidebildi kendi olanaklarıyla, kaç hâlen orada? Bence bu çok sorulması gereken bir sorudur. Çünkü, böyle bir olay olduğunda kriz müdahalesi bunu gerektirir. Ben, ideal, bu koşullarda iyi çalışan bir ülkede şunları gördüğümüzü ve bu modellerin Türkiye'de yapılabileceğini düşünüyorum. Bir alo imdat hattı, 183 var, evet, var ama çocuğa özgü alo imdat hattıyla çalışması gereken bir alo imdat hattından bahsediyorum, daha sonrasında hemen müdahil olabilecek uzmanlardan oluşan ekiplerin var olduğu bir yapıdan bahsediyorum.

Bakın, bizim hâlen özelleşmiş kurum bakımımız yok. Biz, hâlen çocuk istismarına maruz kalmış çocuklar için özel yerler açamıyoruz. Ben, yıllarca devletin dışında ÇİKORED'in başkanırken -Amerika'ya gitmeden önceki dönemde- özgün bir kurum açmak istedim, dernek için dedim ki: "İstismar mağduru çocukların kalacağı rehabilitasyon merkezi" Ama, o zaman yönetmelikler yok, yetmiyordu ve sadece "Devlet yapar." deniyordu. Sonra bu kalktı "yapılabilir" dendi, ben bunun tam karşısına geçtim çünkü herkesin kurum açabilme özgürlüğü çıktı, bu denetimsizlik de bize bugünkü kurumdaki istismar problemini getirdi. Bakın, kökeninde yatan olay da budur. Bunun adı Kur'an kursu olur, bunun adı çocukların eğitim merkezi olur, bunun adı işte, başka, spor merkezi olur, burayı denetleyemiyorsanız bunların o yaşta yaşanma potansiyelinin olduğu bir yer var demektir. Bu yüzden de kurum içi cinsel istismar 4'üncü başlık oluyor burada. Çünkü, çok fazla vaka çıkıyor ve inanın ki dünyadaki oranları yüzde 15, her 100 vakanın sadece 15'i ortaya çıkıyor. Türkiye'deki bu oranlar yüzde 8'lerde kalıyor, onlar bile ortaya çıkamıyor.

Geçen gün... İki kişi de eğitilmiş, kültürlü, sosyoekonomik düzeyi yüksek bir aile -anne, baba- çocukları bale kursuna gidiyor, bale hocasının tacizi var, diyoruz ki: "Dernek olarak, üniversite olarak arkadayız, tüm hukukçularımız da sizden yana, biz mahkemede sizden taraf olacağız." Çocuğumuzun damgalanması yani stigmatizasyon dediğimiz, herkes tarafından bilinmesi ve bunu üzerinden atamama korkusu aileye bu yolu yapmama seçeneğini gösterdi ki aynı şey Karaman'da da yaşandı. Demek ki biz yapıyı öyle kurmalıyız ki o kurulan yapıda "Ben, çocuğumun başına bir şey geldiği zaman bu yüzden buraya hemen başvururum, hem çocuğum korunur hem saldırgan ceza alır hem rehabilitasyon boyutunda çocuğumun bu sorundan kurtulmasını sağlarım." diyecek bir güveni vermek zorundayız. Ben, böyle bir sorun olduğunu düşünüyorum.

Daha sonra sorularda değerlendiririm ama hızlı hızlı gidersem raporda çok fazla göreceksiniz, diğer detaylara o yüzden çok da fazla girmiyorum ama çocuk haklarının temel referans olduğunu unutmadan yürümek zorundayız ve çocuk haklarının temel referans olduğunu unutmadan yürüdüğümüzde de temel prensibin devletin her çocuğu her boyutta koruması, yaşatması, geliştirmesi ve katılımı gerekiyor; bunu söylemek gerekiyor.

Tabii, bununla ilgili ne yapabiliriz? Ben, kriz müdahalesinden hemen sonra bir de hukuksal boyutta da değerlendirme yapmak istiyorum çünkü biz özellikle Akdeniz ülkelerinde bazı şeyleri görerek çok kavrayan bir toplumuz ve bundan yola çıkarak da yargının verdiği kararlar toplumda bazı şeylerin çok somut, net ortaya konmasını sağlıyor. Bakın, tek vaka, Diyarbakır'da çocuk istismara uğruyor kapıcı tarafından, olay ortaya çıkıyor, ondan sonra yargılanıyor ve adam iki yıl hapse mahkûm oluyor, cezasını çekiyor. Bu

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Komisyon: (10/123)

Tarih: 04/05/2015

Saat:

Kayıt: AraştırmaAile Stenograf:

Uzman: Sayfa: 7

arada çocuğun muayenesi yapılıyor, beş kez muayenesi yapılıyor, aile diyor ki: “Yeter, benim çocuğumu artık çok yıprattınız.” Ve bunun üzerine aile Diyarbakır’ı terk ediyor. Hâkim, aradaki raporlardaki çelişkinin giderilmesi için bu çocuğun getirilmesi kararı çıkarıyor. Bu getirilmesi kararına uyum olmadığı zaman zorla getirilmesi kararı çıkarıyor. Şimdi aramızda hukukçular var bildiğim kadarıyla ve bunun doğal süreç olduğunu bilirler. Ama, çocukta da doğal süreç midir bu? Eğer çocukta bu doğal süreçse o zaman biz Çocuk Hakları Sözleşmesi’ni sadece kâğıt üzerinde bırakmışız. Çünkü, çocuğun yüksek yararı adına konuşmak bu değil. Bakın, bizim en büyük çelişkimiz şundan kaynaklanıyor: Hâkim ve savcı arkadaşlarımız diyor ki: “adaletin tecellisi” evet, hepimiz buradayız, hepimiz aynı yerdeyiz. Ama, “Adaletin tecellisi için çocuğun görüşünü ben alacağım, ifadesini ben alacağım.” çok yanlış bir şeydir. Travmaya maruz kalmış çocuğun ifadesini almak çok eğitim isteyen ve çocuğun travmatizasyonunu atlatabilmesi için en önemli aşamalardan birisidir ve biz burada bunu aşmıyoruz.

Bakın, birçok örnek var raporda yazdım, erken boşalma ceza indirimi var, işte gece sokakta gezdiği için ceza indirimi var; onlara girmeyeyim artık kamuoyu zaten bunları tartışıyor. Ama, bunlardaki caydırıcılık olmadığı takdirde sıfır tolerans dediğimiz şey havada kalıyor; sıfır toleransı uygulayamıyoruz, sıfır toleransı uygulayamadığınız zaman da herkes bunu yapabilme iradesini, herkes bunu yapabilme korkusunun olmadığı bir ortamı yaşayarak daha fazla olay yaşıyor. O yüzden, yargının, yargı mensuplarının bu konuda eğitimi çok çok önemli. Çünkü, tartıştığınız zaman çok haklı olduklarını düşünüyorlar, diyorlar ki: “Ama adaletin tecellisi birinci derece önemli bizim için.” Ki doğrudur. Ama, “Bunu biz böyle yapmamalıyız.” noktasına getirmek sadece eğitimle mümkün. O yüzden bunun eğitim boyutuna baktığımız zaman öncelikle yargıdaki eğitimi birinci sıraya koymak zorunda olduğumuzu düşünüyorum. Ve hemen sonrasında diğer meslek gruplarında, çünkü bu bir multidisipliner çalışma yani sadece tek başına doktorlar, hukukçular, sosyal hizmet uzmanları, psikologlar tek başına bu işi çözemezler, herkes beraber çalışırsa, bir ekip çalışması olursa yapılacak bir şeydir ve bunun da ancak beraber çalışma boyutunu oluşturacak merkezlerle yapılabilceğini düşünüyorum.

Başlangıçlar var -bakın iyi şeyleri de söylemek lazım- ama olayın yaygınlaşmış olması daha hızlı, daha pratik ve kriz yönetimi dediğimiz yönetim modelinde daha radikal kararlar almamız gerektiğini düşündürüyor. Ve ben özellikle pedofilinin Türkiye’de konuşulması gerektiğini düşünüyorum çünkü ancak konuşularak, anne, babaların ve öğretmenlerin sorunlu olanların çocuklarını uyararak onları bunlardan koruyabileceğini düşünüyorum. Çünkü, biz toplum yapısı olarak büyüklere saygılı olduğumuzdan dolayı çocuklarımız büyüklerin herhangi bir emrini, sözünü dinleyen çocuklar ve bir şey yaptıkları zaman da buna evet diyorlar hâlbuki bunun tersini öğretmek mecburiyetimiz var diye düşünüyorum.

Dünya ülkelerindeki uygulamaları da özellikle koydum. Ve burada bir önceki dönemde Mediste bununla ilgili bir kanun teklifi gelecekti, gelmedi, pedofilinin önlenmesiyle ilgili, kimyasal kastrasyondur bu. Tabii, bu, doğru anlaşılması gereken bir şey, geri dönüşümü olan bir boyuttur, geri dönüşümü vardır ve ilaçla cinsel gücün azaltılması prensibine dayanır. Bu, bence birçok ülkede uygulanan ve yapılan bir şey, burada da mutlaka göz ardı edilmeden bir kanun maddesi olarak teklifi gerekir.

BAŞKAN – 24’ üncü Dönemde geldi, Komisyonda da görüşüldü, tabii orada da muhalefet itiraz etti.

ACIBADEM ÜNİVERSİTESİ ADLİ TIP ANA BİLİM DALI BAŞKANI PROF. DR. MEHMET OĞUZ POLAT – Reddedildi çünkü anlatılamadı. Cerrahi kastrasyonla karıştırıldı. Yani, oradaki çok iyi niyetli ve çok güzel bir yaklaşımdı ama yapılamadı.

Çok uzatmadan şöyle söyleyeceğim, sorular varsa sonra onları cevaplamak istiyorum: Çocuk yaşta evlendirilen kız çocukları konusu da -çocuk gelinler denmemesini özellikle tercih ederim çünkü gelin başka bir kavram bence- ve bu özellikle son mülteci döneminden sonra Kilis ve Suriye sınırında 11-12 yaşında kız çocuklarının belli başlık parası adı altında oradaki kişilere satılması boyutunun... Çok oldu kulağımıza geliyor, ben bölgedeydim geçen hafta ve somut görmedim ama anlatılıyor. Bu şey gibi, organize suçlarda işte çocuk yaşta fahişelik yapılması, çocuk pornografisi var mı Türkiye’de? Somut nerede gösteremezsiniz, organize suçun içine girip bunu bulmak zordur. Ama, yaşanan şeyler var olduğunu gösteriyor, o yüzden de bu mülteci boyutundaki problemlerin bir tanesi de bu olayların daha artıyor olması, buna dikkat çekmek istiyorum.

Tabii, uzun dönem sokak çocuklarıyla ilgili çalışmış biri olarak, Yeldeğirmeni’ni de yedi yıl yönetmiş birisi olarak tam sonlandırdığımızı zannettiğimiz bir problemin şimdi yeniden baş gösterdiğini de göz ardı etmemek gerekiyor. İstismar, sokak, sonra suç üçgenini bir daha yaşamaya başladık, onu da söylemek istiyorum ve sözlerimi de...

BAŞKAN – Azalma mı var Hocam çocuk yaşta evliliklerde? Oradaki istatistikte bir azalma gördüm de.

ACIBADEM ÜNİVERSİTESİ ADLİ TIP ANA BİLİM DALI BAŞKANI PROF. DR. MEHMET OĞUZ POLAT – Şimdi, resmî rakamlarda azalma var çünkü gerçekten güneydoğuda ve doğudaki olgulara müdahalede bir başarı var, bu doğru, kampanyalar da başarılı oldu fakat beklenmedik başka bir şey çıktı, Suriye’den gelen mültecilerin çocuklarının oradaki adamlara başlık parası adı altında satılması ve evlendirilmesi gibi bir problem.

BURCU KÖKSAL (Afyonkarahisar) – 2’nci, 3’üncü eş olarak hatta.

ACIBADEM ÜNİVERSİTESİ ADLİ TIP ANA BİLİM DALI BAŞKANI PROF. DR. MEHMET OĞUZ POLAT – 2’nci, 3’üncü... İşte, eş demek istemedim, kelime de bulamadım, o yüzden böyle söyledim.

Başka bir sorun gelmeye başladı. Bizim çocuk yaşta kız çocuklarının evlendirilmesi... İki aile anlaşılıyor ve orada karar veriyorlar, düğün dernek evlendiriyorlar. Burada bir yanlış var sağlık açısından, sosyal açıdan ama zorlama yok, kötü niyet yok, paranın içinde olduğu bir sömürü yok. Bu mültecilerdekinde sömürü de var beraberinde çünkü para amaçlı bir şey bu. Öteki diyor ki: “Çocuğuma bakamayacağım, hiç olmazsa bir kapı olsun.” Öteki adam da işte artık ikinci, üçüncü, neyse bu amaçla alıyor.

MUSTAFA HÜSNÜ BOZKURT (Konya) – Hocam, aileler arasındaki söylediğiniz rızaya dayalı evliliklerde, küçük yaşta kız çocuğu evliliklerinde parasal ilişkilerin olmadığı konusunda emin mi siziz?

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Komisyon: (10/123)

Tarih: 04/05/2015

Saat:

Kayıt: AraştırmaAile Stenograf:

Uzman: Sayfa: 8

ACIBADEM ÜNİVERSİTESİ ADLİ TIP ANA BİLİM DALI BAŞKANI PROF. DR. MEHMET OĞUZ POLAT – Ne olmadığı konusunda?

MUSTAFA HÜSNÜ BOZKURT (Konya) – Parasal ilişki olmadığı konusunda?

ACIBADEM ÜNİVERSİTESİ ADLİ TIP ANA BİLİM DALI BAŞKANI PROF. DR. MEHMET OĞUZ POLAT – Hayır, şimdi, şöyle: Para, başlık parası ve benzeri, bir sürü de terminolojisi var. Var ama burada salt satış var yani benim söylemeye çalıştığım şey o, başka bir şey söylüyorum ben. Tabii, tabii, var, tabii ki var orada.

MUSTAFA HÜSNÜ BOZKURT (Konya) – Yok, yok, ben onu anladım, Suriyeli çocuklarla ilgili söylediğinizi anladım. Yılmaz Bey'in sorduğu, düşüş var mı?

ACIBADEM ÜNİVERSİTESİ ADLİ TIP ANA BİLİM DALI BAŞKANI PROF. DR. MEHMET OĞUZ POLAT – Hayır, var, var. TÜİK'in resmî rakamlarında düşüş var. Gerçekten yani mesela biz bu çalışmaları yaparken en net rakamları bu çocuk yaşta evlendirilen kız çocukları için aldık ve ben bölgeye gittiğim zaman -bir Avrupa Birliği projesi yapıyorduk orada- onu da gördüm. Bir şey var yani olumluya bir gidiş var, problemin çözümü yok daha ama bir olumluya gidiş var, bunu da saptamak ve söylemek gerekiyor.

Önlemlere de baktığınız zaman, ben öncelikle ve bugün kriz önlemi dediğimiz var olan vakaya müdahalede çok somut ve net bazı şeylerin yapılması gerektiğini düşünüyorum. Daha erken önlemler bazında da çocukların ve anne babaların ve öğretmenlerin özellikle eğitiminin pedofili konusunda yapılmasının çok önemli olduğu düşüncesindeyim ve çok acil bizim rehabilitasyon merkezlerine ihtiyacımız var çünkü travma sonrası çocuğun yaşadığı travmayı aşabilmek çok ama çok zor. Her şeyi çözüyorsunuz ama çocuğun yaşadığı travmayı özellikle enesest olgusunda çözebilmek mümkün gözüküyor, bunu da söylemek istiyorum.

Sıfır toleransı kelime anlamında değil ama gerçekten uygulamada da görmek zorundayız ve bu da sonuçta yargıya dayanıyor. Sonuçta yargının kararlarını verirken bunu gözardı etmemesi gerekiyor ve bu işte bir kişiye beş yüz sekiz yıl vererek olmuyor, bunu da çok somut söyleyeyim. Yani bunu böyle yaptığınız zaman evet, bu ibretlik bir olay oluyor ama sıfır toleransın tanımı bu değil. Sıfır tolerans böyle bir olay olduğu zaman ne olursa olsun bunu çözmek ve geri adım atmamak.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ederiz Hocam, çok sağ olun.

HACETTEPE ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ ÇOCUK SAĞLIĞI VE HASTALIKLARI ANA BİLİM DALI ÖĞRETİM ÜYESİ PROF. DR. ORHAN DERMAN – Pardon, Başkanım, bir şeyler biz de söyleyebiliriz miyiz, sıramız geldiğinde mi söyleyelim, soru sorulduğunda? Mesela çocuk evliliklerle ilgili oran düşüyor diye... Yoksa bize sıra geldiğinde mi konuşalım?

BAŞKAN – Size sıra geldiğinde konuşursanız daha toplantımızın verimliliği açısından...

Buyurun Filiz Hanım.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (İstanbul) – Teşekkürler anlatımınız için.

Uzmanları dinlemenin ciddi bir yararı var çünkü birçok zaman bizim söylediğimiz şeyleri siz söylediğiniz zaman daha etkili oluyor, biz söyleyince parti tarafından söylemiş gibi oluyoruz bazen, maalesef öyle oluyor. Yani özellikle Suriyeli kız çocuklarıyla ilgili defalarca konuşmalar yaptım ben ve bunun da ciddi bir sorun olduğunu biliyoruz, artan bir şey olduğunu görüyoruz. Hani mesele hakikaten ne devletin itibarı ne partilerin itibarı yani itibarımız yerlerde sürünsün, hiç önemli değil ama çocuklar yerlerde sürünmesin yani gerçekten yapmamız gerekenin bu olduğuna inandığımızda herhâlde bir şeyleri daha verimli yapabileceğiz.

Evet, ben yargının eğitimi konusunda özellikle sizinle hemfikirim. Bununla ilgili bir iki somut öneride de bulunabilir misiniz deneyimlerinize dayanarak yani nasıl bir eğitim olmalı bu birazcık?

ACIBADEM ÜNİVERSİTESİ ADLİ TIP ANA BİLİM DALI BAŞKANI PROF. DR. MEHMET OĞUZ POLAT – Tabii.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (İstanbul) – Bir de hakikaten hani dediniz ya o doğal bir süreç değil. Çok haklısınız, çocuğun ya da şiddete uğrayan kim varsa, her kim varsa aslında bir kez videoya kaydı alınmalı ifadesinin ve tekrar tekrar dinlenmemeli. Kadınlar için de bunu çok kez ifade ettik. Bu sistemin artık kurulması gerekiyor Türkiye'de. Dolayısıyla bu doğal bir süreç değil yani Çocuk Hakları Sözleşmesi'ne de aykırı, İstanbul Sözleşmesi'ne de aykırı. Bu uygulanmıyor ve bu hâkimler, savcılarla ilgili de aslında takibat yapılması lazım. Yani bir de buradaki noktalardan birisi o -sizler de hukukçusunuz biliyorsunuz- hesap verebilirlik yani hesap vermeyen yargı mensubu daha sonra bunu tekrar yapma hakkını fütursuzca kendinde görebiliyor.

Bir sorum da yargıyla eğitimin dışında. Cinsellikle ilgili konuşmalarda genellikle çocuk konuştuğunda biz "sus" diyen bir toplumuz yani bu konuda da aslında daha yaygın bir eğitimin verilmesi ve çocuğun daha özgürleşmesi konuşma anlamında hem pedofili hem de başka anlamda çocuk istismarını önleyebilecek bir şey olabilir mi sizce? Bu konudaki düşüncenizi öğrenmek istiyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

ACIBADEM ÜNİVERSİTESİ ADLİ TIP ANA BİLİM DALI BAŞKANI PROF. DR. MEHMET OĞUZ POLAT – Birinciden başlayayım...

BAŞKAN – Diğer soruları da alalım...

ACIBADEM ÜNİVERSİTESİ ADLİ TIP ANA BİLİM DALI BAŞKANI PROF. DR. MEHMET OĞUZ POLAT – Öyle mi ama ben unutturum diye...

BAŞKAN – Not almadınız mı...

Tamam, buyurun.

ACIBADEM ÜNİVERSİTESİ ADLİ TIP ANA BİLİM DALI BAŞKANI PROF. DR. MEHMET OĞUZ POLAT – Kısa cevap yaparım ben öyle yapsak sanki daha sevineceğim.

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Komisyona: (10/123)

Tarih: 04/05/2015

Saat:

Kayıt: AraştırmaAile Stenograf:

Uzman: Sayfa: 9

BAŞKAN – Tamam, buyurun.

ACIBADEM ÜNİVERSİTESİ ADLİ TIP ANA BİLİM DALI BAŞKANI PROF. DR. MEHMET OĞUZ POLAT – Bir eski Adalet Bakanlığı bürokrati olarak Adli Tıp Kurumu Başkanlığı yaptım dört yıl. Adalet Bakanlığı bence bakanlıklar içerisinde en iyi eğitim olanakları olan Adalet Akademisiyle başlayan bir yer. Sonuçta kararı vermekte yatıyor olay yani bu eğer bu karar verilirse Adalet Bakanlığı tarafından ve tüm hâkimlerin ve savcılarının bu konuda bir eğitim alması sağlanırsa bence çok doğru bir iş yapılacaktır. Barolar bu anlamda çocuk hakları merkezleri ve komisyonları kurarak aktif bir şekilde eğitimlerini sürdürmeye çalışıyorlar ve o anlamda da kötü değiller, kadın hakları merkezleriyle beraber ama Adalet Akademisi bunu çok rahat çözer diye düşünüyorum. Ben Adalet Bakanlığına da zaten bununla ilgili de bir öneride bulundum ama herhangi bir cevap daha almadık, belki ileri dönemlerde olacaktır.

Diğerlerinde de tabii ki cinsel eğitim çok önemli çünkü cinsel eğitim olduğu zaman en azından bedenimde kapattığım yerlere, mayoyla kapattığım yerlere dokunulmaması gerektiği gibi çok basit bir prensibi bile öğrenmenin yolu açılmış olacak yani en basitiyle başladığımız zaman bunun bir öcü değil, korkulan bir şey olmadığı anlamında bir boyutu sağlamış olacağız.

Filiz Hanım, ikinci soru neydi ya, atladım ben onu?

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (İstanbul) – Eğitimle ilgili öneriniz var mı? Bazen tek bir semineri eğitim sanıyoruz da.

ACIBADEM ÜNİVERSİTESİ ADLİ TIP ANA BİLİM DALI BAŞKANI PROF. DR. MEHMET OĞUZ POLAT – Tabii, sürekli bir eğitimin söz konusu olması lazım çünkü online eğitim artık çok yaygınlaştı yani herkesi bir yerlere toplayıp eğitmek gerekmiyor. O yüzden, bizim kurduğumuz Acıbadem Üniversitesi Şiddet Merkezi gibi, başka üniversitelerin şiddet merkezleri var ve bu konuda çalışan akademisyenlerin sayısı çok yükseldi yani bunlarla birlikte iş birliği yapılarak ekipler oluşturulur ve onlarla beraber bu eğitimler online yürütülerek sürdürülebilir diye düşünüyorum ben. Acil ihtiyaç var çünkü dünyada da böyle, yargı çok keskin, net kararlar verdiği zaman oradaki olguların sayısında düşüş oluyor, Avustralya bunun çok iyi bir örneğidir arkadaşlar. Avustralya'da mesela yargı kanunlarını değiştirdikten sonraki dönemde çok büyük bir iniş görülmüştür, o yüzden de bunun önerisinin doğru olduğunu düşünüyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ederiz.

Jülide Hanım, buyurun.

JÜLİDE SARIEROĞLU (Ankara) – Hocam teşekkür ediyoruz bilgilendirmeleriniz için.

Benim de sorum pedofiliyle ilgili olarak şey dediniz, genelde işte servis şoförleri öğretmenler...

ACIBADEM ÜNİVERSİTESİ ADLİ TIP ANA BİLİM DALI BAŞKANI PROF. DR. MEHMET OĞUZ POLAT – Çocukla yakın ilişki kurabilen.

JÜLİDE SARIEROĞLU (Ankara) – Evet, çocuklara yakın ilişki kurulacak yerlerdeki...

ACIBADEM ÜNİVERSİTESİ ADLİ TIP ANA BİLİM DALI BAŞKANI PROF. DR. MEHMET OĞUZ POLAT – Çalışanlar...

JÜLİDE SARIEROĞLU (Ankara) – ...meslekleri genelde tercih ediyorlar. Bunlarla ilgili dünya uygulama örneklerinde bu meslek türlerinde yani kamu ya da özel işe alımlarda bu durumu ortaya çıkarabilecek bir tez ya da bir analiz yapılabiliyor mu, var mı örnekleri? En azından hani belki bir önleme mekanizması olarak bazı sınavlarla temizlik görevlileri, okullardaki servis şoförleri ya da öğretmenlerle ilgili böyle bir uygulama söz konusu olabilir mi diye kafamda bir soru oluştu.

ACIBADEM ÜNİVERSİTESİ ADLİ TIP ANA BİLİM DALI BAŞKANI PROF. DR. MEHMET OĞUZ POLAT – Şöyle: Gelişmiş ülkelerde örnekleri var. Gökhan o konuda benden çok daha iyisini söyleyecek mutlaka konuşmasında ama ben şunu söyleyeyim. Birçok gelişmiş ülkede işe alırken belli psikolojik testler yapılarak belli deviasyonlar dediğimiz sapmaların olup olmadığı ortaya çıkarılıyor. Tabii, bunlar çok derin testler değil, böyle dediğim gibi -çok detaya girmeyeyim, Gökhan'a bırakayım- orayı ama somut olarak görebileceğiniz şeyler. Biz bugün onları yapmıyoruz, o testlerle oraya gelmek mümkün ve mutlaka yapılması gerektiğini düşünüyorum ben çünkü özellikle servis şoförleri olsun, antrenörler olsun, bunlar çocukların emanet edildiği kişiler ve çok da çıkıyor yani şimdi bunu televizyonda söyledim diye minibüsçüler derneği benim aleyhime dava açtı ama ben sadece belli vakalara dikkat çekmek istiyorum, bu herkes böyledir anlamında cümle değildir, onu hemen belirteyim. O yüzden de bunun yapılması gerekiyor çünkü şu anda hiçbir denetim yok. Denetim yapılmadığı için de kimin nasıl girdiği hakkında herhangi bir görüşünüz oluşmuyor, aynı şey Millî Eğitim için de geçerli.

BAŞKAN – Buyurun.

MUSTAFA HÜSNÜ BOZKURT (Konya) – Evet, teşekkür ediyorum.

Sayın Hocam, çok teşekkür ediyoruz.

İzleyebildiğim kadarıyla daha çok bilinen, ulaşılabilen, resmî kurumlardaki pedofili vakalarını inceliyorsunuz herhâlde yani okullar veya dediğiniz gibi bilinen yerler, servisler, şu bu veya size intikal eden. Şimdi, bizim Karaman'da karşılaştığımız örnekte ise denetim dışı, ulaşılamayan, herhangi bir kaydı kuydu olmadığı için de hiçbir biçimde incelenmesi de mümkün olmayan birtakım kurumlar var. Yani bunu lütfen kimse yanlış anlamasın, herhangi bir vakfı vesaire, onu itham etmek için söylemiyorum ama benim geldiğim, -benim seçim çevrem Konya Hocam- Konya'da da çok yaygın olarak bu şekilde, kimi zaman aileler, kimi zaman vakıflar, kimi zaman dernekler... Bu konuda bir araştırmanız var mı? Yani şöyle: Benim bu Komisyon münasebetiyle yaptığım incelemede Yozgat'tan Kırıkkale'ye kadar Türkiye'nin 81 ilinde binlerce kayıt dışı ev, yurt veya işte vakıf evi ve adı neyse, -katiiyen tekrar söylüyorum, hani o vakfın veya derneğin siyasi kimliğinden bağımsız konuşuyorum- bu tür yerlerin hiçbir denetimi yok. Veya örneğin

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Komisyon: (10/123)

Tarih: 04/05/2015

Saat:

Kayıt: AraştırmaAile Stenograf:

Uzman: Sayfa: 10

akademik camiaya burada da şöyle bir pedofili durumu var diye intikal eden bir şey var mı, böyle bir araştırmanız var mı Sevgili Hocam, soracağım odur.

ACIBADEM ÜNİVERSİTESİ ADLİ TIP ANA BİLİM DALI BAŞKANI PROF. DR. MEHMET OĞUZ POLAT – Şöyle: Konuşmanın başında da söylediğim üzere yani ben kurumların sadece devlet tarafından değil, işte uzman kuruluşlar tarafından da yapılabilmesi gerektiğinin mücadelesini verip sonradan ondan vazgeçmiş biri olmamın sebebi bugün bu var olan denetimsiz kurumların sayısının inanılmaz olması ve burada da potansiyel olarak birçok vakanın yaşanabiliyor olması. Şimdi, hepimiz biliyoruz, ihbarı zorunlu durumdur bu, yani çalışan herhangi birisi böyle bir olayla karşılaştığı zaman bunu ihbarla yükümlüdür yoksa cezai müeyyidesi vardır ama burada meydana gelen olayların bize yansiyabilmesi ancak bir vakanın, bir olgunun bize gelmesiyle söz konusu. Geldiği zaman da çok güçlü bir aile -örneği de öyle vermişim zaten- olmasına karşın bunu göze alamadı, adamı, öğretmeni şikâyet etmeyi göze alamadı çünkü stigmatizasyon dediğimiz damgalanmanın ve sonrasında çocuğunun çok yıpranacağını düşündüğü için. O yüzden bu gerçekten bir karanlık kuyu ve mutlaka denetleme istiyor ve o denetleme yapılmazsa da bu olaylar potansiyel olarak yaşanacak ve biz bunları bilmeyeceğiz çünkü bunun gücü bizde yok zaten, ne akademik olarak ne sivil toplumcu olarak.

MUSTAFA HÜSNÜ BOZKURT (Konya) – Sevgili Hocam, benim zatialinizden asıl öğrenmek istediğim şey şu: Bu konuda bir öneriniz olur mu Komisyonumuza? Şunu söyleyemeye çalışıyorum yani elbette siz İstanbul Acıbadem Üniversitesinde işte çocukları bale kursunda tacize uğrayan bir aileyle bağlantılı olarak bu örneği veriyorsunuz. Örneğin bizim Karaman'da karşılaştığımız, ne kadar olduğunu bilmediğimiz sayıda çocuk var ama 10 çocukla ilgili bu sorun incelendiğinde sadece 1 çocuğun o da Karaman'da değil, Konya'da bir psikoloğa götürülmesi ve o psikoloğun çocuğun ifadesi içindeki tek bir cümleden hareketle suç duyurusunda bulunmasıyla ortaya çıkmış bir olay. Bunu şunun için önemsiyorum bir hekim olarak yani bu ortaya çıkmış bir olay. Bu 10 erkek çocuğa tecavüz olması -tırnak içinde erkek çocuk da burada önem taşıyor- nedeniyle kamuoyu gündemine girdi. Bugün bu salonda siz değerli hocalarımızı dinlememiz de ancak o kamuoyu gündemine girmiş olmasıyla mümkün oldu. Şimdi, bunu bir fırsata dönüştürüp çocuk istismarını önleme konusunda bize bu denetimsiz yerlerde nasıl bir çalışma yapılabilir acaba deneyimlerimize dayanarak söyleyebilir misiniz? Asıl bu soruyu sorma nedenim o. Yani, kayıt altında olan yerler ya da örneğin, bale kursu ya da işte, efendim, atletizm kursu ya da yüzme kursu...

ACIBADEM ÜNİVERSİTESİ ADLİ TIP ANA BİLİM DALI BAŞKANI PROF. DR. MEHMET OĞUZ POLAT – Kur'an kursu, hepsinde oluyor yani.

MUSTAFA HÜSNÜ BOZKURT (Konya) – Hadi yani Kur'an kursuna girmeyelim, orada değilim.

ACIBADEM ÜNİVERSİTESİ ADLİ TIP ANA BİLİM DALI BAŞKANI PROF. DR. MEHMET OĞUZ POLAT – Hepsinde olabiliyor, bunu söylemek lazım.

MUSTAFA HÜSNÜ BOZKURT (Konya) – Şunu demeye çalışıyorum sevgili hocam: Kur'an kursu da olabilir, tamam. Yani, mesele şu: Onlar bilinen yerler. Bir de, dediğim gibi, bu bilinmeyen yerlerde biz komisyon olarak nasıl bir çalışma yapabiliriz? Bu konuda bize öneriniz olur mu yıllarını bu işe vermiş bir hoca olarak?

ACIBADEM ÜNİVERSİTESİ ADLİ TIP ANA BİLİM DALI BAŞKANI PROF. DR. MEHMET OĞUZ POLAT – Ben bu soru üzerine şöyle söyleyeyim, ifadenin yanlış anlaşılmayacağını umuyorum, benim Komisyondan beklentim şu: Kriz anındaki çalışma modelini ortaya koyan bir çalışmanın buradan çıkması umudum çok fazla. Yani, o yüzden, bu Komisyonun kurulma kararı alındığı gün merkez ve derneği topladım ve üç haftamız var, bir rapor hazırlayacağız ve o Komisyona çağırılırsak o raporla gideceğimiz dedim ve onu da yaptık. Oradaki kriz müdahalesinde bu konuda çok büyük çözüm adımları atmaya sağlayan, çocuk için alo imdat... Bakın, 183 inadı bence çok doğru bir inat değil yani engellisi, özürsü, yaşlısı, sakatı, şiddeti gören kadını, çocuğu, herkesin aynı anda aynı yeri aradığı bir alo imdat hattının verimliliği çok düşük. 183 de bugün elinden geleni yapıyor. Şimdi, ben şunu hep vurgulamak istiyorum: Şimdi, biz, tabii ki negatif yanlar daha fazla olduğu için bunları vurguluyoruz ama burada yapılanları da göz ardı etmiyoruz. 7/24 çalışmaya çalışan bir Alo İmdat Hattı var ama böyle çalıştığı zaman bu model verimli olmuyor. Çocuk orayı aramıyor çünkü çocuk aradığı zaman karşısında onu anlayacak birini bulmuyor. Aradığı zaman o "alo" nun tınısı bile o çocuğun telefonu kapatmasına sebep oluyor. O yüzden, bir alo imdat hattının çocuklar için olanının açılmasıyla başlayan ve hemen uzman ekiplerin var olduğu işte "ÇİM" dedik ama daha farklı bir model belki önermek gerekiyor orada, biraz daha aktif bir modelin olduğu. Ve sonrasında da zaten normalini bekliyoruz yani bu tip kurumların denetlenmesi zaten bu işin normali. Valiliğin denetlemediği bir kuruluşun açık olmasını hem bürokratik yapmış biri olarak hem de öğretim üyesi birisi olarak benim çok mantığım almıyor zaten. Yani, demek ki normale dönmesi gerekiyor ve bu tip kurumların hepsinin mutlaka denetlenmesi gerekiyor ve denetleme aşamasında da burada çalışan öğretmenlerin ve çalışan diğer kişilerin de, o psikolojik rapor dâhil olmak üzere, belli aşamalardan geçtikten sonra orada çalışmalarını bence çok önemli. Çünkü, çok yönlü, sadece okulda değil bu, bu kurslar dediğimiz her türlü anlamda kurslarda artı değer oluşuyor çocuklarda. Herkes için farklı bir bakış açısı var ama herkes için de bir artı değeri var. Spor yapan için de Kur'an kursuna giden için de bale kursuna giden için de herkesin bir artı değeri oluşuyor ama onları denetlemediğimiz zaman bizim içimiz rahat olacak ve o da ancak devletin denetimiyle ilgili bir şey yani normali yapacak.

MUSTAFA HÜSNÜ BOZKURT (Konya) – Okullarda da var.

BAŞKAN – Denetleme konusunu, bunu söylemişti zaten hocam.

Teşekkür ederiz.

Sayın Kışla...

İSRAFİL KIŞLA (Artvin) – Teşekkür ediyorum.

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Komisyon: (10/123)

Tarih: 04/05/2015

Saat:

Kayıt: AraştırmaAile Stenograf:

Uzman: Sayfa: 11

Hocam, bir sorum olacak.

Söze başlarken Türkiye’de olduğu gibi dünyada da çocuk istismarı konusunda ciddi bir artıştan bahsettiniz. Orada en önemli etkenlerden birini de belki bireysellik diye de ifade ettikten sonra aslında başka tespitleriniz, bu artışın nedenleri konusunda tespitleriniz varsa onları da alabilir miyiz?

ACIBADEM ÜNİVERSİTESİ ADLİ TIP ANA BİLİM DALI BAŞKANI PROF. DR. MEHMET OĞUZ POLAT – Şöyle bir şey var: Toplumlarda zaman zaman belli akımlar oluyor. Şimdi, o akımlar içerisinde biraz da fundamentalizme doğru kayış olduğu zaman, biraz daha din ağırlıklı kayışlar olduğu zaman düşünmenin yerine yapılanı dinlemenin ön plana geldiği yerlerde bu tip olayların ortaya çıkması biraz daha fazla oluyor. Çünkü, orada iki tane boyut var, bir: Kurumlar çocukları koruyor ama kurumların çok yeterli olmadığı yerlerde bireyler ortada olduğu zaman bunu yaşıyoruz. Cinsellik konusunda yeterlilik yoksa cinsellik bir tabu, konuşulmayan bir şeyse o zaman hedefler çok daha fazlalıyor, çok daha fark ediyor yani bunu iki satırda anlatmak çok zor. Bu öyle bir trend ki şimdi, o zaman şunu tartışmak gerekiyor: İsveç çok liberal bir yer ama İsveç’te de cinsellik sorunu var, İsveç’te de cinsel suç çok fazla ama bunun yanında işte, Arap ülkelerinde çok çok daha fazla. Yani, şimdi, şeyi koyamıyorsunuz o zaman: Hangi faktör burada daha fazla? Birinde bireysellik çok fazla, birinde sadece düşünmeden söyleneni yapma kültürünün çok ön plana çıktığı bir yapı var. O yüzden sosyolojik anlamda... İsimlere baktım -biraz önce Komisyonun tartışmasını izlerken- bence bir sosyolog dinlenmesinin de çok faydalı olacağını düşünüyorum yani toplum sosyolojisi çalışan çok değerli öğretim üyeleri var ya da bir sosyal antropolog dinlenmesinin de çok önemli olacağını düşünüyorum uzun dönemli global çalışmalar anlamında.

Hukukçular içinde de mesela Emine Akyüz Hocam çok değerli bir hocamız, bu işlere başlamış, çocuk hukuku çalışan biri. Ama, mesela, cezacı eksikliğini gördüm. Şimdi orada dedikodu yapıyorduk biz Gökhan’la burada ama söyleyeyim dedim ben de isim olarak da. Yani, bir cezacı da bence gerekir gibi geliyor çünkü milletlerarası hukuktaki uygulamalar var, başarıya ulaşmış ülkelerin hukuksal yaklaşımlarını değerlendirmek gerekiyor.

BAŞKAN – Teşekkür ederiz hocam.

Deniz Hanım...

DENİZ DEPBOYLU (Aydın) – Hocam, öncelikle çok teşekkür ediyorum. Verdiğiniz bilgiler gerçekten çok güzel ve anlamlıydı.

Verdiğiniz bilgilerden yola çıkarak sanki bir eksiklik olduğu düşüncesine, kanaatine vardım çocuk izlem merkezleriyle ilgili olarak. Verdiğiniz Diyarbakır örneğinde aslında, cinsel istismara uğramış bir çocuğun çocuk izlem merkezinde psikolog, PDR ya da çocuk gelişimi uzmanlarıyla birlikte ifadesinin alınması gerekiyordu ki siz de biliyorsunuz, burada katılan tüm üye arkadaşlarımız da çocuk izlem merkezlerinin yönetmeliğiyle ilgili bilgiye sahiptir. Sizin bu konudaki görüşünüz, kanaatiniz nedir? Onu merak ettim.

Bir de çocukların bu son zamanda istismarlarının artmasıyla -dünyada da arttığını düşünürsek- ilgili benim aklıma şöyle bir şey geliyor: İnternet’te çocuklarla ilgili uygunsuz yayınlar ya da bu tür doğru olmayan yayınlara çok kolay ulaşım derinde var olanı körüklüyor, pekiştiriyor ve artmasına sebep olabiliyor mu acaba? Bu konudaki fikrinizi de öğrenmek isterim.

ACIBADEM ÜNİVERSİTESİ ADLİ TIP ANA BİLİM DALI BAŞKANI PROF. DR. MEHMET OĞUZ POLAT – Önce ikinci sorunuzdan başlayayım, yüzde yüz haklısınız, sonuna kadar katılıyorum. Özellikle, siber şiddet boyutunda ve İnternet ortamında cinselliğin ön plana çıkarıldığı oyunlar ve diğer mesajların çok yoğun olmasından kaynaklanan bir provokasyon ya da bir artış var. Dünyada da en büyük sebeplerinden bir tanesi de o. Ama, oradaki ince çizgi sansürle, yasaklamayla doğru seçimi yapma arasında. Çünkü, dünya bunu tartışıyor yani sansür yapan kaybediyor, o zaman iş illegal yeralına iniyor çünkü çok büyük bir sektör, çok büyük para var, yeraltı sektörü hemen buna el atıyor, suç sektörüne döndürüyor ama sansürlemeyip kontrol etmek zor ama yapılamaz bir şey değil. Bence burada çok çalışılması gerekiyor, özellikle -bizim gibi- bu konudaki çalışmalara yeni başlayan, bilişim hukukunda daha çok yeni yol almaya başlayan bir ülke olduğumuz için.

Birinci sorunuzla ilgili şöyle bir sıkıntımız var, pratik sıkıntımız: Yani, 2005’te işte UNİCEF’in danışmanlığını yaparken ilk biz başlattık bunu. 25 üniversiteye gittik dedik ki: “Burada çocuk istismarı merkezleri kuracağız.” Sonrasında problem ne çıktı? Çocuk psikiyatristi çok az. Çocuk psikiyatristi diyor ki: “Ben gelemem her vakada.” Çocuk psikiyatristi olmadan çalışmıyoruz.

Şimdi, sıkıntılar öyle bir şey ki, Marmara Üniversitesi kökenliyim ben, Marmara Üniversitesinde vakalar birikmeye başladı çünkü çocuk psikiyatristi diyor ki: “Ben sadece pazartesi günü ikiden beşe kadar gelebilirim.” O da haklı, kendi ajandası var. Yani, bizim böyle biraz planlamayı yaparken çok multifaktöryel, multidisiplinen bir çalışma... YÖK’le de beraber konuşulması lazım, uzmanlık dernekleriyle konuşulması lazım ve de ne olursa olsun çocuğun görüşünün bir defada kameraya alınması kural olmalı. Eğer bu uygulanmıyorsa bu da meslek hatası olarak kabul edilmeli. Çünkü, biz kaç vakayı biliyoruz ki savcıya yalvar yakar, artık, işte, benim eski öğrencim çıkıyor bir yerden ya da tartışıyoruz, “İyi hadi öyle olsun.” diyor. Ben alacağım görüşünü... Yani orada bir mecburiyet olmuyor yani o ÇİM’e yollaması, savcının inisiyatifinde olduğu için o bir mecburiyet gibi gözüküyor ona, bugün için konuşuyorum. Pratik uygulamada mecbur hissetmediği için de biz o görüşü alamadığımız için beklettiğimiz vaka biliyoruz. Çünkü, savcı almasını istiyoruz. Yani, bunun pratiğinin yapılabilmesi lazım.

DENİZ DEPBOYLU (Aydın) – Bir konuda bir önerim olacaktı: Özellikle, çocuk pornografisiyle ilgili İnternet’te veya daha farklı alanlarda sunulan, satışa ya da izleme sunulan programların kolluk güçleri, emniyet birimi tarafından takip edilerek en azından çocuklarla ilişkili kurumlarda sürekli görev alan veya... Belki bir iki kere bunu merak edip girmiş olabilir ama bir de sürekli izlemek var, sürekli buna talep etmesi var. Bunların da dikkate alınması belki de vakaların önceden tespit edilerek önlenmesine yardımcı olabilir diye düşünüyorum. Siz ne dersiniz hocam bilmiyorum.

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Komisyon: (10/123)

Tarih: 04/05/2015

Saat:

Kayıt: AraştırmaAile Stenograf:

Uzman: Sayfa: 12

ACIBADEM ÜNİVERSİTESİ ADLİ TIP ANA BİLİM DALI BAŞKANI PROF. DR. MEHMET OĞUZ POLAT – Katılıyorum ama bilişim suçları bu konuda bir şeyler yapmak için çok uğraşılıyor. Geçen hafta bir toplantı yaptık beraber ama biraz kamuya açılmaları lazım. Data yok, rapora koymak için data alamadık, “İçişleri Bakanlığının izni olmadan veremeyiz.” dediler, belki haklılar ama kamuoyuyla paylaşılması gerekiyor bence bu datanın. Yani, çocuk pornografisi Türkiye’de var, kaç tane bilmiyorum. Ben bunu söyleyince de uluslararası bir toplantıda, bilimsel bir toplantıda “Kalk oradan.” diyorlar. Sayı yoksa ne söylüyorsunuz boş.

BAŞKAN – Teşekkür ederiz.

Sayın Köseoğlu...

AYŞE SULA KÖSEOĞLU (Trabzon) – Teşekkür ediyorum Sayın Hocam, verdiğiniz bilgiler için.

Bu Komisyonun esas amacı, aslında, belki kriz yönetimine müdahil olmak kadar önleyici önlemler alma noktasında yasal düzenlemeleri yapmak açıkçası. Burada sizin somut, mevzuatsal anlamda –çünkü ben raporun önlemler kısmına baktım biraz gördüğünüz, alınması gereken yasal önlemler hakkında sizin bir öneriniz var mı? Yani, hem yönetmelik anlamında ilgili bakanlıkların hangisinin hangi yönetmelik alması noktasında yaptığınız çalışmalarda somuta dönük böyle bir algınız oluştu mu? Onu ben öğrenmek isterim.

ACIBADEM ÜNİVERSİTESİ ADLİ TIP ANA BİLİM DALI BAŞKANI PROF. DR. MEHMET OĞUZ POLAT – Yani, şimdi, baktığımız zaman, Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı, İçişleri Bakanlığı, Sağlık Bakanlığı, Millî Eğitim Bakanlığı birincil öncelikli, sorumlu bakanlıklar. Şimdi, bunların bir arada çalışmasını sağlayacak kanuni düzenlemeleri yapmak gerekiyor ama burada da geçen zamanlarda, geçmişte bu denenmeye kalktığı zaman herkes asıl sorumlunun kim olacağını tartışmaya başladı. Yani, şimdi, sokak çocukları sorununu yaşarken bizim temel problemimiz şuydu: Emniyet diyor ki: “Biz yakaladığımız ve sokakta bulduğumuz çocukları kendi 20 yataklı kurumumuzda bakmak istiyoruz.” Sosyal hizmetler de diyordu ki: “Hayır, bizde bakılacak.” Yetki kavgası çıkıyordu. Bence öncelikle bakanlıkların... İki dönem önce, zannediyorum, böyle bir şey kuruldu ve bakanlıklar bir arada bir çalışma yaptılar ama sonrasında bir şey çıkmadı. Bence öncelikle bunu yapmak gerekiyor.

Bir de ben yıllardır bu konuda çok öneri verdim, çok da konuştum ama ceza hukuku profesörleri başta olmak üzere ikna edemiyorum kimseyi. Gelişmiş ülkeler içerisinde ensest, aile içi cinsel istismarla ilgili kanun maddesi, direkt, işte, kanun maddesi 105 gibi, olmayan tek ülke biziz. Biz de ağırlaştırılmış madde olarak geçiyor. Hâlbuki bu, bir çocuğun yaşayabileceği en büyük yıkım ve bunun da cezası çok somut olarak şu maddede yer almalıdır diye düşünüyorum. Ama, Türkiye’de, maalesef, Ceza Kanunu’na, ki yenilenmiş Ceza Kanunu’nda da hiç gündeme bile gelmedi, alınmıyor, alınmalı. Ve burada da önerirken pedofiliyle ilgili, geçtiğimiz dönem çok cesur 2 milletvekilimiz çok uğraştılar bu kimyasal kastrasyon için, ben de çok destekledim ama bir türlü toplumdaki algı oluşmadı yani “Erkekliğimiz elden gidiyor.” diye manşetler yazıldı ama bu çok... Kimyasal kastrasyon geri dönüşümlü bir şey ve caydırıcı özelliği çok fazla bir şey. Bizim gibi onarıcı hizmeti olmayan cezaevi gibi, sayısal, yer açısından da problem yaşanan bir yerde bizim böyle önlemlere doğru gitmemiz gerekiyor.

Yani şunu söylemeye çalışıyorum: Bu bir paket ve bu pakette birçok farklı yer ilgilendiren bölümler var. O yüzden, oluşturulurken sadece “şu” demek çok zor ama bir, caydırıcılığın ön plana çıktığı kanun maddeleriyle; iki, ilgili meslek gruplarının yapması zorunlu olan durumlar... Eskiden çocuk istismarı vakası geldi, acilde, telefon açarlardı ÇIKORED’e, derlerdi ki: “Burada bir vaka var, gelin buraya.” Biz derdik ki: “Ne olur, siz başvurun.” “Vallahi, biz başvuramayız, savcılığa, karakola gidemeyiz, vaktimiz yok.” derlerdi. Şimdi ihbarı zorunlu durum oldu. Bakın, nereden nereye geldik. “İhbarı zorunlu” ne demek? “İhbar etmezsen ceza alırsın.” demek. Bunun benzeri, “Çocuk izlem merkezinde tek seferde videoyla görüntüsü alınmadığı takdirde cezai müeyyidesi var.” diyebileceğimiz aşama aşama bir kanun yapısına, daha doğrusu, kanun değil bu yönetmeliktir, yönetmelik yapısına ihtiyacımız var kanunla desteklenen.

AYŞE SULA KÖSEOĞLU (Trabzon) – Buna yönelik somut önerilerinizi Komisyona sunarsanız belki madde madde, “Bunlarda düzenleme yapılabilir.” diye, belki Komisyonun çalışması...

ACIBADEM ÜNİVERSİTESİ ADLİ TIP ANA BİLİM DALI BAŞKANI PROF. DR. MEHMET OĞUZ POLAT – Ek bir rapor olarak sunacağız, tamam.

BAŞKAN – Teşekkür ederiz.

Şimdi hocama başka sorusu olan...

BURCU KÖKSAL (Afyonkarahisar) – Evet, benim bir sorum...

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (İstanbul) – Bir sorum vardı.

LALE KARABIYIK (Bursa) – Benim var.

BAŞKAN – Şimdi, tabii, süremizi de epey taşıktık. Diğer hocalarımız var. Normalde bir saatlik süremiz vardı. Kısa kısa alalım.

Sayın Karabiyik, buyurun.

LALE KARABIYIK (Bursa) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Sayın Hocam, bu konuyu araştırmaya başladıktan sonra Karaman’la birlikte, konuyu inceledik ve bilgi sahibi olarak araştırmamız gerektiğini hissettik ve genel merkezde gerçekten sizin gibi değerli hocalarımızdan brifing alarak bu işe başladık.

Onların da görüşleri şuydu... Sizin bu konudaki düşüncenizi sormak istiyorum, böyle bir eksiklik görüyor musunuz? Sadece illegal açılan yerlerde değil ama legal açılan, işte bütün bu kurumlarda bir denetim ama bu denetimin dış denetim, bir bağımsız denetim yani bir tabipler odası olabilir, bir meslek odası yani bir üçüncü gözle denetimi konusundaki görüşünüzü almak isterim.

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Komisyon: (10/123)

Tarih: 04/05/2015

Saat:

Kayıt: AraştırmaAile Stenograf:

Uzman: Sayfa: 13

Bir de 3'üncü aşamada "rehabilitasyon aşaması" dediğiniz yerde, bizim ülkemizde bu rehabilitasyon hizmetini verecek yeterli sayıda kadro var mıdır? Bunu merak ettim.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ederim. Sağ olun.

ACIBADEM ÜNİVERSİTESİ ADLİ TIP ANA BİLİM DALI BAŞKANI PROF. DR. MEHMET OĞUZ POLAT – Şöyle: Üçüncü gözden ziyade "self kontrol" dediğimiz "kendini kontrol" daha önemli bir boyut. Yani biz, bu "erken önlem" dediğimiz boyutta çocukların kendilerine öğretebilirsek eğer kendilerini koruma yöntemlerini, bence dışarıdan denetlemeden çok daha fazla sonuç alabileceğimiz bir boyuttur bu. Ben, bunun çok daha önemli olduğunu düşünüyorum. Yani mutlaka çocukların kendilerini hoş olmayan davranışlar konusunda bilgilendirip "kötü dokunuşlardan kendilerini nasıl korurlar"ı öğretmemiz gerekiyor. Birçok dünya ülkesinde çok büyük kampanyalar var bizzat devletin yönettiği ve çok yaygın olan "kötü dokunuşlardan kendini koru" kampanyaları. Çocukların eğitilmesi gerekiyor çünkü öteki türlü denetlemelerin kısıtlılıkları çok fazla, yapılabirlikleri daha problematik olabiliyor ama self kontrol, kendini kontrol ederek çocukların koruyacağı boyut daha iyi, artı, belli dönemlerde, ders verici konumda olan öğretmen ve diğer kişilerin belki süpervizyon gibi bir boyutta görüşmeleri ve konuşmaları yapılabilir.

Rehabilitasyon boyutunda şöyle bir şey var: Rehabilitasyon merkezleri yeterli mi? Merkez yok zaten ama rehabilitasyon kadrosu kuracak ekipler var artık yani yetiştiler ve onlarla çok güzel şeyler yapılabilir. Yani yıllar geçiyor. Çok da hoş bir şey, mesela Orhan benim öğrencim. Bugün geldiği noktada ergenlerle ilgili inanılmaz işler yapıyorlar, kendi de anlatacak şimdi ve çok güzel. Gökhan yıllardır bu işin içinde, çok önemli işler yapıyorlar. Ama "merkez" dediğiniz zaman kurumsal bir yapıdan bahsediyoruz. "Kurumsal yapı" dediğiniz zaman, ben bu işe girdiğimde en baştan beri bunu söylüyorum: Sivil toplum kuruluşları modelleri oluştururlar, bir şeyin nasıl yapılacağını gösterirler ama problemi çözemezler. Problemi devlet çözer. Devletle birlikte bulunduğu zaman ancak iş yapılır. O yüzden de akademisyenler olsun, sivil toplum kuruluşları olsun, onlar görüş verecekler, model oluşturacaklar ve devletle iş birliğinde yapılacak. Bence doğru çözüm burada.

BAŞKAN – Sayın Benli'nin sorusu var.

Buyurun.

FATMA BENLİ (İstanbul) – Teşekkür ederim.

Bilgiler için çok teşekkür ediyoruz. Pedofili eğilimi olan insanların, aslında bu eğilimlerini saklamak ve çocuklarla daha rahat beraber olabilmek için belli başlı meslekleri seçtiklerini söylediniz. O yüzden zaten kurslar örneği ya da bale kursu örneği de verildi. Ama çocukların bunu bilgilendirme oranı çok düşük, yüzde 8. Hatta bildiğimiz vakalardan biliyoruz ki, çok uzun süre devam eden olaylarda çocuk anne babasının yanında kaldığı zamanlarda dahi bunu söylemiyor. Bunun sebebi, çocukla kurulan güven ilişkisi mi, sadece bununla mı tanımlayabiliriz? Yoksa, çocuk kendisi utandığı için mi bunu yapıyor? Eğer, belki, bu sorunun temeline inebilirsek, çocukların haberdar etmesini sağlayabilirsek vakaları azaltabiliriz. Sonuçta, bu eğilime sahip olan herkes, birinde ortaya çıktığı zaman, daha önce yaptığı hâlde ortaya çıkmayan çok fazla insanın hayatını karartmış oluyor. Ben, özellikle bu konudaki düşüncenizi öğrenmek istiyorum. Hani, çocuklara kötü dokunuş eğitimi vermek bunun için yeterli olacak mı? Yoksa, bunun ötesinde ek bir önleme mi ihtiyacımız var?

Teşekkür ederim.

ACIBADEM ÜNİVERSİTESİ ADLİ TIP ANA BİLİM DALI BAŞKANI PROF. DR. MEHMET OĞUZ POLAT – Teşekkür ederim.

Yani benim söylemeye çalıştığım şey bu. Kötü dokunuş eğitimi verdik. Bana biri kötü dokundu. Çocuk ne yapacak? Burada işte alo imdat hattı ama çocuklar için geçerli o imdat hattı. Kriz yönetimi bu. Alo imdat hattını aradı. Alo imdat hattı dedi ki: "Yirmi dakikada biz senin oradayız." Yirmi dakika sonra ekip müdahil oluyor.

Benim bundan önce çalıştığım yer Cleveland'ta bir şiddet önleme merkezi. Orada polis, beyaz alarm geldiği zaman en son yirmi dakika içinde orada olmadığı zaman, hakkında soruşturma açılıyordu. Bir "domestic violence" yani aile içi şiddet söz konusuysa yirmi dakika süre veriliyordu. Yani bunu yaptığınız zaman, oraya gidiyorsa ve çocuğa ilk müdahaleyi yapıyorsa, çocuğa ne kadar hızlı müdahale edilirse o kadar az travma yaşama boyutu var ve o travmayı ne kadar az yaşarsa gelecekte "normal" dediğimiz, herkes gibi bir yaşama kavuşma olasılığı çok daha fazla. O yüzden, o çocuğun başvurabilmesini sağlamak önemli çünkü çocuk kendini suçlu görüyor. Çünkü kişi onu söylüyor: "Sen benimle bunu yaptın, bak, ilk sefer de değil, 2'nci, 3'üncü; sen de benim kadar suçlusun." Ya da diyor ki: "Bunu sen başkasına söylersen kardeşine de yapacağım aynı şeyi." Bu yüzden sekiz ay, bir yıl bekleyen çocuklar var ve biz -ben adli tıp uzmanıyım- diyoruz ki: "Ne yaptı?" Anlatıyor, diyor ki: "Tezgâh arkasına götürdü, külotumu çıkardı. Çok canım acıdı, bir sıcaklık hissettim." Altı yaşındaki çocuk bunları anlatamaz. Bunlar çok teknik detaylar. "Ne zaman oldu?" Dokuz ay önceyi söylüyor. Dokuz ay sonra yaptığınız muayenede hiçbir şey bulamıyorsunuz. O zaman da hâkim haklı olarak diyor ki: "Ben, çocuğun beyanıyla nasıl ceza vereceğim Hocam? Doğru söylüyordur, doğru." Bu sefer Gökhan'a diyoruz ki: "Şunun ruhsal travmasını çözmek zorundayız." Bu ruhsal travmayı ortaya çıkarmak zorundayız ki delil oluşsun ortada çünkü çocuk güvenmemiş, korkmuş, kimseye söyleyememiş. O güveni sağlayacak kurumları kurmak ve... Nasıl Amerika'da herkes "nine one one" diyor? Sokaktaki herkes 911'i biliyor çünkü televizyonlarda, filmlerde, her yerde anons ediliyor. Ben, psikoloji, tıp, hukuk, sosyal hizmetlere ders anlatıyorum. Ben, ilk derse giriyorum, diyorum ki: "Arkadaşlar, başım belaya girdi, şiddet mağduruyum ben, nereye başvuracağım." Arkadaşlar, yüzde 40 değil oran. İlgili meslek kuruluşlarında çalışacak, ilgili meslek elemanlarınının 183 numarasını bilme oranları yarı yarıya değil hâlâ. O bile bilmiyorsa sokaktaki adam nasıl bilecek? Böyle bir sorunumuz var, bunu da çözmemiz gerekiyor.

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Komisyona: (10/123)

Tarih: 04/05/2015

Saat:

Kayıt: AraştırmaAile Stenograf:

Uzman: Sayfa: 14

BAŞKAN – Filiz Hanım, buyurun.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (İstanbul) – Ben bir sözleşmeyi hatırlatmak istedim. Avrupa Konseyinin genel olarak bu alanda, insan hakları alanında en önemli çalışmaları olan kurumlardan biri olduğunu biliyoruz. Burada çocuklarla ilgili olarak da Lanzarote Sözleşmesi gerçekten bir anayasa hâlinde olan bir sözleşme. Bence bunu bütün üyelerimizin okuması ve bunun üzerinden de gitmemiz iyi olur diye düşünüyorum. Buna uygun olarak da uygulama politikasında çeşitli yayınlar ve videolar hazırlıyorlar. O yayınlardan aldım ben, haftaya getiririm, bugün acele geldim, bulamadım ama çok güzel örnekler var. Yani şimdiden bunun hazırlıklarına başlayarak bunları yaygınlaştırmak da önemli.

Şöyle bir sorunumuz da var ama: Mesela, Almanya’da çocuğun cinsel istismarını araştırmakla görevli özel bir komisyon kurulmuş ve sadece 7 uzman çalışıyor burada. Bunlar sadece bunu dinlemekle görevli. Yani bizde böyle yapıların olması lazım. Sadece bir komisyonun üç ay çalışmasıyla biz bunun belki bir adımını atabileceğiz. Önemli bir şey, küçümsediğim için söylemiyorum ama hakikaten o aşamaları unutmamamız lazım. İnsanlar buna ciddi çaba harcıyorlar ve engelleyebiliyorlar, ancak böyle olabiliyor.

Size sadece bir konuda itirazımı ifade etmek için aslında söz almıştım. Kimyasal kastrasyonla ilgili tartışmalar çok yaşanmıştı. Bunun hormonal bir sorun değil, bunun -istismarın da aynı zamanda- erkten, aslında hâkimiyetten ve fantezilerden gelen bir sorun olduğunu iddia ediyor genel olarak araştırmacılar. Yani hormon düzenlemesiyle önlemek pek mümkün olmayabiliyor. Aslında biraz ataerkil, erkek egemenliği ve aynı zamanda o güç, hâkimiyet, çocuk üzerinde baskın otoritenin de bunda etkisi olduğunu düşünüyorum. O yüzden yeni bir yasa çıkarttırmayın bize ne olur.

ACIBADEM ÜNİVERSİTESİ ADLİ TIP ANA BİLİM DALI BAŞKANI PROF. DR. MEHMET OĞUZ POLAT – Aslında çok da vakit çaldım ama tek cümleyle şöyle söyleyeyim: Ben o ceza çıkarsa onun, bir kastrasyon cezasının psikolojik boyutuyla çok işe yarayacağını düşündüğüm için çok ısrarcıyım.

BAŞKAN – Teşekkür ederiz Hocam.

ERKAN KANDEMİR (İstanbul) – Ben bir şey sorabilir miyim? Ne kadarlık bir süreç? Çünkü siz raporda şöyle bir endişenizi paylaşmışsınız, demişsiniz ki: "Tedaviyi devam ettirmek burada çok önemli. Aksi hâlde, tam tersi bir sonuç ortaya çıkar." Ne kadarlık bir süreçten bahsediyorsunuz?

ACIBADEM ÜNİVERSİTESİ ADLİ TIP ANA BİLİM DALI BAŞKANI PROF. DR. MEHMET OĞUZ POLAT – Bu depo ilaç, yılda 3 defa zerk ediliyor ve hayat boyu gidiyor.

BAŞKAN – Burcu Hanım...

BURCU KÖKSAL (Afyonkarahisar) – Hocam konuşmasında "aileler" dedi yani "İstismara uğramış çocuk ve ailesinin yeni bir yerde, yeni bir hayata başlaması gerekiyor." dedi, Türkiye’de bu konudaki eksiklikten bahsetti. Ben bu noktada hocama kesinlikle katılıyorum. Bu nedenle de istismar vakalarının gizlendiğine ben mesleki hayatımda da ne yazık ki birçok kez tanık oldum. Birçok çocuk, istismara uğradığı hâlde, aynı Karaman’da olduğu gibi, aileler "Biz burada yaşayacağız, gidecek yerimiz yok. Benim çocuğum deşifre olduktan sonra el âlem ne der?" korkusu, toplumsal baskı yüzünden gidip ihbarda bulunamadılar, şikâyetçi olamadılar. Bunun sıkıntısını gerçekten yaşadık ve ben o noktada hocama katılıyorum.

Yalnız, uygulamada çocuğun defalarca ifade vermesi, ifade vermeye götürülmesi, aynı travmayı tekrar tekrar yaşaması anlamına geliyor. Tamam, ama burada, yıllarca avukatlık yapmış bir insan olarak, yasadaki boşluktan ziyade uygulayıcı hatasının olduğunu söylemek istiyorum. Çünkü Türkiye’nin taraf olduğu İstanbul Sözleşmesi’nde şunu söylüyor: "Mağdur 1 defa ifade verir. 1 kez ifadesi alınır." Ama bizim uygulayıcılarımız hâlâ daha, Türkiye’nin taraf olduğu uluslararası sözleşmeleri bilmedikleri için, hâlâ iç hukuk mevzuatına göre mağdurların –bu, kadın için de aynı şey, çocuk için de aynı şey- defalarca, kollukta, savcılıkta, mahkemede ifadesi alınıyor. Aslında 1 kez bu ifade alındıktan sonra bu yeterlidir normalde, bunu özellikle belirtmek istiyorum.

ACIBADEM ÜNİVERSİTESİ ADLİ TIP ANA BİLİM DALI BAŞKANI PROF. DR. MEHMET OĞUZ POLAT – Kesinlikle.

BURCU KÖKSAL (Afyonkarahisar) – Bu konudaki eksiklik, sıkıntı bence Adalet Bakanlığında yasa uygulayıcıların yeterli eğitimden geçmemesinden kaynaklanıyor çünkü hâlâ daha bizim –biraz önce de söylediğim gibi- taraf olduğumuz uluslararası sözleşmeleri bilmeyen hâkim ve savcılarımız var. Bunların Adalet Bakanlığınca gerekli eğitimden geçirilmesi gerekiyor. Böyle bir durumda, mağdurun sadece 1 kez ifade vermesi ceza hukuku açısından yeterli olacaktır. Onun dışında zaten psikolojik değerlendirme, olaydan ruhsal ve bedenen nasıl etkilendiği yönündeki uzman raporuna göre mahkeme zaten bunlara bakarak genel bir değerlendirme yapıyor, bunu özellikle belirtmek istiyorum.

Bir de istismar konusunda ayrı bir hat oluşturulması gerektiğini söyledi hocam. Bu noktada, bildiğim kadarıyla, Hindistan’da bir uygulama var, çocuk istismarı hattı ve bununla ilgili de orada ciddi anlamda bir kamu spotu da oluşmuş ve etkili olmaya başladığı yönünde de birtakım şeyler kamuoyunda ben okudum. Türkiye’de de böyle bir hat oluşturup –işte, bizim kamu spotlarımız var basın yayında yayınlanan- insanları şu anda diziler, filmler, bunlar çok etkiliyor; bu tip dizilerin, filmlerin içerisine, senaryolara bu istismar hattını belirtecek –aynı o 911 olayında olduğu gibi- birtakım replikler konabilir, kamu spotları, reklamlar sık sık yayınlanabilir, bu istismar hattının numaraları büyük büyük "billboard"larda verilebilir. Böyle bir çalışma yapılırsa faydalı olabilir mi?

ACIBADEM ÜNİVERSİTESİ ADLİ TIP ANA BİLİM DALI BAŞKANI PROF. DR. MEHMET OĞUZ POLAT – Kesinlikle.

BURCU KÖKSAL (Afyonkarahisar) – Yani bunu özellikle belirtmek istedim. Ve kendisine, Hocamıza, bizi bilgilendirdiği için bugünkü sunumundan dolayı çok teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Sağ olun.

MUSTAFA HÜSNÜ BOZKURT (Konya) – Küçük bir şey ekleyebilir miyim?

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Komisyon: (10/123)

Tarih: 04/05/2015

Saat:

Kayıt: AraştırmaAile Stenograf:

Uzman: Sayfa: 15

BAŞKAN – Buyurun Hüsnü Bey.

MUSTAFA HÜSNÜ BOZKURT (Konya) – Sayın Hocam, pedofiliden söz ediyoruz, ancak genel kabul itibarıyla pedofil belli bir yaşın altındaki kız ve erkek çocuklarına cinsel istismarı ifade eden bir tanımlama. Oysa bizim yani bu münasebetle, işte, Yozgat'ta, İzmir Menemen'de, Adana'da, Uşak Karahallı'da, Siirt'te, Ankara'da, Eskişehir, Kırklareli, Diyarbakır, Niğde, Aksaray, İstanbul, Edirne, Antalya, sayısız ilde özellikle öğretmen veya okul müdürü veya biniçilik eğitmeni veya Kur'an kursu hocası veya imam hatip lisesi müdürü veya normal okul müdürü... Burada benim gözlemediğim şey şu, katılır mısınız diye sormak istiyorum: Hiç de pedofil olarak görmüyorlar. 15 yaşında kız öğrenci. Şimdi, az önce siz çocuk yaşta kız çocukların evliliğini söylediniz. Bu evliliklerin büyük bir çoğunluğu da dinî nikâhla yapılan evlilikler. Onun için de çok fazla takibi mümkün değil. Yani toplumda genel olarak bunun çocuk istismarı değil doğal bir ilişki... Mesela benim şahit olduğum Ereğli'deki imam hatip lisesi müdürü şu anda Konya'da halk eğitimi merkezinde görevlendirilen zat 16 yaşındaki kız çocuğuyla ilişki kuruyor, iki sene ilişki devam ediyor. Kız hamile kaldıktan sonra aileden isteniyor, nikâh kıyılıyor, gidip sorduğumuz zaman da "Benim nikâhlı karım, size ne oluyor?" diyor. Yani siz pedofiliden söz ediyorsunuz ama bu tür istismar olaylarının büyük bir çoğunluğu pedofil değil, normal, olabilir ilişkiler gibi görünüyor. Bu konuda bir çalışma veya bize ne önerirsiniz? Yani buradan şuraya geleceğim: Hani ülkemizde birtakım belediyelerin yeni evli çiftlere verdiği kitaplarda işte "9 yaşında nikâh kıyılabilir.", bilmem ne gibi birtakım doğallaştırma söylemleri de var, yani pedofiliden örneğin siz kaç yaşın altındaki çocukları kastediyorsunuz? Bizim okullarda gördüğümüz cinsel istismar olayları hiç de pedofil değil, yani normal kız çocuğunun istismarı, erkek çocuğu katmıyorum, o ayrı ama bu özellikle kız çocuklarına dönük istismarda basbayağı pedofil değil, normal ilişki gibi yorumlanıyor. Bu konuda ne yapılabilir?

ACIBADEM ÜNİVERSİTESİ ADLİ TIP ANA BİLİM DALI BAŞKANI PROF. DR. MEHMET OĞUZ POLAT – Şunu söyleyeyim çok kısa: Çocukta cinsel istismar genel bir çerçevemiz. Pedofil, çocuğa fiksleyen ve dürtü bozukluğu duyan kişi ve buradaki problem normalleştirme başladığı zaman ortaya çıkıyor yani toplum bunu normalleştirmeye başlarsa ondan sonra sorun çıkacak ve zaten o yüzden de sorun çıkıyor. Çizdiğiniz tablo bence bunu gösteriyor ve bir vahameti de gösteriyor. Toplum eğitimi çok uzun, ince bir yol. Yani toplum eğitimi birincil önlemlerde yer almalı ama sonuç beklerken kriz yönetimi ve erken müdahalenin daha ön planda değerlendirilmesi gerektiğini düşünüyorum ama toplum eğitimi mutlaka yapmamız da bir mecburiyet çünkü toplum eğitimi uzun dönemde bir sonuç getirecektir bize.

BAŞKAN – Çok teşekkür ediyorum Hocam sunumunuz için.

ACIBADEM ÜNİVERSİTESİ ADLİ TIP ANA BİLİM DALI BAŞKANI PROF. DR. MEHMET OĞUZ POLAT – Son bir cümle söyleyeceğim ben izin verirseniz.

NURHAYAT ALTACA KAYIŞOĞLU (Bursa) – Sayın Başkan, saatlerdir söz istiyorum.

BAŞKAN – Burada yanmıyor ama.

Bir soru var, onu da alalım Hocam.

Buyurunuz Sayın Altaca.

NURHAYAT ALTACA KAYIŞOĞLU (Bursa) – Şimdi, gerçekten sizin de verdiğiniz örnekler, bizim de yaşadığımız örnekler zor bir olayla ilgilendiğimizi ortaya koyuyor. Avukatım aynı zamanda, baktığımız davalarda da birçok trajik olayla karşılaştık. Geçen gün bana bir mesaj geldi. Eğitimli bir aile, "15 yaşında kızım tecavüze uğradı, şahıs elini kolunu sallayarak geziyor ve biz ailecek intihar etmek üzereyiz." diye mesaj atıyor bana. Şimdi, dediğiniz bu kaygılar mağdurların kendini gizlemesine yol açıyor fakat şöyle bir şey de var, geçen hafta yaşadığım bir olayı anlatmak istiyorum: Bilecik'e gittim, partimizi ziyaret ettim ve gittiğimiz illerde de genellikle varsa kadın cezaevi, konuk evleri, çocuk evlerini ziyaret etmeye özen gösteriyoruz ve oradaki durumları tespit etmek açısından, çözümler sunabilirsek onu sunmak için.

ASP il müdürlüğüne gittim, orada birtakım farklılıklar olduğunu hissettim açıkçası, bir gerginlik olduğunu. Sonra, sevgi evleri varmış oraya gittim. Orada 2 çocukla -çocuklar okuldaydı, 13-18 yaş arası erkek çocuklarının kaldığı bir yer, fiziki koşullar açısından, mekân açısından güzel, iyi bir yer- gördüm. Çocuklar "Geçen gün bir olay yaşandı, 2 çocuk galiba temas etmişler ama uzaklaştırıldılar." falan dedi. Sonra yetkililerden bilgi almaya çalıştım. Haziran ayında bir şey yaşanmış, ama çocuklar dağıtılmış. Yani bu kurumlarda da yaşanan şeylerin üstü kapatılıyor. Ben mesela tam net bilgi alamadım ne yaşandığına dair, bir soruşturma dosyası var mı, yok mu, yoksa üstü kapatılıyor mu? Çocukların aralarında mı bir şey olmuş ya da birileri, büyükler ya da görevliler tarafından herhangi bir istismar var mı, doğrusu bilgi edinemedim. Yani edinemezsek biz bunlarla nasıl mücadele edeceğiz, nasıl çözüm üreteceğiz? Buralarda da sorun yaşıyoruz. Basına yansıyan olaylardan da görüyoruz, Karaman'da da gördük, yani Karaman'da şunu söylüyorlardı: "Eğer tek bir kişiyle kalmış olsaydı muhtemelen üstü kapatılırdı ama o kadar çok çocuk istismara uğramış ki kapatılamadı." Veya okullarda yaşanan öğretmenlerle ilgili bu tarz istismar vakalarında hep şu var: Müdürler bir şekilde, öğretmenler bir şekilde kapatmaya çalışıyorlar olayları. Yani sadece travma ailelerde, mağdurlarda mı yaşanıyor, yoksa aslında bu da devlet boyutuyla baktığımızda bir travma mı? Yani devlet de sürekli bunun üstünü kapatmaya mı çalışıyor? Çünkü yaşıyoruz, yani daha geçen hafta maalesef ben böyle bir durumla karşılaştım. Başkanım, onunla da Komisyon olarak ilgilenmemizi talep ediyorum aynı zamanda.

Teşekkürler.

BAŞKAN – Teşekkür ederiz Sayın Altaca.

Hocam, çok teşekkür ediyorum.

Buyurun.

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Komisyon: (10/123)

Tarih: 04/05/2015

Saat:

Kayıt: AraştırmaAile Stenograf:

Uzman: Sayfa: 16

ACIBADEM ÜNİVERSİTESİ ADLİ TIP ANA BİLİM DALI BAŞKANI PROF. DR. MEHMET OĞUZ POLAT – Peki, son cümlemi söyleyeyim: Bir önce geldiğim sokak çocukları komisyonu toplantısından sonra sokak çocukları komisyonunun yaptıklarını seyrettim ve gerçekten çok güzel sonuçlar çıkmıştı. O yüzden buradan davet alınca da çok büyük bir heyecanla geldim. Umuyorum bu komisyon da bazı şeylerin miladını oluşturur, yani çok da büyük bir beklentim var, inşallah da öyle olacak.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – İnşallah Hocam.

Çok teşekkürler.

Şimdi, çok değerli Hocamız İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Dahili Tıp Bilimleri Bölümü Adli Tıp Ana Bilim Dalı Öğretim Üyesi Profesör Doktor Gökhan Oral.

Buyurun Hocam.

2.- İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Dahili Tıp Bilimleri Bölümü Adli Tıp Anabilim Dalı Öğretim Üyesi Profesör Doktor Gökhan Oral'ın teorik ve sosyal boyutuyla çocuk istismarı hakkında sunumu

İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ CERRAHPAŞA TIP FAKÜLTESİ DAHİLİ TIP BİLİMLERİ BÖLÜMÜ ADLİ TIP ANA BİLİM DALI ÖĞRETİM ÜYESİ PROF. DR. GÖKHAN ORAL – Sayın Komisyon Başkanım, Sayın Komisyon üyeleri, vekillerim; ben bir rapor getirdim yanımda, yazılı bir rapordur. Sayın Ali Bey'e de aktardım onu İnternet'ten. Yani böyle sunu şeklinde değil ama önünüzde durmaktadır yazılı olarak söyleyeceğim. Yaklaşık bir 20 sayfalık bir rapordur bu. Ağırlıklı olarak yapılması gerekenlerle ilgili fikirleri barındırır, sorun alanlarını da tarif eden bir rapordur. İstatistiklere yer vermememin nedeni aşağı yukarı konsensüs sağlanmış konulardır bunlar, ancak isteyenlerin de referanslarını da vermek çok kolaydır. Tashih edilmesi gereken birkaç yer vardır ama öyle gördüm ki... Şimdi, efendim, bu bir ön rapordur benim hazırlamaya gayret ettiğim. Bir farklılık var, bazı konularda Oğuz Hoca'yla aynı fikirde olmadığımız hususlar var ama bu akademik alanda zaten rastlanılan bir şeydir ve kendi kendini besleyen bir tartışma oluşturur. Dolayısıyla illa oralara girmeyeceğim. Yalnız bu raporun içeriğindeki cümlelerin kişisel olarak bana ait cümlelerden teşekkür etmiş olsa da hiçbir şekilde kişisel fikrim olmadığını da belirtmem lazım. Bu aşağı yukarı yirmi üç yıldır çocuk meselesiyle ilgili yapılmış ulusal ve uluslararası toplantı bildirgelerinden çıkartılmış bir özetir ve bunların ağırlığı da Türkiye'de yapılan toplantılardır. O toplantılarda, panellerde gelip akıllı akıllı cümleler sarf etmek yerine düzenlediğim ve bizzat içinde bulunduğum proje toplantıdır. Alanda çalışan kişiler, sosyal çalışmacılardan din görevlilere, rehber öğretmenlerden psikologlara, hekimlerden aklınıza gelebilecek gönüllülere kadar herkesin belirli konularda konsensüs sağladığı bir konudur; bir kere onu söyleyeyim. Benim görüşlerim değil, değerli vatandaşlarımızın ve profesyonellerin görüşlerinin bir araya getirilmesidir. Bir kısmı da zaten geçmişte de hem sokak çocukları komisyonunda hem de Medise farklı nedenlerle ulaştırılmış bilgilerden oluşur. Orada takıldığınız bir şey olursa ne demek istediğimi anlatacağım. Bir felaket tabii ki son olay. Kişisel fikrim şudur ki: Bu sayı 10'lu, 40'lı rakamlar değildir. Kişisel fikrimi söylüyorum sadece, varsayımdır bu, bir itham gibi algılanmasın. Ama bu çaptaki bir pedofilik eylem sürecinde biz binli rakamları bekleriz genel bir kriminolojik kaide olarak. Yani bu kişi -eğer doğruysa, sabit görüldüğüne göre mahkemede, bir mahzuru yoktur- binli rakamlara ulaşmış sayıda çocuğu hayatı boyunca bir şekilde altüst etmiştir, şu ya da bu şekilde. Böyle bir rakam, tek bir kişinin münferit bir hadise meselesi konuşuluyor. Doğru, münferittir ve sayıları da çok fazla değildir dünyada da, Türkiye'de de ama bir kişi ortalığı altüst edebilir, yani Usame Bin Ladin ortalığı altüst edebilir gibi, yani bir farkı yok. Unutmayalım ki "pedofili" dediğimiz, çocuğa yönelik cinsel istismar suçu kendine has, çok özel bir suç tipi. Dolayısıyla bunu standart polise yöntemler ya da okulda alınan çeşitli sistemlerle, emniyete aldığımız çeşitli sistemlerle hall etme şansımız yoktur. Terörle nasıl mücadele ederken özel bazı yöntemler kullanıyorsak, kalabalık yerlerdeki olaylara karşı ne bileyim yılbaşı kutlamalarında, cami ve toplantı yerlerinde, pazar yerlerindeki yankesicilik olaylarına karşı nasıl özel tedbirler alıyorsak, bu kendine has bir suç biçimidir ve standart polise yöntemlerle hiçbir şekilde engellenemez ya da yakalanamaz. Buna karşı ne kadar hazırlıklı olduğumuzun takdiri sizin araştırmalarınız sonucunda ortaya çıkacaktır zaten ama yasal bakımdan da hazırlıklı olmadığımız şeyler vardır. Mesela dünyanın her yerinde çocuk kaçırma ve çocuğa yönelik cinsel suçlar aynı ekip tarafından çalışılır çünkü temelde çocuğu kaçırmadan istismar etmeniz güçtür, ayaküstü yaptığınız birkaç tacizden ibaret olur öbür türlü. Hâlbuki bizde çocuk kaçırma, çocuk alıkoyma, çocuğu götürme, ikna etmek, kandırma, hile, vesair gibi bir yığın kavramı içine sokuşturmuş karışıklık vardır. Bir yerde, çocuk kaçırılmadan taciz edilemez gerçek anlamda. Kendi rızasıyla oraya gitmiş olması kabul dahi edilemez bu şartlar altında çünkü bu yaşta zaten rızayı kabul etmiyor yasalarımız. Ve şunu ilave etmeyelim: Maalesef ki hep şöyle bir yanlışlığa düşüyoruz: Hadise bir cinsel eylem olduğu için cinsel haz almaya yönelik, cinsel tatmin sağlamaya yönelik bir ayıplı, kontrolsüz, iradesi sakatlanmış, inancı sağlam olmayan, ahlaki açıdan yeterince gelişmemiş, vesaire şahsiyetlerin zevk sofralarına takdim edilen hadiselermiş gibi algılıyoruz. Zaman zaman böyle hadiseler de vardır, işte Tayland'da çocuk istismarına giden Batılı zenginlerin turları gibi, böyle hadiseler de yok değildir ama normalde aslında pedofili ve her tür sapkınlık nefretin erotize olmuş formudur, genel konsensüs budur. Yani, aslında...

MUSTAFA HÜSNÜ BOZKURT (Konya) – Bir daha söyler misiniz?

İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ CERRAHPAŞA TIP FAKÜLTESİ DAHİLİ TIP BİLİMLERİ BÖLÜMÜ ADLİ TIP ANA BİLİM DALI ÖĞRETİM ÜYESİ PROF. DR. GÖKHAN ORAL – Nefret duygusunun yani çocukları seven biri değil, çocuklardan nefret eden biri vardır. Onlarla çok iyi anlaşır, onları çok iyi tavlalar, onları kendi arzularına çok iyi alet eder ama asıl motif agresyon ve nefrettir. O yüzden de çocuğa cinsellik dışında çok büyük bir hasar verir. Konu sadece namus, bekâret ya da başka bir şeyin kaybı değildir, altüst eder. Bakınız, bir çocuk şöyle anlatıyor, diyor ki öz babası için: "Önce bana şunu, şunu yapardı -onları aktarmayacağım, hiç gerek yoktur, çok isterseniz aktarırım- ondan sonra gözyaşları içinde beni öperdi, öz babası "Sana ne tür acılar verdim, çok

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Komisyona: (10/123)

Tarih: 04/05/2015

Saat:

Kayıt: AraştırmaAile Stenograf:

Uzman: Sayfa: 17

üzgünüm, hadi gel çarşıya gidelim, sana bir elbise alalım." derdi, aynı şeyi defalarca tekrarlardı. Şimdi, buradaki hadisede dikkat buyurunuz, bu çocuk 10 yaşlarında bir çocuk, kız çocuğu. Çok önemli bir hasar veriyor baba çocuğuna, sade seksüaliteyle alakalı değil, çocuğun iyiliğe dair inancını yok eder. Zaten dünyanın her yerinde bu kadar büyük cezaların uygulanmasının sebebi budur, mesele ille namus meselesi, ahlak meselesi, işte uygunsuz cinsel davranış meselesi değildir. Ve üstelik bunu da iyilik görüntüsü altında yapar. Rahiptir yapar yani dinî nedenlerle yaptığını iddia edebilir. Şöyle bir eğretilme, mecaz kullanıyorum ben, insanın başına gelen hadiseler çok örseleyebilir, ummadık anda birini kaybedebilirsiniz, çok hırpalanabilirsiniz, üzülebilirsiniz ya da kendi başınıza bizzat bir yaralanma gelir ya da dayak yersiniz, saldırıya uğrarsınız. Tüm bu hadiseler insan ruhundaki neredeyse bir patlama kadar hasar yaratır, önemlidir ama bir patlama kadar hasar yaratırken bahsettiğim türden bir pedofilik eylem nükleer patlamadır. Dikkat ediniz, ortada canlı hiçbir şey kalmaz. Yani, birinde harap olur bir ruhsal yapı ve ne ruhsalılık adına canlı hiçbir şey kalmaz âdetâ. Çok güçtür, toparlayabilir çocuklar şüphesiz ki. Ama, çok güçtür çünkü iyiliğe inancını kaybeder, bir geleceksizlik ortaya çıkar çocukla alakalı. Çünkü, bu öz babasıdır bir yandan ona elbise alıp onu düşünen biridir, bir yandan da bunları yapan insandır. İyi nedir? Çok kafa karıştırıcıdır ve bu hadise çocuk adına üzüntü duymamız bir tarafa, başka bir şey doğurur, tüm travmatik, örseleyici hadiselerde olduğu gibi, ani, beklenmedik, menfur, ufunet dolu bir felakettir Karaman'da yaşanan ve ama bir taraftan da bir fırsat barındırıyor tabii. Kafa karışıklığımızı atlatabilsek Oğuz Hoca'nın değindiği çok önemli konular var. O fırsatlarla alakalı varsayımlarımı zaten raporda ifade ettim. Unutmayın ki bu benim değil, polisten, din görevlisine kadar birçok insanın ortak fikridir ki biz çocuklarımızı genel olarak koruyamıyoruz. Dolayısıyla, bir çocuk koruma sistemi söz konusudur.

Sadece cinsel istismardan değil, uygunsuz gıdadan da koruyamıyoruz, radyoaktiviteden de koruyamıyoruz, uygunsuz yayınlardan da koruyamıyoruz. Bunu özellikle çocuğu olan vekillerimiz çok daha iyi hissedecektir, gerçekten böyle, ne yapacağımızı bilmiyoruz. Yeterince dikkatli bir anne, babanın ya da uygun bir sistemin olduğu hâllerde dahi çocuklar hepimize emanet ve çünkü tek başına çocuğu büyütmek neredeyse imkânsızdır. Kaşla göz arasında başına bir yığın iş gelebilir. Biz ani ve beklenmedik bir şekilde bir evde kalp krizi geçirmiş ve ölmüş bir yakınımızın üstünden yaptığımız yorumlar gibi davranıyoruz burada, genel olarak hepimiz, herkes, öğretim üyeleri, öğrenciler, belki siz de. Hâlbuki daha dışarıdan bakıyor olabilmeyi umut ederim burada. O da şu: İşte ambulans daha erken gelseydi, kurtulurdu belki. Birkaç gündür göğsü de arıyormuş, doktora gitseydi, belki bu işi halledebilirdik. Efendim, oranın da yolları bir tuhaf, belediye ne zamandır yapmıyor, biraz açsalar ambulanslar kolayca gelip gidecekler. Hastanede kardiyolog yok. Tüm bu sebepleri sıralayabilirsiniz ve bunların hepsi kendi içinde bir doğruluk payı taşır. Ama, ne tuhaf değil mi biz yüzde 99'unun Müslüman olduğu bir ülkede yaşıyoruz ve ecele inanırız, üstelik cüzi iradedir burada söz konusu olan, bunu da biliriz - efendime söyleyeyim, tabii ki bir tıbbi hata sonucu ölümler yoktur anlamına gelmiyor bu söylediğim- ama hâlâ ölümü izahta ani ve beklenmedik olduğu için başka yöntemlere kaçarız. Aynı şey burada da geçerlidir, maalesef ki çocuklarımızın yaşadığı bir hadise hepimizi altüst etmiştir. Ve dolayısıyla o, o yüzden oldu, onu oradan oraya gönderselerdi. Şuna da katılmıyorum: Dinî bakımdan -öyle bir mana çıktı, belki yanlış anlamışım- daha muhafazakâr hatta fundamentalist çevrelerde yani kapalı ve bu tür eğitimlerin yapıldığı yerlerde bu tür hadiselerin ortaya çıkma olasılığı daha fazladır türünden bir data konuşuldu, buna kati olarak katılmıyorum. Tam tersine, inanç sistemlerinin kendine has özel bir koruyuculuğu vardır ancak şöyle bir riski de barındırır: Dinî inanç sistemleri o kadar itimat ederler ki kendilerine bu konudaki tedbirleri almaktan vaz cayarlar; gözleri görmez, kulakları duymaz olur, yakıştırmazlar. Yani, bir Kur'an kursuna ne aile yakıştırrır ne oradaki hoca, gelen gönüllü yeni imama yakıştırrır bu işi ve dinin kendi kendine önemli bir koruyuculuğu olduğuna ve inancın ve itimadın bu manada bu tür sapkınlıklardan kişileri koruyabileceğini varsayar. Bu, doğru bir varsayım değildir, her zaman yetmez, biliyoruz çok katı ortamlarda dahi. Çünkü, çocukların olduğu her yer risk altındadır, hiç fark etmiyor; bale okulu da olabilir, yaz okulu da olabilir, Kur'an kursu da olabilir, yatılı okul da olabilir, efendim, yetiştirme yurdu eskiden vardı ya da çocukevleri de olabilir, her yer bu anlamda risk altındadır. Çünkü, az sayıda olmalarına rağmen gerçek pedofillerden bahsediyoruz, bu menfur kişiler kokusunu alırlar ve orada biterler zaten. Çocuk doktoru da olur, çocuk hâkimi de olur, hiç fark etmez, her türlü meslekten olabilir ya da bu minibüsçü de olur yani onları tahkir etmek için söylenmiş bir şey değil çünkü erken yaşta itibaren çocuklara yönelik eylemleri uygulamak isteyen kişilerdir bunlar.

Ve raporda göreceksiniz, ben 3 tane ana ilke diyorum, çocukları korumak için özette. Çok yorulduğunuzu düşündüm yani epey uzun bir konuşmadı, Oğuz Hoca'nın konuşması ve birçok soruyla zenginleşti, ben ana hatlarını belirtip sizi yormamaya gayret edeceğim. Burada 3 tane önemli maddeyi orada yazdım, herhâlde size iletilecektir. Burada bir kere çocuklarla koruma sistemi kurmamız lazım ve ulusal çocuk politikası üstünden bu ancak yapılabilir. Siyasi irade yani Oğuz Hoca'ya katılıyorum, devletin bu işin içinde olmadığı bir ulusal çocuk politikası oluşturulamaz. Ve bu politika tek başına Aile ve Sosyal Politikalar Bakanının ne oluşturabileceği ne de uygulamaya koyabileceği bir iştir çünkü çok yüklü bir konudur bu. Yani, adli mesâlelerden tıbbi mesâlelere, birçok şeyi birden barındırdığı için mümkün değildir yani kaldıramayacağı bir yükü yükleyemezsiniz bir bakanlığına. Benim önerim, burada benim dile getirdiğim öneri diyeyim: Bu manada bir ulusal çocuk koruma merkezi, koordinasyon merkezi gibi bir şey kurulmalıdır.

Orada değişmesi gereken yasaları da sıraladım, bakacaksanız aklınıza başka şeyler de gelecektir herhâlde. Mesela, çocuk kaçırmayla ilgili kolluk kuvvetlerinin harekete geçme saatine bakın, şaşıracaksınız, mümkün değildir. Dinlemeye dahi alamazlar, kendilerine has ucube işler vardır. Bunlarla ilgili özel sistemler oluşturulması lazım. Ve bu koordinasyon biriminin yapacağı şey, bir örnekle aktaracağım size. Lütfen modellere, yurt dışındaki modellere fazla itibar etmeyiniz. O modeller bize çok fazla şey öğretirler ama bire bir kopyalanarak ya da kültüre adapte edilerek kullanılan modellerin akıbeti de ÇİM gibi oluyor maalesef yani Çocuk İzlem Merkezleri gibi oluyor, hiçbir şey olmuyor.

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Komisyon: (10/123)

Tarih: 04/05/2015

Saat:

Kayıt: AraştırmaAile Stenograf:

Uzman: Sayfa: 18

Sokak çocuklarıyla birlikte çalışırken sokakta yaşayan, evden kaçmış çocuklardan, 90'lı yılların başından bahsediyorum. Oradaki model UNICEF'in bize önerdiği bir açık kapı modeliydi yani sosyal hizmetle çocukları alıyor bazı yerlerde, çocuklar isterse gidebiliyor isterse kalabiliyor türden model. Hiçbir yere gitmedi ama bizzat o sırada bir proje olarak koordinasyonunu da ben yapıyordum, bir örnek olsun diye söylüyorum, daha önceki Darülacezede, Darüşşafakada hatta Yeniçeri Ocağında denenmiş, hiç fark etmez, çok fazla birikimimiz olan Yatılı İlköğretim Okulu Modeli'ni denedik. O zamanki Cumhurbaşkanımız rahmetli Süleyman Demirel açmıştı okulu. İnanılmaz başarılı oldu, yüzde 90'lara vardı başarı, UNESCO' da destekledi.

Buradaki yerleştirilmiş bir projeler ve modeller geliştirmek zorundayız çocuk koruma sistemiyle alakalı, demeye çalıştığım budur. Bunu da sevk ve idare edecek, organize edecek, belki direkt Başbakanlığa bağlı, bunun takdiri ni sizlere bırakıyorum, öneriyi de direkt getiriyorum, bir yapı kurmamız lazım. Üstelik bütün sivil toplum kuruluşları da bu yapıyla birlikte çalışmak zorundadır, dünyanın hiçbir yerinde kendi başına çalışamaz sivil toplum kuruluşları, mutlaka devletle, hele çocukla ilgili çalışıyorsa muhakkak ki devletle ilgili önemli denetim noktaları oluşturulur. Birleşik Devletler de dahi çocukla ilgili sivil toplum kuruluşlarının hemen hepsi mutlaka devletle yakın denetim içinde tutulan örgütlerdir ve hatta ortak örgütlerdir, onların birtakım isimleri var. Ve çeşitli akademik araştırmaları düzenlemek, unutmayınız yerleşmiş olmasını bunun... daha iyi bir kelime bulamadım, ulusal yetmeyecek. Çünkü, bizim modelleri Makedonya'da kullanıyorlar şimdi, bu yirmi yıl içinde geliştirilmiş modelleri ve çok işe yarıyor. Bulgarlar da deneyecekler, Zeytinburnu'nda böyle bir model denedik, işe yaradı.

Ve mahremiyete çok dikkat edeceğimiz, mahrumiyeti ve mağduriyeti gidereceğimiz, mani olacağımız 3M kuralı diyorum, bir çocuk koruma politikası lazımdır, sadece cinsel istismardan değil, okuldaki birçok şeyden koruyamıyoruz. Tek bir rakam vereyim size, ayrıntıyı vermeyeceğim şimdilik, yakınlarda bir zaman, kaybolmuş bir çocuğun aranması sırasında kolluk kuvvetleriyle birlikte çalıştık. Okuldan çıkıp eve gitmediği iddia edilen bir çocuktan, maalesef ölü bulabildik. Çocuğun aynı okulda hizmet veren servis araçları ve diğer yardımcı personelle ilgili geçmiş sabıka taramasını talep ettim ben, ayrıntılı sabıka taramasını talep ettim. Bakın, direkt okulun müdavimi değil, diğer kişilerden bahsediyoruz, yaklaşık yüzde 75'le, 80 arasında sabıkalı çıktı servis şoförleri, güvenlik personeli, kantin görevlileri o okulla ilgili olarak. Bu kadar korkunç rakam yani ve bu ortamın içinde bir çocuğu korumamızı bekliyoruz, korumasını bekliyoruz, okulun da diğer sistemlerin de, bu mümkün değildir. Dolayısıyla bir ulusal çocuk koruma politikası ve sistemi oluşturulmalıdır diyorum. Tabii ki cinsel istismar da bunun bir parçası olarak ortaya çıkacaktır, unutmayın ki bu bir nefret suçudur.

Sayın Başkan, kısa kestim oradaki raporda birçok şeyi yazıyorum zaten arzu edenler yasa önerilerim de duruyor, yasadaki değişiklikler de var, mevzuatla ilgili de var.

BAŞKAN – Çok teşekkür ediyoruz Hocam.

Bitti mi Hocam?

İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ CERRAHPAŞA TIP FAKÜLTESİ DAHİLİ TIP BİLİMLERİ BÖLÜMÜ ADLİ TIP ANA BİLİM DALI ÖĞRETİM ÜYESİ PROF. DR. GÖKHAN ORAL – Evet, evet, ben bitireyim çünkü herkes çok yoruldu....

BAŞKAN – Soru sormak isteyen milletvekilleri mi var Hocam.

İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ CERRAHPAŞA TIP FAKÜLTESİ DAHİLİ TIP BİLİMLERİ BÖLÜMÜ ADLİ TIP ANA BİLİM DALI ÖĞRETİM ÜYESİ PROF. DR. GÖKHAN ORAL – Evet, soru olursa ben cevaplayayım.

BAŞKAN – Filiz Hanım, buyurun.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (İstanbul) – Ya, sadece çok somut bir şey yaşadığınız için, bu son yaşadığınız olayda gördüğünüz somut eksiklikler, o kayıp çocukla ilgili... Yani birisi evet mesela sabıkasının incelenmemesi, mesleğe alımda zaten çocuklarla çalışan herkese yapılması gereken bir şey bu yani çok da basit aşında bu önlem...

İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ CERRAHPAŞA TIP FAKÜLTESİ DAHİLİ TIP BİLİMLERİ BÖLÜMÜ ADLİ TIP ANA BİLİM DALI ÖĞRETİM ÜYESİ PROF. DR. GÖKHAN ORAL – Bir kere ağır miktarda... Tamam sayın vekilim...

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (İstanbul) – ...ama onun dışında neler önerirsiniz...

İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ CERRAHPAŞA TIP FAKÜLTESİ DAHİLİ TIP BİLİMLERİ BÖLÜMÜ ADLİ TIP ANA BİLİM DALI ÖĞRETİM ÜYESİ PROF. DR. GÖKHAN ORAL – Birinci sırada ağır bir şekilde...

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (İstanbul) – ...o olayları, somut bir vakayı biz de görmüş oluruz, daha iyi olur diye sormak istedim.

İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ CERRAHPAŞA TIP FAKÜLTESİ DAHİLİ TIP BİLİMLERİ BÖLÜMÜ ADLİ TIP ANA BİLİM DALI ÖĞRETİM ÜYESİ PROF. DR. GÖKHAN ORAL – Çok bariz bir şekilde o çocukta mesela aile içi ihmal, özellikle anne tarafından kaynaklanan aile içi ihmal ve hatta suistimal diyebileceğimiz birçok data vardı efendim fakat yasal olarak onu tutuklamak mümkün olmadı zaten çünkü öyle bir yasa yoktu. Baştan sona bağıra bağıra gelen bir olayla ilgili âdeta davetiye çıkartan bir anne vardı bu benim kişisel kanaatim.

İkinci nokta, kendi başına yani okuldan eve gidebilecek yaştaki bir çocuğun yaklaşık dört beş saatini sokakta ve İnternet kafelerinde geçirebilmesini engelleyemeyen bir genel mahalle sistemimiz var. Yani ben çocukken bisikletle çarşıda dolaşıyordum diye bir amca durdurmuştu "Senin babanın haberi var mı senin burada dolaştığından?" diye kulağımdan çekip yapıştırmıştı yani pek pedagojik bir şey değildi ama o çocuğun selametinden sorumlu hisseden birileri vardı. Şimdi böyle bir şey yok, maalesef o emaneti hissetmiyoruz ve hissedene de kızıyoruz "Sen ne karışıyorsun?" diye. Bazı şeyleri yerleştirmekten kastım budur, bazı şeyleri hatırlasak iyi olur, bazı modeller tam tersine bir zihniyet değişikliği de yaratabiliyorlar, ailede başlayan bir ihmali davranış vardır efendim.

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Komisyon: (10/123)

Tarih: 04/05/2015

Saat:

Kayıt: AraştırmaAile Stenograf:

Uzman: Sayfa: 19

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (İstanbul) – Baba ne yapıyordu?

İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ CERRAHPAŞA TIP FAKÜLTESİ DAHİLİ TIP BİLİMLERİ BÖLÜMÜ ADLİ TIP ANA BİLİM DALI ÖĞRETİM ÜYESİ PROF. DR. GÖKHAN ORAL – Babanın biraz yavan diyelim zihinsel becerileri, durumu sevk ve idare edebilecek becerileri kısıtlı bir baba, maalesef.

BAŞKAN – Teşekkür ederiz.

Sayın Bozkurt, buyurun.

MUSTAFA HÜSNÜ BOZKURT (Konya) – Sayın Hocam, teşekkür ediyorum hem sunumunuz hem de bize ilettiğiniz not için.

Şöyle bir izlenim edindim, sanki anne babalar çocuklarına sahip çıkarsa bu işler olmaz veya mahallede birileri sahip çıkarsa gibi yani belki 10-12 milyonluk küçük bir toplumda, 8-10 binlik küçük yerleşimlerde söylediğiniz doğru olabilir ama şimdi böyle 15-20 milyonluk büyük metropollerde bu söylediğiniz çocuğa sahip olacak mahalle büyükleri veya aileler çok geçerli değil herhâlde.

Bir de özellikle bu son zamanlarda, son birkaç senede belki denebilir ki iletişim olanakları yükseldiği için daha fazla basına intikal ediyor ama bizim incelememiz çok da öyle değil: Acaba özellikle ilkokul ve ortaokullarda çocukların köy okullarının kapatılmasıyla, yatılı ilköğretim bölge okullarının da kapatılmasıyla, çocukların ortaya çıkan yurt ihtiyacının da devlet tarafından karşılanmamasıyla bu tür kaçak yurt ve evlerde -hangi kurum açmış olursa olsun- kalmalarının kolaylaştırıcı bir etki yarattığını düşünüyor musunuz? Bence çok çarpıtıcı birtakım söylemler öğrettiniz bize diyelim, nefretin cinsel suç şekline dönüşmesi, çocuğun iyiye dair inancını yıkması, çok doğru şeyler. Örneğin Karaman özelinde bir çocuğun ifadesi, mahkeme salonunda okunduğu için söylüyorum, o zaman 10 yaşında olan bir çocuğun ifadesinde öğretmen çocuğa bu eylemi yaptıktan sonra çocuğun ağlaması üzerine “Seni Allah ve Resulü’nün rızası için seviyorum.” gibi bir akıl almaz şey kullanıyor yani sizin söylediğiniz çocuğun iyiliğe inancı gibi Allah ve Peygamber sevgi ve inancını da yok edecek kadar gözü dönmüş eylemlere bu alan sahne olabiliyor.

İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ CERRAHPAŞA TIP FAKÜLTESİ DAHİLİ TIP BİLİMLERİ BÖLÜMÜ ADLİ TIP ANA BİLİM DALI ÖĞRETİM ÜYESİ PROF. DR. GÖKHAN ORAL – Tabii, tabii, kesinlikle.

MUSTAFA HÜSNÜ BOZKURT (Konya) – O bakımdan böyle bir şeyin yani “Anne ve babalar çocuklarına sahip olursa olmaz.” veya “Efendim, mahallede amca kulağını çekerse olmaz.” gibi...

İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ CERRAHPAŞA TIP FAKÜLTESİ DAHİLİ TIP BİLİMLERİ BÖLÜMÜ ADLİ TIP ANA BİLİM DALI ÖĞRETİM ÜYESİ PROF. DR. GÖKHAN ORAL – Yok, yok, hayır.

MUSTAFA HÜSNÜ BOZKURT (Konya) – ...onu kastetmediniz ama öyle bir anlam çıkmasın diye belki düzeltirsiniz diye söylüyorum.

İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ CERRAHPAŞA TIP FAKÜLTESİ DAHİLİ TIP BİLİMLERİ BÖLÜMÜ ADLİ TIP ANA BİLİM DALI ÖĞRETİM ÜYESİ PROF. DR. GÖKHAN ORAL – Yok, öyle bir anlam çıkmasın, düzeltiyim.

MUSTAFA HÜSNÜ BOZKURT (Konya) – Özellikle bu son zamanlarda çok artan yani bunu çok önemsiyorum Sevgili Hocam, bu noktada ne önerirsiniz? Oğuz Hocaya da aynı şeyi sordum, bir defa sizin pedofil dediğiniz, suç dediğiniz eylemi bu insanlar suç falan görmüyorlar.

İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ CERRAHPAŞA TIP FAKÜLTESİ DAHİLİ TIP BİLİMLERİ BÖLÜMÜ ADLİ TIP ANA BİLİM DALI ÖĞRETİM ÜYESİ PROF. DR. GÖKHAN ORAL – Tabii.

MUSTAFA HÜSNÜ BOZKURT (Konya) – Bu çok önemli, yani çocuğu istismar ettiğini falan düşünmüyor, o normal bir ilişki kurmuş gibi düşünüyor ve sonra da gidiyor işte nikah kıyıyor veya benim nikahlı karım, bilmem ne diyor. Mesela şimdi, Ereğli’de şu anda incelemekte olduğumuz bir olay var, okul müdürü 2 kız öğrenciyi odasına çağırıp istismar ediyor, olayı ortaya çıkaran rehber öğretmeni de istismarla tehdit ediyor yani o kadar gayriahlaki bir boyuta bürünmüş ki iş yani o öğretmenin kendisi tarafından yeterli ilgiyi görmediği için kendine iftira attığını söylüyor. Bu ve buna benzer şeyler, Sevgili Hocam yani bu konuda...

İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ CERRAHPAŞA TIP FAKÜLTESİ DAHİLİ TIP BİLİMLERİ BÖLÜMÜ ADLİ TIP ANA BİLİM DALI ÖĞRETİM ÜYESİ PROF. DR. GÖKHAN ORAL – Yani aslında daha çok katkı yaptınız sayın vekilim ve uyarmanız da oldukça uygun olmadı, tam tersini söyleyemeye çalışıyorum aslında, tam tersini. Yani aile ne kadar hassas ve dikkatli olursa olsun hatta kolluk kuvvetleri, mahalledeki dikkat, okul sistemi vesaire çocukları korumak yine de çok güçtür. Çok güç bir iştir, dünyanın her yerinde güç bir iştir, yine de birçok menfur olay başlarına gelebilir, bu net. O yüzden bir çocuk koruma sistemi öneriyorum zaten ve bunu bilmiyorum niye TÜBİTAK farklı... Uyuşturucuyla ilgili TADOC çalışıyor, işte RTÜK mesela çalışıyor kendi alanıyla ilgili, Çocuğa da özel bir alan yaratabiliriz çünkü hep aynı şeyleri konuşuyoruz. Çocuk ve uyuşturucu meselesi üzerine olsaydı bu Komisyon, muadili şeyleri konuşacaktık. Çocuk ve suç üzerine olsaydı bu Komisyon yine muadili şeyleri konuşacaktık. “Kurumlar arası iş birliğini kuramıyoruz, sosyal hizmetler yeterince çalışmıyor, polis işte yeterince eğitilmiş değil, mahkemelerimiz şöyle şöyle.” aynı şeyleri konuşacaktık. Ben yirmi yirmi beş yıldır aynı şeyleri konuşuyoruz, bunun konuşulduğu bir üst yapı ve kurulduğu bir üst yapı lazım, kendi modelimizi kendimiz yapacağız o zaman. Nasıl iş birliği yapacağız bilmiyorum.

Sizin söylediğiniz örnekteki 15 yaş, bahsettiğimiz pedofilik profilin dışındaki bir konudur. Hukuken uygun olmayan, ancak kriminolojik tanımda biz hebefili diyoruz yani çok genç, fazla taze sever anlamında. Onlar için kriter, ergenlik dönemine girmiş olmasıdır yani belirli bir oranda ergenlik alametlerinin, dış alametlerinin görülmesi lazım ama tam gelişmiş çocuklar da değildir, hukuken çocukturlar, bu değişmez. Onlar daha küçük çocuklara yani ergenlik öncesi çocuklara pek ulaşmazlar. Dolayısıyla ayrı bir profildir, hasar ve düzenleme konusunda çok şükür ki belirli ölçüde yani yaş farkı çok dramatik fazla değil ise yani 5 yaş ve üstünde büyük yaşlara çıkmıyorsa hasarı onarmak daha kolay mümkün olabiliyor o tür vakalarda.

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Komisyon: (10/123)

Tarih: 04/05/2015

Saat:

Kayıt: AraştırmaAile Stenograf:

Uzman: Sayfa: 20

Evlilik meselesi kendi içinde özel bir konudur, hakikaten onun üzerinde birçok şeyi gözden geçirmemiz lazım. Çok tuhaftır, malumunuz Medeni Kanunu' muza göre- hukukçularımız var- 16 yaşındaki bir kız falanca dergiye abone bile olamaz çünkü fiil ehliyeti yoktur ama cinselliği de yaşayabilir, evlenebilir de. Yani ya da abone olsa bile ailesi gidip o işlemi bozabilir, bu yetkilere sahiptir, basit işlemlerde de dahi fiil ehliyeti yokken evlilik gibi çok kocaman bir işi kaldırmak çok zor bir iştir yani daha medikal bakıyorum, çok uygun bulmuyorum o işi. Umarım söylediklerinize bir cevap verebildim.

Ama "Çocuklar ortalıkta kaldı, işte yatılı okula gitmedi, şöyle oldu, böyle oldu." Bu akla yatkın bir güzergâhtır ama köy enstitülerinde de çocuklar bir aradaydılar, devletin kurduğu ve karmaşık bir ortamdı. Her türlü, çocukların bulunduğu her türlü her ortamda bu risk mevcuttur. Kendi aralarındaki risk de mevcuttur sadece cinsel bakımdan değil zorbalık bakımında da.

MUSTAFA HÜSNÜ BOZKURT (Konya) – Büyük çocuğun küçük çocuğa...

İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ CERRAHPAŞA TIP FAKÜLTESİ DAHİLİ TIP BİLİMLERİ BÖLÜMÜ ADLİ TIP ANA BİLİM DALI ÖĞRETİM ÜYESİ PROF. DR. GÖKHAN ORAL – Zorbalık bakımdan da risk çoktur, büyükler tarafından uğraması riski de çoktur. Bu felaketin bize bir fırsat doğurmasını bekleyebiliriz yani çocukları nasıl koruyacağız, cinsel istismardan bile koruyamıyoruz, aslında soru budur. Bakın, ondan bile koruyamıyoruz yani diğerlerinden nasıl koruyacağız, o ayrı bir konu.

MUSTAFA HÜSNÜ BOZKURT (Konya) – Sorun pek cinsel istismarla ilgili değil zannımca.

İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ CERRAHPAŞA TIP FAKÜLTESİ DAHİLİ TIP BİLİMLERİ BÖLÜMÜ ADLİ TIP ANA BİLİM DALI ÖĞRETİM ÜYESİ PROF. DR. GÖKHAN ORAL – Tabii, cinsel ve oradan bile koruyamıyoruz.

DENİZ DEPBOYLU (Aydın) – Hocam, her şeyden önce teşekkür ediyorum verdiğiniz bilgiler için.

Çocukları korumaya yönelik özellikle çocukların bir arada bulunduğu kurumların incelenmesiyle ilgili, onların gözetimine alınması veya denetim altına alınması diyeyim, onunla ilgili bilgiler sundunuz, öneriler sundunuz. Ancak toplumda ensest vakası da çok yaygın, devlet kurumları bir şekilde denetleyecek, sabıka kaydı arayacak veya daha farklı denetim mekanizmaları geliştirecek. Ensestle ilgili olarak da önerdiğiniz koruma amaçlı neler olabilir?

İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ CERRAHPAŞA TIP FAKÜLTESİ DAHİLİ TIP BİLİMLERİ BÖLÜMÜ ADLİ TIP ANA BİLİM DALI ÖĞRETİM ÜYESİ PROF. DR. GÖKHAN ORAL – Evet, en saklı ve en sorunlu alan odur. Çocuğun acı tablosunu takip ediyoruz, okullarda yani bizim boyumuzu ölçerlerdi, biz ilköğretime giderken yani benim kadar kıdemli Türkiye Cumhuriyeti vatandaşları bilirler. Öğretmenimiz kilomuzu, boyumuzu vesairemizi...

Rehber öğretmenlik müessesesi var, onları birazcık daha okul psikolojisini, okul psikoloğu rolüne doğru taşıyabiliriz tabii ki. Okul en önemli, en kritik yerlerden biridir, ensestiyöz vakaları bir okulda bir de tabii götürüldüğü çocuk hekimlerinin muayene standartları içinde saptamak mümkündür ama dünyanın her yerinde saptamak çok güçtür, eninde sonunda ama açığa çıkar, ensestini öyle bir özelliği var.

DENİZ DEPBOYLU (Aydın) – O zaman burada bir konunun üzerinde durmak istiyorum.

İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ CERRAHPAŞA TIP FAKÜLTESİ DAHİLİ TIP BİLİMLERİ BÖLÜMÜ ADLİ TIP ANA BİLİM DALI ÖĞRETİM ÜYESİ PROF. DR. GÖKHAN ORAL – Buyurunuz.

DENİZ DEPBOYLU (Aydın) – Aydın'da da istismar vakaları oldu, hâlâ davaları devam ediyor, ben de Aydın Vekiliyim. Ancak iki ayrı okulda olan ihbar vakalarından sonra özellikle ihbarı yapan öğretmenler başka okullara alındı. Şimdi, bu çok üzücü, çarpıcı bir nokta, bir kere haber veren, ortaya çıkaran öğretmenlerin veya idarecilerin cezalandırılıyor görünmesi gibi bir durum söz konusu. Oysa tam tersi -bence siz de katılırsınız diye düşünüyorum- cinsel istismar belirtilerini ya da fiziksel istismar belirtilerini belirleyenlerin bildirmemesi suç sayılmalı şeklinde önerim var, siz ne diyorsunuz?

İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ CERRAHPAŞA TIP FAKÜLTESİ DAHİLİ TIP BİLİMLERİ BÖLÜMÜ ADLİ TIP ANA BİLİM DALI ÖĞRETİM ÜYESİ PROF. DR. GÖKHAN ORAL – Zaten kamu görevlisi bir suçlu bildirmek zorundadır yasal olarak. Ancak şöyle söylemem lazım: Özellikle cinsel istismarda -sadece cinsel istismar değil, fiziksel istismarda da aynı şey geçerli- hadise o kadar yaralayıcıdır ki bu yaralayıcılık bulaşıcıdır. Yani en yakın çevresinden başlayarak bir Karaman hadisesi tüm ülkeye bulaşır. Ruhun hepimizi altüst eder ve bu altüst edişte fark ettiniz ya da fark etmediğiniz altüst ediş o kadar kuvvetlidir ki biz biraz da şuur dışı bir şekilde bunu yok saymaya, inkâr etmeye çalışırız, söylediğimiz budur. İnkâr etme yolu, inkâr etme illa siyasi gerekçelerle olmaz, illa birtakım maddi gerekçelerle olmaz, "O onun kardeşiymiş, o onu kolluyormuş." sadece bu değil. İnkâr etme aynı zamanda "Bu olmamış olsun ya, yani altından nasıl kalkacağız bu işin, hiç olmamış olsa ne iyi olur.." Hani "Aman bu rüya olsun bir daha görmemiş olayım." dediğiniz şey gibidir. Şimdi cep telefonuna bir videoyu gönderdi bir hukuk profesörü arkadaşım "Gökhan burada ne yapacağız?" diye. Bunu size seyrettirmeye utanır ve korkarım. Biri diyordu "Topu topu bir amatör telefonla çekilmiş, orada babayla kız olduğunu tahmin ettiğimiz iki kişinin bir kafedeki görüntüleri, kız 8-10 yaşlarında bir kızcağız, ya bunda bir tuhafılık yok mu, biz ne yapacağız bu işte?" diye hukuk hocasını haberdar ediyor, o da telaşa kapılmış, beni arıyor, hukuk hocası kendisi. Ne yapılacağını en iyi kendisi biliyor ama o kadar örseliyor ki bu tür hadiseler, kontrolü kaybediyoruz. İşte, tıpkı, asıl inancımız ecel olduğu hâlde kafamız karışıyor, "Kalp krizi, ambulans geldi, o gitti, bu gitti." dememiz gibi geveliyoruz işi, çok doğru. Lütfen, buradaki inkârı fark etmemiz lazım. Bu çok elim bir olaydır ve üstü bastırıldıkça da büyür, tam tersi, daha beter etkiler uyandırır. Yani, bir şey büyüsün istiyorsanız bir mesele, inkâr edin, basit, kuralı açıktır yani. Ama, inkârın nedeni her zaman böyle illa görünüşteki bir menfaat üstünden değildir, türlü sebeplerle kurumlar kendilerini korumak için bu tür şeyleri yaparlar ve şimdi, diyoruz ki: "Falanca vakıfla ilgili hadiselerin üstü örtülmeye çalışılıyor ve korunmaya çalışılıyor." Böyle yansıyor bize, öyle mi oluyor bilmiyorum ama öyle yansıyor bize. Şimdi, bunun aslında kötü bir sonucu da var: Yani, bir başka okul, bir başka dernek, bir başka çocukların bulunduğu yerdeki bir el bu hadiseyi görünce, kendisinde böyle bir

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Komisyon: (10/123)

Tarih: 04/05/2015

Saat:

Kayıt: AraştırmaAile Stenograf:

Uzman: Sayfa: 21

olay olduğunu ihbar etmeyecek. Ne demek istediğimi anladınız. "Aman aman başıma aynı şeyler gelecek, tepeme çökrelecekler." diye ödü kopacak. Yani, bunun bir ayarını tutturmamız lazım her türlü. Bakın, bu hep inkâr ve ne yapacağımızı bilmemekle alakalı meseleler konu suistimal olduğunda. Ama, zaten çocuğu cinsel istismardan bile koruyamıyoruz. Niye koruyamıyoruz, ne oldu da koruyamıyoruz? Tabii ki sadece aile meselesiyle alakalı değildir, kastettiğim budur efendim.

BAŞKAN – Çok teşekkür ederim.

Sayın Keresteciğlu...

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (İstanbul) – Ben özellikle yani psikolojik olarak da çok güzel anlattığınız için bazı şeyleri...

Burada yetkililerin açıklamaları konusunda böyle bir olay olduktan sonra en tepede olan insanların, gerçekten, yaptığı açıklamalar çok ciddi ters etkiler yaratabiliyor. Burada söylenmesi gereken nedir toplumu kapsamı açısından? Yani, örneğin, işte, "Bir kurumda böyle olmaz." gibi bir açıklama yani somut olarak bunu söylemek istiyorum çünkü çok kızdığım bir şey bu açıklama. İlla size bunun üstünden konuşun diye söylemiyorum ama yani genel olarak hakikaten kendi itibarımız ya da işte, bu inkârdan ziyade kim iktidarda olursa olsun, bu, bugün iktidar olanlar için söz konusu olan bir şey de değil ama olması gereken nedir yani gerçekten ne yapmalıyız da biz, insanlar o güveni duysunlar, bir Aile Bakanı ne yapmalı, bir Adalet Bakanı, bir Millî Eğitim Bakanı? Bunlarla ilişkili olduğu için özellikle bu "Domino etkisi yaratan..." dediğiniz olayla...

BAŞKAN – Tekrar olacak o zaman, Hocamın tekrar baştan başlaması lazım. Koruma sistemini yeniden anlatması lazım.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (İstanbul) – Yok, hayır, koruma sistemini değil, ben tepeden bir şeyden bahsediyorum, onları anladık.

İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ CERRAHPAŞA TIP FAKÜLTESİ DAHİLİ TIP BİLİMLERİ BÖLÜMÜ ADLİ TIP ANA BİLİM DALI ÖĞRETİM ÜYESİ PROF. DR. GÖKHAN ORAL – Evet, sistem orada daha etraflı bir şekilde size aktarılabilir tabii.

Sayın Keresteciğlu, bana aslında öyle güzel bir soru sordunuz ki bu soru kendimle bayağı övünmeme yol açacak. Diyeceğim ki ileride eğer torunlarımı görebilirim: "Bana bir politikacı nasıl konuşulması gerektiğini sordu." Yani, mümkün değil ki bir siyasetçiye biz hocalar nasıl konuşulmasını gerektiğini öğretecek evsafıta değiliz efendim, gerçekten, çünkü sizin gördüğünüz noktadan, gördüğünüz bazı şeyleri biz göremeyiz. Orada durduğunuz nokta, bu, baştan kabulümüzdür, benim kişisel olarak da kabulüm budur. Orada hadiseleri değerlendirme biçiminiz ve bakış biçiminiz kendine hastır ama bizim de gördüğümüz bir nokta var: Bakın, size bu söylediğim şeyler kişisel fikirler değil dedim. "Birinci basamakta çalışan din görevlisinden oradaki şoförüne kadar kişilerin fikirlerini yapamıyoruz." deniyor. Ağırlık olanı da son dönemde hepsi de devletle birlikte yapılmış toplantılardır, kendi başımıza da yaptığımız şeyler değildir ve bunlara dair sonuçları daha önce gitmiştir uygun yerlere. "Koruyamıyoruz." Buradaki demeç dahi koruyamadığımızı gösterebilir bazen ama tersi de geçerli. Burada demecin içeriğindeki bir şey beni daha fazla etkilemiştir, onu şöyle düşünmemiz lazım, kastettiğiniz demeç üzerine konuşuyoruz ve dikkatli konuşmaya gayret ediyorum. Ya, ateş etmemiz gereken hadise, yer başkadır. Ben de onu dolaylı olarak burada söylemiş oldum. Burada asıl yapılması gereken şey, sayısı kaç taneyse oradaki çocukları kucaklayıp yapmamız gerekeni yapmak iken tüm ülke başka bir şeyi tartışıyor oldu, kastettiğim bu ve bu manada oradaki demeci değerlendirirsek, bu manada değerlendirirsek doğru bir demeçtir. Ama, ben yıllardır inandığım bir şeyi anlatırken bile hiç maksada gitmeyen bazı ifadeler kullanmışım, farklı anlaşılabilir, o kadar kolay bir şey de değil, benim gözüm de böyledir. Orada çocuklardır hedef olması gereken. Hâlâ bilmiyoruz, kaç çocuk ve neredeler? Bilmiyorum görüştüğünüz mü çocuklarla. Asıl mühim olan odur.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (İstanbul) – O zaman Bakanın da açıklaması gereken odur.

İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ CERRAHPAŞA TIP FAKÜLTESİ DAHİLİ TIP BİLİMLERİ BÖLÜMÜ ADLİ TIP ANA BİLİM DALI ÖĞRETİM ÜYESİ PROF. DR. GÖKHAN ORAL – Bu kısmı sizinle ilgili.

BAŞKAN – Cevabını aldık Hocam, çok net bir cevap verdiniz.

İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ CERRAHPAŞA TIP FAKÜLTESİ DAHİLİ TIP BİLİMLERİ BÖLÜMÜ ADLİ TIP ANA BİLİM DALI ÖĞRETİM ÜYESİ PROF. DR. GÖKHAN ORAL – Hepimizin kafası allak bullak oluyor o sırada, hepimizin kafası allak bullak oluyor ve saçmalıyoruz.

BAŞKAN – Filiz Hanım, hocam gayet net bir şekilde açıkladı. Yani, hocamızın, gerçekten, bu konudaki akademik araştırmalarıyla da Türkiye'deki en yetkin birisi. Yani, bizim gördüğümüz kadarıyla 20'ye yakın bu konuda kitap yazmış, kitap bölümü yazmış bir hocamız ve yüzlerce makaleye hem hakemli kongrelerde hem dergilerde imza atmış bir hocamız ve hazırladığı raporla, açıklamalarıyla da Komisyonumuza büyük bir ışık tuttu. Başka sorusu olan arkadaşımız var mı? Yoksa, bakın, hocam İstanbul'a gidecek, bir daha bulamayız.

İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ CERRAHPAŞA TIP FAKÜLTESİ DAHİLİ TIP BİLİMLERİ BÖLÜMÜ ADLİ TIP ANA BİLİM DALI ÖĞRETİM ÜYESİ PROF. DR. GÖKHAN ORAL – Yani, şüphesiz ki bu tür konular aynı zamanda siyasi malzemedir ve biz çocuk hakları savunucuları siyasi malzeme olmasından da bir miktar hoşlanırsanız ki konu konuşulsun. Çünkü, bir musibet, bir lanet, bir felaket konuyla ilgili bir hassasiyet yükselmesi, bir bilinçlilik artışı, bir idrak artışı yapar, bu çok şahit olduğum bir konudur ama bu konu üstünden şimdi birileri televizyonda ufak mikro çipli bilmem neler satmaya başladılar. Çocuklara takacakmışız onları, uzaktan takip edecektikmişiz, kaçırılsa bilecektikmişiz, o düğmeye basacakmışız falan. Şimdi, bu, işe yarar yaramaz, isteyen taktırsın çocuğuna ama çocuk istismarı konusunda istismar etmememiz lazım. İstismar konusunun istismarına da çok sık rastlarız ve bunun en sık yapıldığı işlerden biri de siyasi istismardır tabii, ister istemez olur. Burada benim hassasiyet gösterdiğim şey, çocuğun yararı ve onun önceliğidir, oradaki çocuklar ne oldu ve başka çocuklar var mıydı ve böyle kaç tane öğretmen var? İşte, söylüyorum size yani üstelik servis şoförlerinin yüzde 80'ini uyuşturucudan sabıkalı. Bu servis şoförü, çocuk değil, ilkokulda servis taşıyor.

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Komisyon: (10/123)

Tarih: 04/05/2015

Saat:

Kayıt: AraştırmaAile Stenograf:

Uzman: Sayfa: 22

BAŞKAN – Çok teşekkür ederiz hocam, çok sağ olun.

İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ CERRAHPAŞA TIP FAKÜLTESİ DAHİLİ TIP BİLİMLERİ BÖLÜMÜ ADLİ TIP ANA BİLİM DALI ÖĞRETİM ÜYESİ PROF. DR. GÖKHAN ORAL – Ben teşekkür ederim.

BAŞKAN – Anlatımlarınız değerliydi. Oğuz Hocam da aynı şekilde.

Oğuz Hocamın da bu literatürü taradığımızda kitabıyla karşılaştık, iki diltlik, çocuk istismarı konulu, kütüphaneden getirdik.

ACIBADEM ÜNİVERSİTESİ ADLİ TIP ANA BİLİM DALI BAŞKANI PROF. DR. MEHMET OĞUZ POLAT – Ben göndereceğim onu.

BAŞKAN – Siz eserleriniz getirmediğiniz bugün, inşallah bekleriz.

Şimdi, Değerli Hocamız Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Ana Bilim Dalı öğretim üyesi Profesör Doktor Orhan Derman.

Hocam, buyurun.

3.- *Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları ABD Öğretim Üyesi Profesör Doktor Orhan Derman'ın teorik ve sosyal boyutuyla çocuk istismarı hakkında sunumu*

HACETTEPE ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ ÇOCUK SAĞLIĞI VE HASTALIKLARI ANA BİLİM DALI ÖĞRETİM ÜYESİ PROF. DR. ORHAN DERMAN – Şimdi, efendim, hakikaten, siz kıdem sırasına göre bir sıralama yapmışsınız. Biz hepimiz Cerrahpaşalıyız esasında.

Şimdi, şöyle bir şey var, hemen sizleri aydınlatayım: Bu çocuk istismarıyla uğraşanlar belli kişilerdir efendim. Yani, siz hangi adrese giderseniz gidin o söylediğiniz isimlerle zaten her zaman biz beraber konuşuyoruz teşriki mesai yapıyoruz. Ben, mesela, Çocuk İstismarı İhmalini Önleme Derneğinin Yönetim Kurulu üyesiyim. Dün, mesela, Türkay Asma'yla konuştum -isim olarak önerdiniz- Türkay Hanım dedi ki: "Bunları bunları da Komisyona aktar. Ben geldiğimde bunları da konuşabilmeye zemin olsun." Bahar Gökler bizim şu andaki Başkanımızdır, Türkay Asma geçmiş dönem Başkanımızdır, Figen Şahin daha önceki Başkanımızdır. Yani, sonuçta değerli hocalarımız da öyle. Burada hiç şöyle bir düşünmeyin ne olur: Dışarıda kalan bir isim yok. Eğer çocuksa konu ve istismar ve koruma sistemiye hepimiz biz birbirimizi çok iyi biliriz çünkü aynı yerlerde çalıştık, aynı yerlerde birçok şeyi paylaştık. Onun için dışarıda kalan birileri asla yok, ona emin olabilirsiniz.

Şimdi, ben bir sunum hazırladım ama sizin sorularınıza da sanki bir geri bildirimde bulunsam ve bazı şeyleri o zeminde konuşsam daha faydalı olurum diye düşünüyorum çünkü Hacettepe Üniversitesinde yaklaşık ben yirmi yıldır çalışıyorum, bizim Hacettepede bir çocuk koruma merkezimiz var. Esasında Gökhan Bey çok güzel ifade etti. Yurt dışındaki olan bir modeli bire bir bizim kültürümüz gözetilmeden uygulayabilmek çok sağlıklı değildir. Bir kere, bir yerin adını doğru koymanız lazımdır. Siz eğer "çocuk izlem" dersiniz ama esasında izlemeyip ifade alırsanız adama sorarlar, derler ki: "Kardeşim, sen izlemiyorsun, bunun adı sadece 'ifade' olsun, o da ÇİM o da ÇİM." ama izlem ve ifade arasında öyle bir fark vardır ki ifade demek aynı anda kesitseldir, izlem demek "longitudinal"dir, boyamsaldır, rehabilitasyondur. Onun için bazı kavramları doğru söylemek lazım. Altını dolduramazsınız sonra da yapılmış olan sistemi bu sefer hedef olarak koyarsanız, doğru bir sistemdir ama yetersizdir çünkü çocuk ifade merkezi yani ÇİM bunu bilin ki size ne şekilde sunuyorsa sunsunlar bir ifade merkezidir hakikaten tekrar tekrar ifade almaya engel olmuştur, başarılı bir sistemdir. Ama, eğer siz bu sistemi koruma merkezleriyle entegre edemezsiniz bu sistemin yapılabileceği katkı sınırlıdır. Çünkü, bizler rehabilite ettiğimiz gençleri yıllarca takip ediyoruz. Biz bir ifade için almıyoruz. Bakın, bizim merkezimizde ana yapıyı çocuk hekimler oluşturur. Benim uzmanlık alanım adolesandir, ergenliktir, büyü çağının hocasıyım ama aynı zamanda sosyal pediatristler de var, aynı zamanda acilciler de var, aynı zamanda yoğun bakımcılar da var o kurulda ve olması lazım, adli tıppçılar da var, aynı kurulda çocuk psikiyatristleri de var. Şimdi, bir koruma merkezinin işlevini efektif yapabilmesi için bu birimlerin olmazsa şartı olan -Oğuz Bey onu çok güzel söyledi- çocuk psikiyatristi bulamazsanız sistemi döndüremezsiniz. Aynı zamanda bu bir üçgendir efendim. Bakın, her zaman için bunu unutmamak lazım. Bu üçgenin bir ucunda tıp vardır, sağlıkçılar vardır. Bugün siz bize niye dinliyorsunuz? Sağlıkçı olarak dinliyorsunuz. Ne dediniz? "Hukukçuları çağıracağız, arkanızdan da hukukçular gelecek." dediniz ve bir de sosyal hizmet uzmanlarının olduğu, PDR'nin olduğu, rehber öğretmenlerin olduğu bir kurul vardır. Ben her zaman için şuna inanıyorum ki bu ülkede esasında yetişmiş insan gücü çok iyidir ama efektif kullanılması çok sınırlıdır ve maalesef, insan gücümüzü heba etmek durumuyla karşı karşıya kalmaktayız ve çocuk koruma merkezlerinde çalışan insanların tükenişleri çok hızlıdır efendim. Siz, sabahdan akşama kadar istismara uğramış insanların göz yaşları içerisinde hikâyelerini dinleseniz evinize gittiğinizde o duvarlar üzerinize yıkılır. Empati göstermemek imkânsızdır, kızmamak veya objektif olabilmek çok zordur. Ben yirmi yıldır bu işte çalışıyorum, bugüne kadar bir tek istismarcı dinleyemedim, benim önüme devamlı mağdur getirtiler. Ben size şunu soruyorum: Eğer ben istismarcıyı dinleyemiyorsam, istismarcının evrenini bilemiyorsam mağduriyeti nasıl ortadan kaldıracam? Evet, burada çok önemli yapılması gereken şeyler var. Ben size bu sunumda, bu rapor hâline getirdiğim yerde yapılması gerekenleri hukuk açısından, sağlık açısından o konunun uzmanlarına da danışarak kısa kısa özetler hâlinde vereceğim, hiç merak etmeyin. Ama, bakın, şimdi, şu sorulardan, konuşmalardan... Mesela, Oğuz Bey dedi ki: "Alo İmdat Hattı." Çocuk İstismarını ve İhmalini Önleme Derneği bir proje kapsamında Alo İmdat Hattını kurdu, iki yıl çalıştırdı, maddi imkânsızlıklar ve projenin maddi kaynakları bittiği için sürdürmedi. Bir projeyi yaratırsınız, önemli olan sürdürülebilir ve sürekli olabilmesidir. Bakın, siz devamlı diyorsunuz ki: "Çocuğu nasıl koruyacağız?" Çocuğun kendisini koruması lazım, ilk önce çocuğun farkındalığını sağlayacaksınız. Bu kitap, şu kitapçığı ben size, Komisyonunuza vereceğim, keşke bilseydim ki kaç kişi olduğunuzu hepimizi getirirdim. Bu kitap ne biliyor musunuz, bu kitapçık? Çocuklar, ilköğretim çağındaki olan çocuklar kendilerine eğer uygun bir şekilde yaklaşmayan birisi olsa, anlayabilsin diye oluşturulmuş oyunlarla olan bir kitap. Siz, bizi bile belli

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Komisyon: (10/123)

Tarih: 04/05/2015

Saat:

Kayıt: AraştırmaAile Stenograf:

Uzman: Sayfa: 23

bir süreden sonra dinleyebilme becerisi gösteremezsiniz. Biz, çocuğa oyunlarla olmayan bir bilgiyi aktarabilir miyiz? İmkânsız. Hayata getirebilir miyiz? Bunun esprisini nedir biliyor musunuz? Bir tane "istismar" sözcüğü bulamazsınız bu kitapçık içerisinde ama bunu oyunlarla öğrenen çocuk kendini nasıl koruyabileceğini bilir. Biz, bunu Ankara'da uyguluyoruz, biz bunu Amasya'da uyguluyoruz. Haftada sadece bir günlük dersle, bir saatlik dersle biz bunu başarıyoruz. Kimlere yapıyoruz biliyor musunuz? Gençlere yapıyoruz çünkü her çocuk...

Bakın, şunu asla unutmayın: Çocuk evreni ilk önce somut tanır. "Soyut" kavramı çocukta 14 yaşında olur. Bu ne demek biliyor musunuz? Çocuk, iyi giyimli, iyi konuşan herkesi iyi olarak görür. Onun için çocuğun başına bu felaket gelir. Eğer bir istismarcı, iyi giyimliyse, güzel konuşuyorsa, şeker alıyorsa, seviyorsa, öpüyorsa ve ona iyi sözler söylüyorsa, o, kötü olamaz çocuğun evreninde. Zaten çocuğun başına onun için... Tehlikeye açık olmasının anlamı budur. Çocuk bülüğ çağına gelmektedir. Çocuğun başına gelen olay çocukluk döneminde ama çocuk idraki ancak ergenlik döneminde anlayabilmektedir ve ne demektir biliyor musunuz? "Ben bunu anlatmak istiyorum, hafiflemek istiyorum ama bunu benim ailemin duymasını, çevrem duymasını istemiyorum." Peki, benim bu ihbarı yapmam gerekiyor. Ben bu ihbarı yapmazsam kanun karşısında suçlu oluyorum. Çocuk geliyor, bana itirafta bulunuyor. Çocuk rehber öğretmenine itirafta bulunuyor. Hocası alıyor çocukları, panik içerisinde getiriyor. "Hocam, bunun başına dört yıl önce, beş yıl önce böyle bir şey gelmiş." Çocuğu karşınıza alıyorsunuz, konuştuğunuzda "İntihar ederim." diyor.

Evet, Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığının buradaki ilk merci olarak gösterilebilmesi bence çok önemli. Kolluk güçleri, kolluk güçleri şeklinde yaklaştıkları için hakikaten kırılğan bir zemin oluşturmaktadır. Çünkü bu olayın rehabilitasyon sürecinde... Bizler neyi konuşuyoruz? Sizler neyi konuşuyorsunuz? "Rehber öğretmenlerin haricinde okulda sosyal hizmet uzmanı koyalım." diyorsunuz. Demiyor musunuz? "Çocukları takip edelim." diyorsunuz. Yerden göğe kadar haklısınız. Son derece doğru bir karar ama şunu da bilin ki...

Bakın, PDR'den burada milletvekili arkadaşımız var. Ben kendilerine sorayım: Kamuda, sizin, rehber öğretmenliği haricinde iş bulabilme imkânınız var mı Sayın Vekilim?

DENİZ DEPBOYLU (Aydın) – Maalesef yok.

HACETTEPE ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ ÇOCUK SAĞLIĞI VE HASTALIKLARI ANA BİLİM DALI ÖĞRETİM ÜYESİ PROF. DR. ORHAN DERMAN – Yok. Siz iş bulamazsınız. Siz herhangi bir kuruma başvuramazsınız rehber öğretmen harici bir kadro dışında. Evet, biz, eleman gücümüzü heba etmekteyiz.

Evet efendim, baktığımızda, çocuk evlilikleriyle ilgili kavramlar söylediniz. 19 yaşından aşağıda bütün evliliklere biz "ergen evlilikleri" deriz. Sayın vekilim burada o kadar güzel ifadeler kullanıyor, imam nikâhıyla ilgili kavramlar, bütün bunlar. Bakın, bizim yaptığımız en büyük hata nedir biliyor musunuz? Biz, nitele odaklanmıyoruz, nicele odaklanıyoruz. Biz "Erken evliliklerin sayısını, oranını yüzde 16'dan yüzde 11'e kadar düşürdük." diye çok seviniyoruz ama içeriğine baktığımızda yapının hiç değişmediğini fark edemiyoruz. Yapı nasıl hiç değişmiyor? Şöyle değişiyor: İki yıl içerisinde çocuğun eline, eğer o çocuk... O da bir çocuk çünkü 18 yaşından küçük olduğu için. Eğer kendi eline bir çocuk alamıyorsa "kısır gelin" diye kapı kapı dolaştırılmasını da önleyemiyoruz. Biz hâlâ evlilik olayına ailenin karar verdiğini ve çoğunlukla da "Namus temizlensin." diye düşünülerek, bunun bir anda, bir oldubittiye getirilmesine engel olamıyoruz. Ve siz biliyor musunuz, hâlâ bu "gelinler" demek istemiyorum- çocuk yaşta evliliklerin 1/5'i akrabalarından seçilerek evlendiriliyor ve şunu da bilin ki: İmam nikâhı resmî nikâhın önüne geçince her şey değişiyor. "O benim hanımım" diyor ve kimseye laf söylettirmiyor karşınızdaki kişi.

Evet, tekrar tekrar dinleme ÇİM'de ortadan kalktı. Bu büyük bir başarıydı ama yetersiz olduğunu söyledim, "Hayır." diyebilme becerisinden bahsettim.

Ülkelerin gelişmişliği belli kriterlerle değerlendiriliyor. Bakın, ben Hacettepe Tıp Fakültesinde Öğretim Üyesiyim. Ben üniversitemde yıllarca üreme sağlığı dersi anlattım. Dedim ki: "Ben üreme sağlığı dersi anlatmaktan rahatsızlık duyuyorum." Üreme, cinsel sağlığın bir atyapısıdır ve gelişmiş ülkeler, gelişmiş ölçülerini... Hangi ülkelerin fakültelerinde ders "üreme sağlığı" diye veriliyor, hangi ülkelerin fakültelerinde "cinsel sağlık" olarak veriliyor diye... "Klasifiye ediyorlar, sınıf düşüyoruz, lig düşüyoruz." diye ifade ettim. Dediler ki: "Hocam, adını değiştirme, konu kapsamında yavaş yavaş alıştırarak konuları koy." Hiç açık bir şey yok. Bakın, bu zihniyet değişiklikleri inanılmaz büyük bir olay.

Evet, STK'lar problemi çözmüyorlar ama STK'larla devletin iş birliği çok önemli. Sizlere şükran borçluyuz bizleri dinliyorsunuz diye. Ben, Hacettepe Tıp Fakültesi Öğretim Üyesiyim ama aynı zamanda bir STK'nın da aktif üyesiyim, 2 ayrı şapkam var ve bunları çocuk koruma adına birleştirebiliyorum.

Evet, çok güzel ifade ettiler "Cinsel haz değildir." dediler, "Nefret suçudur, olmalı." dediler. Demin o kadar güzel ifade çıktı ya, ben hem tıpcı hem de sosyolog kimliğimle de ifade edeyim: Tecavüz nedir biliyor musunuz? Ataerkil şiddetin bir edimidir efendim, cinsel haz filan değildir. "Ben uyarıldım, cinsel hazzım kalktı." filan değildir. Tecavüz eşittir ataerkil şiddetin bir edimidir. Bunu asla unutmayın. Evet, Adalet Bakanlığı da bir şeyler yapmaya çalışıyor. Mersin'de daha iki ay önce beraberdik. Mağdur Çocuğu Önleme Çalıştay'ı yaptılar.

Bakın, neyi fark ediyorum biliyor musunuz? Hukukçuların en büyük sıkıntısı ne biliyor musunuz? Göze bakmıyorsunuz, göze. Ben üç yıldır devamlı olarak göze bakıyorum, dosyaya bakmıyorum. Ben göze bakıyorum, ben kalbe bakıyorum. Bana üç yıl sonra hikâyesini anlatan genç var. Bana anlattığı hikâyeyi psikiyatride anlatmayan çok genç var. Kişi güvendiğine anlatır. İstismarcı nasıl anlatır biliyor musunuz? Kısa kısa anlatır, atlaya atlaya anlatır, basitleştire basitleştire anlatır. Nedir onun anlamı biliyor musunuz? "Ben bu yükü kaldıramıyorum. Kaldırdığım kadarını dile getireyim." dir. Bunu asla unutmayın.

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Komisyon: (10/123)

Tarih: 04/05/2015

Saat:

Kayıt: AraştırmaAile Stenograf:

Uzman: Sayfa: 24

Evet, pedofili konusunda konuştuk. Şunu unutmamız lazım, sunumda da söyledim: Pedofililerin çoğu empotanstır kardeşim. Pedofililer, çocuk seviciler empotanstır. Oğlancılık gücün ifadesidir, cinsel hazzın ifadesi değildir. Nedir biliyor musunuz oğlancılık veya bu cinsel istismarda erkeğin obje olabilmesi? "Ben öyle güçlü erkeğim ki, kadın bana vız geliyor, sıra erkektedir." ifadesinin ve zihniyetinin yattığı gerçektir. Bunları bilmek lazım.

Evet, sevgi evleri açıklandı. Sayın Vekilim, sevgi evleri nasıl oluştu biliyor musunuz, oraya nasıl geldi? Sizin şu "Kaygılar nasıl saklanıyor?" filan denilen ifadeler var ya... Esasında yeni ortaya çıkartıldı, iyi bir yola gidildi. Bir yıl Adalet Bakanlığı bizi görevlendirdi Ankara'da bir erkek yetiştirme yurdunda, 50 öğrencinin beraber yaşadığı bir yerde. Herkesin sevgilileri vardı, erkeklerin birbirleriyle sevgilileri vardı. Sonra rapor hazırladık "13 ile 18 yaşındaki çocukları aynı yere koyamazsınız. Zekâsı geri olan ile zekâsı normal olanı aynı yere koyamazsınız. Engelli veya herhangi bir sıkıntısı olan, bunu idrak edemeyen ile bunu hedef alabilecek birini aynı yere koyamazsınız." dedik, devlet idrak etti ve sonuçta sevgi evleri oluştu, sebepsiz yere hiçbir şey oluşmadı.

NURHAYAT ALTACA KAYIŞOĞLU (Bursa) – Hocam, aynı yerde zihinsel engelliler de vardı, normal...

HACETTEPE ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ ÇOCUK SAĞLIĞI VE HASTALIKLARI ANA BİLİM DALI ÖĞRETİM ÜYESİ PROF. DR. ORHAN DERMAN – Evet, ben anlatayım isterseniz, sonra sorularınıza cevap vereyim ama çok güzel bir şey.

Nefret suçu, Gökhan Bey'in sürekli söylediği gibi bir nükleer patlama. İstismar bir ocağa düştüğü anda o hayatı toparlayabilmeniz imkânsız. Ama şunu unutmayın ki: Her istismarcının geçmişinde de bir mağduriyet yatar. Bu, istismarcıyı hafifletmek için söylenen bir olay değildir. Siz bir toplumda istismarcıya ulaşamazsanız mağduru faturasını ödersiniz istismarcı yaparak. Size soruyorum Allah aşkınıza: Yirmi yıldır -bakın, hocalar da burada, onlar adli tıpta olayın farklı boyutuna bakıyorlar, biz devamlı görüşme yaptığımız ve konuştuğumuz için söylüyorum- ben nasıl oluyor da bir istismarcıyla göz göze gelip "Sen bunu niye yaptın?" diyemiyorum? Bu ülke bana, karşıma bu adamı niye getirtemiyor? Sorun bu. Getirin, ben size söyleyeyim sebebini.

Bu olay tedavi filan edilmez, bunu bilin. Bu bir kontrol mekanizmasıdır, bu aslında devamlı kontrolde tutulacak bir olaydır. Siz, eğer "İstismar tedavi edilir." diye düşünüyorsanız, "Düzelir." diye düşünüyorsanız, bilin ki siz bedel ödeyeceksinizdir. Yani sonuçta olayın en önemli boyutu bazı olayların sanki düzelecek, her şey bitecek gibi... Avcı avın olduğu yerde gezinir. Bunu hiçbir zaman için unutmayın. Avcı doktor olabilir ama o bir çocuk doktoru olabilir, bir kadın doğum doktoru olabilir, bu konularla ilgili başka bir doktor olabilir, öğretmen olabilir, bir kurumda çalışabilir, çocukların fazla olduğu, bulunduğu bir kurumda.

Hatta nedir biliyor musunuz? Bizim, hepimizin farklı siyasal düşünceleri olabilir, biz burada çocuğu korumak, çocuğun yüksek yararı için gelip konuşan insanlarız. Buradaki en önemli olay, tespit edildiği anda o kişiyi asla korumadan hemen kanuna teslim edebilmektir. Eğer örtmeye kalkarsanız istismarı, altında kalırsınız, toplumun viodanının da altında kalırsınız. Bunu hiçbir zaman için, hiçbir şey temizleyemez. Hiçbir şekilde temizlemezsiniz bunu, bunu unutmayın.

Evet, şimdi, bizler Dünya Sağlık Örgütünün "istismar" tanımına baktığımızda "Fiziksel ve psikososyal gelişimini olumsuz yönde etkileyen ama hem bir yetişkin tarafından hem toplum tarafından hem ülke tarafından, hem bilerek hem de bilmeyerek yapılan bir eylem" diyor. Şunu unutmayın: Çok basite indirildiğinde, hani biz bunu sorduğumuzda bu cevabı isteriz: "İstismar" yapılmaması gereken davranışın yapılmasıdır, "ihmal" ise yapılması gereken davranışların yapılmaması olayıdır. Ve olayın 3 boyutu vardır. Çocuğun hem bedensel hem de ruhsal sağlığına zararlıdır.

Evet, şimdi önünüzde gördüğünüz o yanmış ayaklar asla kazayla olabilmiş bir olay değildir. 2 elin 2 ayağı tutup sıcak suya bandırılmasıyla olmuştur o. O hâlde ihmal ve istismar esasında birbirinden kaçınılmaz olarak birbirlerini getirebilen olaylardır. Bakım, barınma, sağlık, eğitim, yaşam hep ihmaldir ve biz bunlara teker teker bakarız.

Peki, Türkiye'de görülme sıklıklarına baktığımızda... Hani, bu ülkenin çalışmaları, bilimsel verilerine baktığınızda, hani "paper" olarak baktığınızda, makale olarak baktığınızda, fiziksel istismarı yüzde 34 olarak görürsünüz, yüzde 35 olarak. Ama dikkatinizi çekerim, bakın, cinsel istismar yüzde 4 ile yüzde 37 arasında. Bu böyle her çalışmada niye farklı? Anketle farklı çıkar, konuşmayla farklı çıkar, zaman diliminde farklı çıkar. Fiziksel istismarı alabilirsiniz ama cinsel istismarı anında alamazsınız.

Bizim şunu kabul etmemiz lazım: Fiziksel istismar ile fiziksel ceza arasındaki farkı bilmemiz lazım. Bakın, hep cinselliği konuşuyoruz, hâlâ bu ülkede dövmenin, çocuğu tokatlamanın bir terbiye yöntemi olduğunu bilen, uygulayan eğitim kurumları vardır, ebeveynler vardır, kültürün bir parçasıdır. Ve biz yine de bütün bu şeye bu insanlar, hani açıklanabilir bir güç, hasara yol açmama, tekrarlamama olayı olduğunda, hani 8 yaşına kadar sosyalleşmenin olabildiğinde biraz mazur görebilirken... Ama şunu unutmamız gerekir ki fiziksel ceza disiplin yöntemi olarak asla kullanılmamalıdır. Hocalar çok güzel söylediler, buna şiddetli olarak "Hayır." diyoruz. Çünkü dış güdümlü otoriteye neden olması, iyi ve kötüyü öğrenememesine yol açabilmesi, çocukta öfke ve haksızlığa uğramışlık duygusu yaratabilmesi, "Nasıl olsa bedelini ödedim, yiyeceğim alt tarafı bir tokattır." diyerek tolörans gelişmesine neden olabilmektedir.

Bakın "cinsel istismar" tanımında 3 şey yatar; sorumluluk, güven ve güç yatar. Biz devamlı bu 3 şeyi ararız. "Cinsel oyun" filan diyorlar ya, hani biraz da böyle kafanız karışıyor; cinsel oyun olabilmesi için, çocuğun 4 yaşından aşağıda, aradaki yaş farkının 4 yaştan az olabilmesi, çocuğun cinsel olarak yapılan eylemi tam kavrayamaması gerekmektedir.

Şunu unutmayın: "İstismar sarmalı" denen bir şey vardır. İstismar öyle tesadüf eseri filan istismar etmez. Zamanı, mekânı, yeri, kişiyi tespit eder ve istismar eylemini yapar ve bunun için de yıllarca bekler. Tek kaygısı nedir biliyor musunuz? Kimliğinin açıklanmamasıdır. Kimliği açıklandığı anda istismar eylemini anında sonlandırmak zorundadır ve onun için polislerin her karesine istismarcılar girerler. Polis istismarcıyı çok iyi tespit edebilir çünkü çekilen fotoğraflarda her zaman ağlayan, üzülen, mezarda, her yerde odur çünkü tek bir kaygısı vardır, kimliğinin gizli kalabilme kaygısı ve istismarçı –tekrar söylüyorum- eğer tedavi edilebilir diye

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Komisyona: (10/123)

Tarih: 04/05/2015

Saat:

Kayıt: AraştırmaAile Stenograf:

Uzman: Sayfa: 25

düşünürsek lütfen, lütfen bunun sadece kontrol mekanizmasıyla olabileceğini ve istismarcıyı karşımıza getirtirip bizim denetimli serbestlik olarak bunlar salındığında mahkemelere veya kolluk güçlerine imza atıp "Ben geldim, buradayım." demesine getirmeden benim karşıma getirmeniz lazım o adamı. Ben konuşturacağım onu, yapsın bakalım yapabilirse istismarı. Anlatabiliyor muyum? Bütün olay takip olayıdır. Yurt dışında uygulama böyledir, başarı da bundan gelmektedir. Bizler genellikle, her zaman, geçmişteki bu istismarcının mağduriyetinin ve mağdura karşı oluşabilecek empatiyi geliştirebilmeye çalışmalıyız. Hoca ne dedi? "Nefret suçudur." dedi, "Çocuğa karşı görünen ama nefret duyan insanlardır." dedi. Adamın biri bütün kapıları çalarak "Ahmet burada mı?" diye sorup, çocuk sesi aldığı anda eğilerek çocuğa kapıyı açtırabilirse tecavüz etme eyleminden sonra yakalandığında, itirafında, Ahmet adında biri tarafından tecavüz edildiğini kendi ifadesinde söylemiştir, kahramanının hıncını almaktadır, anlatabiliyor muyum?

Evet, çocuk ihmal ve istismarını önleme birimleri ile konuştuk, koruma merkezleri yapılandırılmalı, üniversitelerdeki bu yapılar hakikaten önemli oluşumlar. Bizim ÇİDAT'tan bahsettim. Peki, önlemede en önemli sıkıntılar: Birden çok yerde ifade alınmasını ÇİM'ler engelliyor ama eş güdümlü bir çalışma yok.

Adli tıp kurumları çok önemli müesseseler. Adalet Bakanlığına bağlı müesseseler. Sevgili Hocam dedi ya: "Bizler bilim insanlarıyız, çok iyi anlaşsak bile, Hocamız Başkanlık yapsa bile düşünce farklılıklarımız olacaktır muhakkak ki." biz tarafsız bir kurum olarak her zaman üniversitelerin de adli tıp raporlarında kendini ispat etmiş koruma merkezlerinin olmasını öneriyoruz, 2 açıdan: Hem zaman kazanma açısından... Çünkü adalet mağdur için çok geç tecelli ediyor ve çocuk büyüyor ve erişkin olunca kinleniyor ve istismarcı oluyor ve çocuk mahkemelerinin eksikliği var. Bilirkişi tanıklık çok önemli bir müessese. Mağdurun karşısında ancak devlet tarafından görevlendirilmiş bir avukat olurken sanığın yanında nasıl avukat var biliyor musunuz? Çok güçlü avukatlar var. Ben size bilirkişi tanıklık yaptığımda bana söylenen ifadeleri okuyayım mı, ister misiniz? İster misiniz ne hakaretle karşılaştığımı? Ve ben bundan bir zerre menfaatim olmadan o avukatların yüzüne bakarak neler söylediğimi söyleyeyim mi mahkeme heyetine karşı? "Düzmece tanıktır, mahkeme heyeti, bu adam." Bu adam. "Bu adamın ne yetkisi var ki buraya geldi?" "Bilirkişi tanık olmasını kabul etmiyorum." "Hastanede 100 hastası dururken bu adamın mahkeme mahkeme dolaşmasının ne esprisi var, hastalarına gitsin." "Psikiyatrist değil, psikolog değil, nedir bu adam?" Ben Hacettepe Psikososyal Destek Hizmetlerini kuran, danışmanlık merkezi yapan, yıllardır çocuk istismarında çalışan, ÇİDAT'ı oluşturan bir hoca olduğum hâlde avukatlar tarafından, sanık avukatları tarafından böyle ithamlarla karşılaşarak susmak zorunda kalıyorum. Vay, mağdurun hâline, vay mağdurun hâline. Bunu asla unutmayın, ne hakaretle biliyor musunuz? O sanığını kurtarabilsin diye neler neler yaşıyor. Gidin Allah aşkınıza bir mahkemede bakın da vicdanınızın bir muhasebesini dinleyin, ondan sonra nasıl kararlar vereceğinize, nasıl kararlar çıkacağına çok çok eminim. Mahkemeler, hâkimler, savcılar ve avukatlar eğitimden geçmeli. Siz beni nasıl çağırıyorsunuz... Bir çocuktan nasıl ifade alınır? O kişiler göze bakarak o ifadeyi alabilmeli. Ve hakikaten mağduru dinleyebilmeli. Sanığın orada, benim şovum değil, sanığın şovuna kanmamalı.

Evet, Türkiye'deki çocuk ihmal ve istismarını önlemedeki en önemli sıkıntılardan biri eğitilmiş polis eksikliğidir, çocuk polisinin eksikliğidir. Kolluk güçleri çok önemlidir, onun için Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığının nispeten daha yumuşak eliyle... Çünkü, bakın, bu konunun uzmanları neyle karşı karşıya kalmaktadır? Çocuk yalvarmaktadır "Ne olur beni ÇİM'e gönderme, çünkü intihar ederim." Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığının en azından sosyal hizmet uzmanları, PDR uzmanları ve psikologları kolluk güçlerini daha iyi organize edebilmeleriyle bu hizmeti verebilmektedir. Çok çocuğumuzu kaybettik bu uğurda biliyor musunuz kolluk güçlerine teslim ettiğimiz için. İnfazı aile verdi, biz sadece gözlemledik. Çocuğun tecavüzünü ortaya çıkardık ama çocuk öldü, öldürüldü gözümüzün önünde; sustuk, yutkunduk. Bunu bilin yani.

Rehberlik araştırma merkezlerinin de mutlaka izlem ve takipte yerleri çok fazla olması lazımdır.

Hukuku... 2 slaytta bir şeyler söyleyeceğim ama ne olur, bunlar benden ziyade hukukçuların dile getirdikleri noktalar. "Evlilik yaşı nasıl olur da diyorlar ceza kanununda evlilik yaşı 18, Medeni Kanun'da 16 olabiliyor." diyorlar. Ve 10. Aile Mahkemesinin Anayasası'ya aykırı olduğu için müracaatı bulunuyor. "O kadar suistimal ediliyor ki." diyorlar. TCK 15 yaşından sonra mağdura sormaya başladı, fail hakkında "Gönül rızası var mıydı, yok muydu?" diye. Ne oldu biliyor musunuz? Failerin hepsi mağdura "Seninle evleneceğim şikâyetini geri al." dedi, bütün mağdurlar şikâyetlerini geri aldılar ve daha sonra da evlenmediler çünkü 15 yaş psikososyal açıdan motivasyon için doğal bir yaş değil. İyi düşünülmüş ama iyi uygulama olmayan bir olay. Kanunda istismarcının mağdurdan 5 yaş büyük farkı vardı, yine Anayasa Mahkemesi bunu iptal etti. 15 yaşındaki bir çocuğun, 17 yaşındaki bir çocuğun cinsel istismarda bulunmasıyla, 40 yaşındaki bir insanın cinsel istismarda bulunması arasında yapı olarak çok büyük fark vardır; bütün bu olaylar suç ağırlaştırıcı sebeplerdir. Evet, medeni nikâh sonrası imam nikâhi kıyılabilir şartı Anayasa Mahkemesi tarafından iptal edildi ve imam nikâhi medeni nikâhin yerini almaya başladı. Adam da "Bu benim karımdır." diye ortaya çıkmaya başladı, vekilimizin söylediği hayata geçti.

Yatılı kurslar, okullar, kışlalar, bütün kapalı yerlerde istismar olur. Yetiştirme yurtları... Nerelerde olursa olsun. Bunun için herhangi bir kurumda bu oluyor demek ve kurumu isimlendirmek ve etiketlendirmek bence yanlış bir tutum, yanlış bir uygulama. Görünüm nedeniyle çocuk üzerinde tahakküm kurabilmenin mutlaka ağırlaştırılmış bir sebep olması lazım. Fiziksel ve cinsel istismar sonrası ruh sağlığının bozulup bozulmaması; bu o kadar yaralayıcı bir olay ki. Bütün olay ne biliyor musunuz hukuki açıdan: Ceza. Çünkü 5 katıyla çarpılıyor, öyle olunca kişilerin mahkumiyeti dokuz, on yıla orantılı oluyor ama bunun ya makul bir seviyeye inebilmesi yahut da bu maddenin işlememesi. Nasıl olur da fiziksel ve cinsel istismara uğrayan bir insanın ruhsal olarak bütünlüğü bozulmaz, böyle bir kavram olabilir mi? Allah aşkına böyle demeçler filan verilmesin, toplum infiale uğruyor. İstismarcıyla evlendirmek durumun çözümü olarak ortaya konuluyor. Ya, bu yapılabilecek en büyük bahtsız açıklamalardan biri.

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Komisyon: (10/123)

Tarih: 04/05/2015

Saat:

Kayıt: AraştırmaAile Stenograf:

Uzman: Sayfa: 26

Ve hukuk geç tecelli ediyor. Denetim serbestisi hakkındaki düşüncelerimi söyledim. Evet, önlemedeki en önemli yaklaşımlar pedofiller konusunda, hasta olarak değerlendirilmesi. Medya mutlaka bir denetimden geçmeli. O rant kavgası veya onu bir haber telaşıyla duyurduğunuzda siz farklı mesajı alıyorsunuz, fakat bu istismarcı grubu farklı mesajı alıyor biliyor musunuz? Onlar ne diyor? "Haydi, yürü, eyleme sen de geç, senin de kahraman olabilmek için zaman azalıyor." Onun için, bakıyoruz, kadına şiddet bir anda çoğalıyor, çocuğa istismar bir anda çoğalıyor. Her ilde bir şeyler patlak verebiliyor. Evet, rehabilitasyon çok önemli. Bizlerin esasında sosyal rehabilitasyon ve bunun yanında iş bulabilme imkânları, bunlar da çok önemli çünkü çocuklar tamamıyla ortada kalıyor ve etiketleniyorlar.

Eğitim ve istihdam. Çalışanların da, bu arada, şunu unutmamak lazım -bitirmek üzereyim- en önemli sorunları hızlı tükeniş girmeleridir. Bir çocuk psikiyatristini devamlı, full-time çalışarak burada tutabilmeniz çok zor. Özlük haklarının mutlaka gözden geçirilmesi lazımdır ve o kuruma da işe seçici olarak eleman almak lazımdır, onların da siciline bakmak lazımdır. Nasıl okul servis şoförlerinin, kantinlerde çalışanların yüzde 80'i sabıkalıysa... "Bir bakalım bunlar kimler acaba?" bunlar da ince eleyip sık dokunularak getirilmelidir ve mutlaka polis koruması gerekmektedir. Ve sivil toplum kuruluşları işte, demin izahta bulunduğum gibi Çocuk İstismar Derneği altında gençlik kolu, Hayır Diyebilme Projeleri; bunlar son derece önemlidir. Yaptığımız okul çalışmalarından, evet, Hayır Diyebilme Projesi'nde, çok basit, bakın, çok basit özetleyeceğim ve bitireceğim, üniversite öğrencilerini gönüllülük esasına göre her yıl topluyoruz çünkü PDR'nin, sosyal hizmetlerin ve psikolojinin alan çalışmaları var, üniversiteler buralara öğrencilerini seve seve gönderiyorlar, gençler geliyorlar alana çıkacaklar diye. Onları on iki haftalık istismar farkındalık eğitimine tabi tutuyoruz, onların hazırladığı modülleri gözden geçirerek kitapçık hâline getiriyoruz ama bu da yetmiyor, bunları oyunlaştırıyoruz. Komisyonunuza vereceğim, hepinize de göndereceğim. Burada oyun kitabı var, bu bir oyun kitabı; 4'üncü sınıf oyun kitabı. Ama bu oyunu öğrendikten ve oynadıktan sonra kişi hiçbir yerine değdirmez. Olduğu gibi gelip evdeki anlatıyorlar. Kendisine ne yapıldıysa onu söylüyorlar. "Babam annemi dövüyor." diye rehber öğretmene gidip, rehber öğretmeni tarafından bizi arayan çok genç oluyor, çok çocuk oluyor. Önemli olan, bir şeye duyarlılığı artırırken merakı uyarmadan farkındalığı yaratmaktır. Evet, çocuklar böyle neşe içerisinde. Her 20 kişilik sınıfa, biz girmiyoruz, gençleri sokuyoruz. Niye? "Ağabey, abla" kavramı çok daha yakın. Onlar öğretirken öğreniyorlar, bunları öğreniyorlar ve uygulamaya geçiyorlar. 8 tane modül; tanışmak, beden eğitimi, beden sağlığı, duyguları tanıma, öfke kontrolü. Bu toplumun en büyük bahtsızlığı öfke kontrolünden geçmeyen yetişkinleriyle yaşamak zorunda kalışıdır. Herkesin öfke kontrolünden geçmesi lazımdır. Bizim yaşımızda, sayın vekillerim, bu eğitim alınmıyor, bu yaşlarda alınıyor.

BAŞKAN – Öfkeli anlatıyorsunuz Hocam.

HACETTEPE ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ ÇOCUK SAĞLIĞI VE HASTALIKLARI ANA BİLİM DALI ÖĞRETİM ÜYESİ PROF. DR. ORHAN DERMAN – E, ben anlatayım da kıssadan hisse.

Aile son derece önemlidir. Bakın efendim, biz ailemizi seçebilme şansına ve hakkına sahip değiliz. Hak nasıl tecelli ettiyse öyle olur. Çocuk 6 yaşına kadar anne babaya özdeşim duyar, anne babanın hayranlığıyla büyür. 6 yaşından sonra öğretmendir. Onun için biz ilkokullarda her zaman "Öğretmen olacağım." demişizdir. "Büyüyünce öğretmen olacağım." deyişimiz, öğretmeni özdeşim, öğretmeni rol model alışımızdır ve bizim için kesinlikle eğitim kesintisiz olmalıdır. Siz, "Hadi kızlar okula." diyorsunuz ya ne oluyor biliyor musunuz? Ben size oranları söyleyeyim: İlköğretim eğitimini tamamlamış kızlarda evlenme oranı yüzde 7, okula gitmeyen okuryazarlarda yüzde 23. Ergen...

MEHMET BEKAROĞLU (İstanbul) – Bunları biliyoruz zaten.

HACETTEPE ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ ÇOCUK SAĞLIĞI VE HASTALIKLARI ANA BİLİM DALI ÖĞRETİM ÜYESİ PROF. DR. ORHAN DERMAN – E, biliyoruz efendim, ama o zaman...

MEHMET BEKAROĞLU (İstanbul) – Konuyla ilgili bize bir şeyler söyleyin Hocam.

HACETTEPE ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ ÇOCUK SAĞLIĞI VE HASTALIKLARI ANA BİLİM DALI ÖĞRETİM ÜYESİ PROF. DR. ORHAN DERMAN – Deminden beri söylüyorum efendim.

MEHMET BEKAROĞLU (İstanbul) – Daha somut şeyler söyleyin.

BAŞKAN – Hocam bitirsin, sonra soruları alalım.

HACETTEPE ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ ÇOCUK SAĞLIĞI VE HASTALIKLARI ANA BİLİM DALI ÖĞRETİM ÜYESİ PROF. DR. ORHAN DERMAN – Sorularınızı alayım o zaman.

Arkadaşlık ve sevgi ifadesi, iyi dokunma ve kötü dokunma, haklar ve sorumluluklar; bunlar da en önemli kavramlar.

Evet, ben sözümü şununla bitireceğim, biz çocuklarımıza keşke şunu verebilsek yetişkin olmadan önce. Makedonya'da Manastır'da, Değirmen Tekkesi'nde şu dörtlük yazılı:

"Şu 'âdem' dedikleri,

El ayak ile baş değil.

Âdem manaya derler,

Suret ile kaşa değil."

Evet efendim, ben teşekkür ederek sözlerimi bitirmek istiyorum. Bu arada, Dünya İstismarı Önleme Kongresi'ni de 2012'de Türkiye'de yapmıştık. Gençlik Kolu olarak onların rutin uygulamalarına sokmuştu.

Ben sorularınız varsa cevap alayım, konuya dönük sorularınıza da cevap vereyim.

BAŞKAN – Çok teşekkür ederiz.

Evet, konuya dönük olursa çünkü saat 14.00'te tamamlayacağız. 14.00'te Genel Kurulun açılışında orada olmamız gerekecek.

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Komisyon: (10/123)

Tarih: 04/05/2015

Saat:

Kayıt: AraştırmaAile Stenograf:

Uzman: Sayfa: 27

Sayın Kandımir...

ERKAN KANDEMİR (İstanbul) – Hocam, sunumun bir yerinde şöyle bir not düşmüşsünüz: “Adli Tıp Kurumu Adalet Bakanlığına bağlı olduğu için alınan raporlarda tarafsızlık konusunda bir tereddüt oluşmakta.” Adli tıptan da hocalarımız var. Şimdi, böyle bir meselede adli tıp niçin tarafsız davranmaz yani niye böyle bir endişe oluşuyor?

HACETTEPE ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ ÇOCUK SAĞLIĞI VE HASTALIKLARI ANA BİLİM DALI ÖĞRETİM ÜYESİ PROF. DR. ORHAN DERMAN – Şimdi, efendim, ben bunu niye yazdım, bu, direkt benim düşüncemden ziyade bu olayın mağdurlarının bize dile getirdikleri ifadelerden önemlisi. İki şey olabiliyor, tabii, adli tıp kurumlarına bu dosyalar intikal ettiğinde belli bir sıra içerisinde mutlaka değerlendiriliyor. Bu, bir zaman alıyor ama bizim komisyonlarımız, koruma merkezleri komisyonlarında bunlar her hafta görüşülüyor. Tabii, böyle olunca bizim mahkemeye karşı verebileceğimiz raporlar bir iki haftada gönderilebiliyor. Bizim bir de şansımız şu oluyor: Mahkemenin bize danışmış olduğu bütün vakaları biz uzun süreli izliyoruz yani mahkeme hangi merkez koruma merkezi rehabilite ediyorsa ona danışabiliyor. Adli tıp kurumları genelde gelen dosya bazında kişiyi dinleseler bile onun o sürekliliği kısıtlı olduğu için, bizde sürekli bir izlem mevcut olduğu için mağdurlar bunu dile getiriyorlar. Bu, benim direkt ifadem değil, mağdurların görüşü olduğu için bunu yazdım, hatta hocalarda da söyledim, hocalar da buna mutlaka çekince koyacaklardır dedim, onun için ifade ettim. Ben burada tabii, mağdurların da düşüncelerini aktarmak zorundayım sizin kurumunuza.

BAŞKAN – Evet, teşekkür ederiz.

Ayşe Hanım...

AYŞE SULA KÖSEOĞLU (Trabzon) – Hocam, verdiğiniz bilgiler için teşekkür ediyorum. Gerçekten, çok güzel bir anlatımla pek çok noktada bizi de aydınlatmış oldunuz. Bu sunumu mail olarak da almayı arzu ederim.

Sunumda şunu söylediniz, bizim yapılan çalışmalar daha çok mağdurlara yönelik çalışmalar dolayısıyla, suçu işleyen kişiye yönelik ciddi bir veri olmadığı için suçun önlenmesi çok mümkün gibi gözüküyor.

HACETTEPE ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ ÇOCUK SAĞLIĞI VE HASTALIKLARI ANA BİLİM DALI ÖĞRETİM ÜYESİ PROF. DR. ORHAN DERMAN – Biz görmüyoruz, sağlıkçılar görmüyor, istismarcıyı görmüyor.

AYŞE SULA KÖSEOĞLU (Trabzon) – Doğru, o açıdan şunu söyledim: Acaba bu noktada belki bu alanda uzun süre çalışmış biri olarak hani cezaevlerinde suçu işlendiği sabit olmuş kişiler üzerinde bir çalışma yapma girişiminiz ya da bir çalışmanız oldu mu bu anlamda? Bu da en azından perdenin diğer tarafını görüp bu tür insanların tespit edilip sorunun çözümünde katkı verebilecek bir zemin oluşturabilir diye düşünüyorum. Böyle bir çalışma ve girişiminiz var mı, onu öğrenmek istedim.

HACETTEPE ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ ÇOCUK SAĞLIĞI VE HASTALIKLARI ANA BİLİM DALI ÖĞRETİM ÜYESİ PROF. DR. ORHAN DERMAN – Ben Gökhan Hoca'ya sözü vereceğim ama bir şey söyleyeceğim bu konuyla. Bunları “slayt”ta gösterdim ama belki direkt olarak aktarmadım. Adalet Bakanlığının özellikle bu konuyla uğraşan bir sürü meslek elemanı var çalışıyorlar. Fakat, bunlarla eş güdümlü çalışma bizim evrenimizi de çok genişletilir. Bu kişiler cezai hükümlülükleri bittikten sonra topluma adapte olabilmeleri süreçleri içerisinde de biz eğer devreye girebilirsek hakikaten başka mağdurların oluşabilmesine de engel oluruz.

AYŞE SULA KÖSEOĞLU (Trabzon) – Belki teklif olarak sizin bu sunumuza ek olarak böyle bir şey teklif edilebilir aslında?

HACETTEPE ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ ÇOCUK SAĞLIĞI VE HASTALIKLARI ANA BİLİM DALI ÖĞRETİM ÜYESİ PROF. DR. ORHAN DERMAN – Evet, eğer siz önerebilerseniz bu çok muhteşem etkili olur.

AYŞE SULA KÖSEOĞLU (Trabzon) – Bu anlamda bir teklifiniz olursa komisyona biz de bunu değerlendirebiliriz diye düşünüyorum.

İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ CERRAHPAŞA TIP FAKÜLTESİ DAHİLİ TIP BİLİMLERİ BÖLÜMÜ ADLİ TIP ANA BİLİM DALI ÖĞRETİM ÜYESİ PROF. DR. GÖKHAN ORAL – Sayın Vekilim, Hocamızın pasıyla tahmin ediyorum ki 2.000’li rakamlarda sapkın olduğu iddia edilen failin bizzat muayenesinde bulunmuşumdur, kurul başkanı olarak o zamanlar görevim oydu Adli Tıptaki, 4’üncü Adli Tıp İhtisas Kurulu Başkanı olarak. Ne yazık ki ön yargılardan maada söylemeliyim, bir kişi hariç, onda da şüpheliyim, herhangi bir tanesinin samimi bir vicdani azap içinde olduğunu da müşahade etmedim.

BAŞKAN – Ben sizin mağdurlarla...

İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ CERRAHPAŞA TIP FAKÜLTESİ DAHİLİ TIP BİLİMLERİ BÖLÜMÜ ADLİ TIP ANA BİLİM DALI ÖĞRETİM ÜYESİ PROF. DR. GÖKHAN ORAL – Failden bahsediyorum.

HACETTEPE ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ ÇOCUK SAĞLIĞI VE HASTALIKLARI ANA BİLİM DALI ÖĞRETİM ÜYESİ PROF. DR. ORHAN DERMAN – İstismarcıdan bahsediyorum efendim.

İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ CERRAHPAŞA TIP FAKÜLTESİ DAHİLİ TIP BİLİMLERİ BÖLÜMÜ ADLİ TIP ANA BİLİM DALI ÖĞRETİM ÜYESİ PROF. DR. GÖKHAN ORAL – Failden bahsediyorum.

BAŞKAN – Faillerle yüz yüze gelme sorunu yok o zaman.

İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ CERRAHPAŞA TIP FAKÜLTESİ DAHİLİ TIP BİLİMLERİ BÖLÜMÜ ADLİ TIP ANA BİLİM DALI ÖĞRETİM ÜYESİ PROF. DR. GÖKHAN ORAL – Hayır, Adli Tıp Kurumunda hiç yüz yüze...

BAŞKAN – Hocam “Yüz yüze gelmiyoruz.” dedi.

HACETTEPE ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ ÇOCUK SAĞLIĞI VE HASTALIKLARI ANA BİLİM DALI ÖĞRETİM ÜYESİ PROF. DR. ORHAN DERMAN – Biz koruma merkeziz.

BAŞKAN – Adalet Bakanlığından izin isteyip cezaevinde görüşebilir misiniz, böyle bir girişiminiz oldu mu hocam?

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Komisyon: (10/123)

Tarih: 04/05/2015

Saat:

Kayıt: AraştırmaAile Stenograf:

Uzman: Sayfa: 28

İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ CERRAHPAŞA TIP FAKÜLTESİ DAHİLİ TIP BİLİMLERİ BÖLÜMÜ ADLİ TIP ANA BİLİM DALI ÖĞRETİM ÜYESİ PROF. DR. GÖKHAN ORAL – Tabii ki, her türlü mümkündür.

HACETTEPE ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ ÇOCUK SAĞLIĞI VE HASTALIKLARI ANA BİLİM DALI ÖĞRETİM ÜYESİ PROF. DR. ORHAN DERMAN – Görüşmeden ziyade ben rehabilitasyon sürecini kastediyorum.

İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ CERRAHPAŞA TIP FAKÜLTESİ DAHİLİ TIP BİLİMLERİ BÖLÜMÜ ADLİ TIP ANA BİLİM DALI ÖĞRETİM ÜYESİ PROF. DR. GÖKHAN ORAL – Ama, bu kişilerin ceza indirimine tabi tutulmaları konusunda hiç iyimser değilim. Yani, mevcut yasanın 32/2'si de aslında 2005 yılındaki o zamanki Ceza Kanunu hazırlama komisyonuna da gidip raporla destek veriyordum. 32/2 sırf bu şahsiyetler için konulmuş bir maddedir. Uygulama konusunda defalarca raporları öyle mütalaa etmeme rağmen yine de geçirilmemiştir. 32/2'yi biraz dikkatli okursanız... Şimdi ekimdeki kongrede de Yargıtay üyeleriyle bunu tartışacağız. Yani, hem ceza alacak kişi hem de o süre boyunca tedaviye maruz kalacak. "Maruz kalacak." diyorum çünkü bu gerçek bir tedavi değil, correctional dediği Amerikalıların ıslah edici tedavidir diye umut ediyoruz.

BAŞKAN – Teşekkür ederim Hocam.

Buyurun.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (İstanbul) – Teşekkürler sunumunuz için.

Özellikle, çocukların güvenini artırıcı şeylerin yapılması yani esas olanın o olduğunu ifade etmeniz çok önemliydi çünkü hep hani her şeye kendi malımız gibi bakmaya alışık olduğumuz için sanki çocuklar da bize ait bir şeymiş gibi hâlbuki kendi varlıkları var, sorumlulukları var, çok güzel akılları var yani hakikaten o güveni yaşasalar belki çok daha iyi ifade edecekler hiçbir şeye zorlanmasalar. O anlamda, çok önemli buluyorum vurgunuzu.

Ben, adli tıpta da eğitim gerekmiyor mu özellikle bunu sormak isterim. Çünkü, hukukçulara dediniz eğitim, evet, katılıyorum gerçekten hukukun bütün alanındaki meslektaşlarına eğitim gerekiyor, şiddet konusunda da gerekiyor, işte, çocuk istismarı konusunda da gerekiyor. Ama, adli tıpta da özellikle bu işte ruh sağlığı bozulmamış raporlarını verenlerin de ayrı eğitimlerden geçmeleri gerekmiyor mu? Ben bazı raporlarda mesela, kadına şiddet konusunda gerçekten psikiyatrist bir uzmanın olmadan imzalandığı raporlar görüyorum yani o ruh sağlığı nasıl bozulmamış, o kararı nasıl veriyorlar? Dediğiniz gibi, istismara uğrayan bir çocuğun nasıl ruh sağlığı bozulmaz ya da şiddete uğrayan bir kadının nasıl bozulmaz, yani otuz yıllık hukukçuyum, bunu anlamak en zorlandığımız şeylerden birisidir. O yüzden, adli tıpta da bu eğitim özellikle gerekmiyor mu?

Bir de disiplinler arası iş birliği hakikaten önemli, o geçişleri, koordinasyonu sağlamamız gerekiyor diye düşünüyorum.

HACETTEPE ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ ÇOCUK SAĞLIĞI VE HASTALIKLARI ANA BİLİM DALI ÖĞRETİM ÜYESİ PROF. DR. ORHAN DERMAN – Şimdi, şöyle diyeyim: Tabii, bu sağlık sektöründe yani tıp açısından adli tıp olmazsa olmaz şart. Benim bir arkadaşımın babası adli tıpcı, oğlu, var, "Baba, senin hastalar hiç güvülmüyor çünkü hepsi ölü." diyor. Şimdi, tabii, hocalarımız özel nitelikleri dolayısıyla bu görüşmeleri devamlı olarak, bilirkişiler olarak yapıyorlar. Fakat, biz müracaat edilen her vakayı bu gözlemlerle kendi komisyonlarımıza getirme ve getirdikten sonra bunu takip edilebilme süreçleri içerisinde çok farklı boyutları görebiliyoruz. Bizim kendi komisyonumuzun şansı adli tıptaki bütün arkadaşlarımız da bunu bire bir yaşıyorlar. Eğer siz bu komisyonu oluşturmazsanız yani koruma merkezlerini oluşturmazsanız, eğer bu evrenin dışında kalırsa kişi, bu görüşmelerden uzakta kalırsa hakikaten bu olaya bakış açısında sıkıntı olabilir. Ama, muhtemelen buna çok daha iyi cevap verecek 2 tane Adli Tıbbın çok değerli hocası var. Yani, onlar çok daha iyi cevap verebilir. Ha, benim pencereden olmazsa olmaz ama zaten bizde bir problem yok, koruma merkezimiz olduğu için. Ama, bizim dışımızda hangi sıkıntılar var, sizin bir hukukçu olarak dile getirdiğinize bence hocalar cevap versinler.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (İstanbul) – Çok affedersiniz bir ekleme yapmak isterim.

Çünkü, Erkan Bey tarafsızlıkla ilgili bir şey söyledi "Neden böyle bir olayda bu kurum tarafsız olmaz gerçekten?" diye. Aslında, erkek egemen olduğu için tarafsız olmaz bence. Yani, bir de bunu eklemek istedim. Bu açıdan da o eğitime bakabilir misiniz? Çünkü çocuk istismarında ben hani kadına yönelik şiddetten de çok farklı görmüyorum oradaki erkek bakış açısını.

ACIBADEM ÜNİVERSİTESİ ADLİ TIP ANA BİLİM DALI BAŞKANI PROF. DR. MEHMET OĞUZ POLAT – Sayın Başkan, söz alabilir miyim bir dakika?

BAŞKAN – Buyurun.

ACIBADEM ÜNİVERSİTESİ ADLİ TIP ANA BİLİM DALI BAŞKANI PROF. DR. MEHMET OĞUZ POLAT – Adli Tıp uygulamalarında Türkiye'deki uygulama merkezî bir yapı var. Bu, artık dünyada çok azalan bir yapı. Tabii, o yüzden değerlendirme yapılırken Adli Tıp eğitimi dediğimizde Adli Tıp Kurumundakilerin eğitimini de bir kenara koymak gerekiyor. Ama, Adli Tıp eğitimi içerisinde "circulus"a yani ders programına baktığınız zaman Adli Tıpcıların tüm sağlıkçılardan çok daha fazla şiddet ve istismar konusunda eğitildiklerini görüyoruz. Adli Tıp Kurumunun sıkıntısı şuradan geliyor: Çok büyük bir coğrafyada, çok kalabalık bir ülkede, tek merkezîyetçi bir yapıda bir kurullar kuruyorsunuz ve o kurullarda uzmanlar alıyorsunuz ve o uzmanlık dalındaki o kişiyle bağımlı kalıyor her şeyiniz. Ve o da onun istediği kadar standart, objektif, bilimsel bir rapor verme kaygısı var ya da yok -tartışmaya açmayalım- ama orada yine yeterlilik ve yetersizlikleri söz konusu oluyor. O yüzden, temelde tartışılması gereken bunların acaba orada mı görülmesi gerektiği, Yargıtay ancak son üç yılda o dönüşü yapabildi, özellikle tıbbi uygulama hatalarındaki çok büyük yanlış raporlardan sonra Adli Tıp Kurumundaki. Ama, bu şiddet olgularında da Adli Tıp Kurumuna bağımlı kalmanın hataları çok net gözüküyor, o yüzden o uzmanlık kuruluşlarında yapılması gereken multidisipliner bir çalışmayı yapmak gerekiyor, Adli Tıp Kurumundan görüş almak yanılsından çıkmak gerekiyor.

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Komisyona: (10/123)

Tarih: 04/05/2015

Saat:

Kayıt: AraştırmaAile Stenograf:

Uzman: Sayfa: 29

BAŞKAN – Teşekkür ederim Hocam.

Başka söz isteyen?

İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ CERRAHPAŞA TIP FAKÜLTESİ DAHİLİ TIP BİLİMLERİ BÖLÜMÜ ADLİ TIP ANA BİLİM DALI ÖĞRETİM ÜYESİ PROF. DR. GÖKHAN ORAL – Ben tek cümle isteyebilir miyim?

BAŞKAN – Buyurun.

İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ CERRAHPAŞA TIP FAKÜLTESİ DAHİLİ TIP BİLİMLERİ BÖLÜMÜ ADLİ TIP ANA BİLİM DALI ÖĞRETİM ÜYESİ PROF. DR. GÖKHAN ORAL – Bir şeyi söylemem lazım, çok önemli bir şeyi unuttuğum için, çok özür diliyorum Sayın Başkanım.

Allah'tan Sayın Kerestecioğlu söyleyince erkek egemen kültürle hadise arasında bir bağ kuruyorum. Bu bağa belirli bir ölçüde katılmak mümkündür tıbben konuşuyoruz ve psikoloji açısından. Erkek egemen kültür sapkınlık doğurmaz ama sapkınlık için çok iyi bir bahane oluşturur, tıpkı dinin de çok iyi bir bahane oluşturduğu gibi, bahsedilen örnek de olduğu gibi. Direkt olarak o sapkınlık etiolojisinde ne davranış bilimlerinde ne de tıpta erkek egemenlikle ilgili bir şey yok. Ama, bir tecavüzcü için ki zaten temel motif yine aynı şeydir nefrettir ve agresyondur. Tabii ki, çok iyi bir bahanedir bu. Ve unutmayın ki sapkınlık sadece erkek değildir, pedofillerin bir kısmı hanımdır. Dünyanın her yerinde ve erkek çocuklara yönelik eylemler de yaparlar. Yani, lütfen bunu erkeklerin uyguladığı bir eylem olarak da algılamayın da uygun olmaz maalesef ve o da en az onun kadar hasarlayıcı bir sonuç doğurur.

BAŞKAN – Buyurun Sayın Depboylu.

DENİZ DEPBOYLU (Aydın) – Öncelikle çok teşekkür ediyorum sunum için.

Bu arada sunumunuz içerisinde bana bir soru yöneltmişsiniz. Ben Gazi Üniversitesi Rehberlik ve Psikolojik Danışmanlıktan 1991 yılında mezun oldum, 2011 yılında devlette aktif çalıştım. Yirmi yıllık çalışma hayatım boyunca Millî Eğitim Bakanlığının uygulamalarındaki en azından istismarla ilgili olarak birçok aksak tarafını biliyorum. Ve dediğiniz gibi, rehber öğretmenlik dışında herhangi bir resmî kuruma atanma şansımız yoktu.

Yalnız, bir konuda bilgi vermek istiyorum, onu da atlamayayım artık, haksızlık olur, aile danışmanlığı eğitim alanlar ASDEP projesinde şu anda her ne kadar sözleşmeli de olsa işe alınmaya başladılar. Ama, daha vahim bir durum var. Devlet kurumları değil, özel kurumlarda çalışabilmeleri için alan dışı felsefe eğitimi almış arkadaşları, psikoloji eğitimi almamış arkadaşları kısa süre kurs verip PDR uzmanı olarak atama durumu var Millî Eğitim Bakanlığının. Kabul edersiniz ki işi ehline vermek lazım. Bir konunun uzmanıysanız o işi en iyi çözebilecek yeterliliğe sahipsiniz ve çalışacağınız alanların alan ihlalinin olmaması gerekiyor. Bu, çocuklarımız için çok önemli. Nasıl yaklaşacağını bilmek zorunda, psikolojiyi bilmek durumunda, danışmanlık eğitimleri almış durumda. Maalesef orada bir sorun var, bu sorunun da çözülmesi gerekiyor.

Yine, verdiğiniz eğitimleri ben dinledim, çok daha hoşuma gitti, gençlerle yaptığınız çalışmaları. Ancak, Millî Eğitim Bakanlığında çalışan diğer arkadaşlara da veya başka kurumlarda çalışan arkadaşlara da hizmet içi eğitim konseptinde bu eğitimlerin verilmesi gerektiğini düşünüyorum. Çünkü, istismara yönelik olarak çocuklara kendini korumak üzere verilen eğitimler çok yetersiz, ailelere uzanması açısından da.

Bir de failer var, şiddet uygulayanlar, özellikle öfke kontrolü olmayan. Kadına yönelik şiddette de bu geçerli. Ceza indiriminin kesinlikle olmaması gerektiği taraftarıyım ben de, bunu önceki araştırma komisyonumuz bitti, Aile Bütünlüğünü Koruma Komisyonu. Orada da dile getirdiğimiz bir konu ve Adalet Bakanına da söylediğimiz, dile getirdiğimiz bir konu, “Efendim, pişmanım.” dedi, işte “Kravat taktı.”, “Takım elbise giydi, geldi, ağladı.” Bunlar ceza indirimi asla söz konusu olmamalı. Ancak, göz ardı etmemiz gereken önemli bir nokta var ki şiddet uygulayan, öfkesini kontrol edemeyen her türlü istismarı yapan kişilere mutlaka psikiyatrist gözetiminde rehabilitasyon uygulama şartının ve kontrolünün getirilmesi gerekiyor yoksa zaten cezalar caydırıcı olacaktır, ancak bir şekilde ceza bittiğinde ailesine de dönecektir kişi, mutlaka tedavi edilmesi gerektiği konusunda ben ısrarcıyım. Bilmiyorum, sizin fikriniz ne olacak?

HACETTEPE ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ ÇOCUK SAĞLIĞI VE HASTALIKLARI ANA BİLİM DALI ÖĞRETİM ÜYESİ PROF. DR. ORHAN DERMAN – Şimdi, sayın vekilim, ben şuna teşekkür edeceğim.

Şimdi, okullarda rehber öğretmenlerin, PDR kökenli ve PDR dışı olması o kadar fark ediyor ki yani keşke o sorunların aktarılışında bunu anlayabilsek. Şimdi, bazen o mesleğin elemanını yetiştiriyoruz, ona o hakkı vermiyoruz ama hakkı verdiği bizde de öyle bir şekilde veriyoruz ki o sepete herkesi koyuyoruz. Aile Danışmanlığı Sertifika Programı 8 tane alanı o belgesini alabilecek durumda bir kapsam açtı. Yani siz eğer diyorsanız ki: “PDR’ciler bu konuda yararlandılar ve bundan istifade etti.” Sizinle birlikte 7 tane daha ayrı birim, tıp olsun, çocuk gelişimi olsun birçok bölümler bundan istifade ettiler. Şimdi, eğitim ayrı bir şey, bu eğitimden sonra bunu yaşama geçirebilmek ve uygulayabilmek ayrı bir şey. Şimdi, sizin söylediğiniz gibi biz... Bakın, ben size örnekler verdim, Eskişehir, Bilecik, Amasya, Ankara, Malatya, biz il bazında bu okul eğitimine hayır diyebilmesini gençlerle başlatıyoruz ve yürütüyoruz. O kadar güzel geri bildirimler alıyoruz ki ama bu pilot çalışmaların bir yerlere varması gerekiyor ki bu bütün ülkeye yayılıp bir farkındalık eğitimi olabilsin ve biz bundan çok ümitliyiz, bunun olacağı kanaatindeyiz. Ama karşılaştığımız bir zorlukları bir bilerseniz, devletin himayesi olmasa biz bu eğitimleri yapamayız, bizi onlar çağırdıkları için yapabiliyoruz.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

Sayın Bekaroğlu, buyurun.

MEHMET BEKAROĞLU (İstanbul) – Evet, peki, Sayın Hocam, siz Hacettepe Üniversitesinde bir merkezden söz ettiniz.

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Komisyon: (10/123)

Tarih: 04/05/2015

Saat:

Kayıt: AraştırmaAile Stenograf:

Uzman: Sayfa: 30

HACETTEPE ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ ÇOCUK SAĞLIĞI VE HASTALIKLARI ANA BİLİM DALI ÖĞRETİM ÜYESİ PROF. DR. ORHAN DERMAN – ÇİDAT efendim.

MEHMET BEKAROĞLU (İstanbul) – Çocuk Hakları Uygulama ve Araştırma Merkezi ayrı bir şey mi?

HACETTEPE ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ ÇOCUK SAĞLIĞI VE HASTALIKLARI ANA BİLİM DALI ÖĞRETİM ÜYESİ PROF. DR. ORHAN DERMAN – Evet, şimdi onları anlatayım.

Siz konuşmanızda da Bil kentten bahsettiniz.

MEHMET BEKAROĞLU (İstanbul) – Hacettepe Üniversitesi...

HACETTEPE ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ ÇOCUK SAĞLIĞI VE HASTALIKLARI ANA BİLİM DALI ÖĞRETİM ÜYESİ PROF. DR. ORHAN DERMAN – Ben söyleyeyim, Çocuk Hakları Uygulama Merkezi Kasım Karataş Hocanın Başkanlığında olduğu Yönetim Kurulunda benim de olduğum bir birim.

MEHMET BEKAROĞLU (İstanbul) – Hacettepe Üniversitesi.

HACETTEPE ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ ÇOCUK SAĞLIĞI VE HASTALIKLARI ANA BİLİM DALI ÖĞRETİM ÜYESİ PROF. DR. ORHAN DERMAN – Hacettepe. Bu birimlerin hepsi sayın vekilim birbirine entegre.

MEHMET BEKAROĞLU (İstanbul) – Merak için sordum, ben devam edeceğim yani şey için sordum.

HACETTEPE ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ ÇOCUK SAĞLIĞI VE HASTALIKLARI ANA BİLİM DALI ÖĞRETİM ÜYESİ PROF. DR. ORHAN DERMAN – Pardon, buyurun.

MEHMET BEKAROĞLU (İstanbul) – Şimdi, değerli hocalar, değerli milletvekilleri, burada yani bir bu işi yapan genellikle işte pedofil filan diyoruz, sosyopat, psikopat, kişilik bozukluğu olan bir insan var. Başka yani tam böyle olmayanlar da değişik şekilde olabiliyor ama genellikle bunlardır ve bunların zaten pişman olmaları filan diye bir şey söz konusu değildir.

HACETTEPE ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ ÇOCUK SAĞLIĞI VE HASTALIKLARI ANA BİLİM DALI ÖĞRETİM ÜYESİ PROF. DR. ORHAN DERMAN – Değil.

MEHMET BEKAROĞLU (İstanbul) – Yani böyle bir şey olamaz yani tedavileri filan da, rehabilitasyonları filan da söz konusu değildir yani bunlar nafile şeyler. Ama ne var: Şimdi, bu insanların çocuklara yanaşması yani burada devletin, bu Komisyonun önereceği, yapacağı, hocalardan beklediğimiz şey, bu insanların çocuklara yanaşmasını engelleyen yani önleme dediğimiz şeyler olarak neler yapılacak? Bunlarla ilgili de yani biz yeni şeyler keşfedecek filan da değiliz, dünyada bu işte bütün bu çalışmalar yapılmış, Türkiye’de de daha evvel inanın -göndereyim ben size o belgeleri- müthiş çalışmalar yapılmış, bunlar uygulanmıyor. Bakanlık yapmış, Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı yapmış, yaptırmış, stratejiyi tespit etmiş, eylem planlarını tespit etmiş yapmış, hocalar da buna muhtemelen katkı sağlamışlardır.

Şimdi, bunlar efendim, 50 yaşında bir adam son Karaman’ın kahramanı, öyle mi? Bu adam o güne gelene kadar mümkün mü yani bir psikopatın daha evvel böyle bir şey...

BAŞKAN – Sayın Bekaroğlu, bunları bahsetti hocalarımız.

MEHMET BEKAROĞLU (İstanbul) – Bir dakika kardeşim ya.

BAŞKAN – Bahsetti hocalarımız.

MEHMET BEKAROĞLU (İstanbul) – Sayın Başkan, bir şey söyleyeceğiz.

BAŞKAN – Kızmayın ya.

MEHMET BEKAROĞLU (İstanbul) – Kızmiyorum, bir şey söyleyeceğiz.

BAŞKAN – Bunlardan bahsettiler diyorum, şimdi tekrar edeceğiz.

MEHMET BEKAROĞLU (İstanbul) – Sayın Başkan, ben dünya kadar yerde sunum yaptım, dünya kadar insan beni dinledi Sayın Başkan, şimdi Komisyon üyesiyim, nasıl sunum yapılır...

BAŞKAN – Ama şu anda biz hocalarımıza sorunuz varsa buyurun sorun ama genel değerlendirmeyi sonraki toplantıda yapacağız.

MEHMET BEKAROĞLU (İstanbul) – Yapmıyorum sunumu Sayın Başkan. Komisyonu Komisyon Başkanı gibi yönetin. Benim nasıl soru soracağımı bana öğretmeyin.

BAŞKAN – Sayın Bekaroğlu...

MEHMET BEKAROĞLU (İstanbul) – Bana nasıl soru soracağımı öğretmeyin, ben nasıl soru soracağımı biliyorum.

BAŞKAN – Ben size nasıl soru soracağınızı öğretmek gibi bir şey söylemedim.

MEHMET BEKAROĞLU (İstanbul) – Ben nasıl soru soracağımı biliyorum, soru bağlamında sorulur, soruyu soracağım.

BAŞKAN – Bakın, siz yoktunuz burada...

MEHMET BEKAROĞLU (İstanbul) – Ben bir soru soracağım neyse, yoktum, vardım, soru soracağım. Beni engelleme hakkınız yok, böyle bir şey yapamazsınız, Komisyonu yönetiyorsunuz, ben de bir soru soracağım.

HACETTEPE ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ ÇOCUK SAĞLIĞI VE HASTALIKLARI ANA BİLİM DALI ÖĞRETİM ÜYESİ PROF. DR. ORHAN DERMAN – Efendim, alalım sorunuzu.

MEHMET BEKAROĞLU (İstanbul) – Almıyoruz, kalsın.

BAŞKAN – Teşekkür ederiz.

Siz söz istemiş miydiniz?

NURHAYAT ALTACA KAYIŞOĞLU (Bursa) – İstemiştim ama şimdi yani...

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Komisyon: (10/123)

Tarih: 04/05/2015

Saat:

Kayıt: AraştırmaAile Stenograf:

Uzman: Sayfa: 31

BAŞKAN – Teşekkür ediyoruz.

Hocam, çok sağ olun.

HACETTEPE ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ ÇOCUK SAĞLIĞI VE HASTALIKLARI ANA BİLİM DALI ÖĞRETİM ÜYESİ PROF. DR. ORHAN DERMAN – Bizler teşekkür ederiz bu fırsatı verdiğiniz için.

BAŞKAN – Zahmet verdiniz.

HACETTEPE ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ ÇOCUK SAĞLIĞI VE HASTALIKLARI ANA BİLİM DALI ÖĞRETİM ÜYESİ PROF. DR. ORHAN DERMAN – Estağfurullah.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (İstanbul) – Mehmet Bey, sorsaydınız.

MEHMET BEKAROĞLU (İstanbul) – Ya sormayacağım, böyle Komisyon yönetilmez.

BAŞKAN – Evet, Sayın Bekaroğlu...

Şimdi, evet, karşılıklı tartışmaya gerek yok, hocalarımızın gerçekten bugünkü...

HACETTEPE ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ ÇOCUK SAĞLIĞI VE HASTALIKLARI ANA BİLİM DALI ÖĞRETİM ÜYESİ PROF. DR. ORHAN DERMAN – Ama bizler mesela Mehmet Bey'in sorusuna cevap vermek isteriz.

BAŞKAN – ...sunumları gerçekten çok önemliydi, değerliydi, hepsi kayıtlara geçti, vermiş oldukları raporlar da çok değerli, önemli, çok istifade edecek Komisyonumuz bu görüşlerden.

Tabii, biz akademisyenlerden yararlanmaya devam edeceğiz önümüzdeki toplantıda. Çocuğun üstün yararı bizim temel ilkimiz, çocuk istismarının önlenmesiyle ilgili bu Komisyon çok önemli çalışmalar yapacak, biz buna inanıyoruz. Burada tabii, üniversitelerimizin katkısı da büyük olacak, bundan sonra da yine sizin Komisyonumuza önereceğiniz hususlar olabilir, sonradan ortaya çıkan hususlar olabilir, bunlarla ilgili de görüşlerinize her zaman açığız Hocam.

Her 3 hocamıza da çok çok teşekkür ediyorum.

HACETTEPE ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ ÇOCUK SAĞLIĞI VE HASTALIKLARI ANA BİLİM DALI ÖĞRETİM ÜYESİ PROF. DR. ORHAN DERMAN – Sağ olun.

BAŞKAN – Hepinize iyi günler diliyorum, sağ olun.

Kapanma Saati: 13.52

